

रा.
१७३

५१ राजाजी नकुवेरत्वेन ५८ तेभ्यो लोकेभ्यो न च क्षरति ५९ अग्निं श्रौतं स्मार्त्तं वा संजनयित्वा प्रातः प्राउष्य मउदयकाले दद्यात् १६० ॥ ध॥ ध॥ ध॥ ध॥

तस्मादग्निपाः सर्वदेवता इति शुश्रुम ब्रह्मणो हि प्रसूतोऽग्निरग्रेऽपि च काचने ५१ तस्मादेवैप्रयच्छन्ति सुवर्णी धर्मदर्शिनः देवताते
प्रयच्छन्ति समस्तार्तिनं श्रुते ५२ तस्य चातपसो लोकावाधत्तः परमागतिं स्वर्लोके राजा ज्येन सोमि विष्ये तमार्गव ५३ आदि
त्योदयसंप्राप्ते विधिमंत्रपुरस्सृजं ददाति काचने यो वै दुःस्वप्ने प्रतिहेति सः ५४ ददात्युदितमात्रे पस्तप्याप्या विधुयते मध्याह्ने
दत्तो रुक्मं हेति पापमन्त्रा गते ५५ ददाति पश्चिमो संध्यापः सुवर्णीयतव्रतः ब्रह्मवापुः प्रसोमानां सा लोसमुपयाति यः ५६ सैतरेषु चै
वर्त्तकेषु प्रतिष्ठा विंदते शुभां इह लोके पशः प्राप्पशान्तपाप्या च मोदते ५७ ततः संपद्यते मेऽपु लोके च प्रतिमः सदा अना
द्यतगतिश्चैव कामचारो भवत्युत ५८ न च क्षरति तेभ्यश्च पशश्चैवास्तु ते महतः सुवर्णी मस्य पंदत्वा लोकाश्चाप्नोति पुष्कलान्
५९ यस्तु संजनयित्वाग्निमादित्योदयने प्रति दद्याद्देवतमुद्दिश्य सर्वकामात्मनः श्रुते १६० ॥ ध॥ ध॥

ध॥ ध॥ अ॥ अ॥ ध॥ इ॥ इ॥ इ॥ ॥ ध॥ ध॥ ध॥ ध॥

रामः
१७३

अग्रिमिति अग्रादित्ययोः प्रादुर्भूतयोरेतानि सुवर्गादानं रश्मेन गुरो न सुविदिविप्रकाशमानेन रूपेण मया स्पेयमिसेवेह्येण गुरो न अत्र रात्रकालेन च गुरो न संवत्
समानं जाते एतच्च गुरा ज्ञानं प्रवर्तकं रान रोचकं अग्रिजलादिगामग्रि इति शब्दप्रकार्यः हिरण्यपुरा कससायसुद्धेदिति सायसुद्धाण कलाति क्रमेस्यस्य हि

अग्रिमियेव तत्राहं प्रदाने वै सुखावरे पथेष्टगुरासेवत्तं प्रवर्तकमिति स्मृते ६१ एषा सुवर्गस्यो सन्निः कथिता ते मया न घातिका न्नि
केयस्य च विभो तद्विद्धि भगवन् ६२ कान्तिकेयस्तु संचरुं कासेन मरुता तदा देवैः सेनापतित्वेन वतः सैर्भृगूद्धर ६३ जघा
नतारके चापि दैत्येन मया स्थापितान् त्रिशोऽज्ञातपात्रय न लोका नो हितकाम्यया ६४ सुवर्गादाने च मया कपिता स्तिगुरा
विभो तस्मान् सुवर्गा विप्रभ्यः प्रपद्य रत्नो वरे ६५ भीष्म उवाच इत्युक्तं सर्वसिद्धेन ज्ञामदग्रः प्रतापवान् दहौ सुवर्गा
विभो तस्मान् सुवर्गा विप्रभ्यः प्रपद्य रत्नो वरे ६६ एतत्तै सर्वमाख्यातं सुवर्गास्य महोप
ने प्रदानस्य फले चैव जन्म चास्य पुं धिष्ठि ६७ तस्माच्च मपि विप्रभ्यः प्रपद्य कनकं वरु ददत्सुवर्गा न पते किल्बिषादि
प्रमोक्षसि १६८ इति दानधर्मे षु सुवर्गा सन्निः ॥ ६९ ॥

रणपुरस्कारवचनात् हिरण्यं आदित्येनापि ज्ञानी पात अतस्तयोरेतानि सुवर्गादित्येव दत्ता दृशमेव फलं प्राप्तेऽस्तीत्यर्थः ६९ एवेति पथा कान्तिकेयः सर्वदे
वानामजे पदै संनिहतवान् एव तस्मादं सुवर्गा मपि सर्वेषां धर्माणां मज्जं पुरितेनाशपतिलोके च तादृशं जपतीत्यर्थः १६८ दानधर्मे षु हिरण्यो सन्निः ॥

रा.
१२४

उक्ताः श्रुतिर्वेदलक्षणं तापकं पेयं तिस्रस्तिलसंज्ञाः श्रुतुक्ताः सार्थः ४ विपन्नसंयुक्तं जेगपागर्भसंज्ञे सति नष्टकार्यः ५ चोदयामासुरित्यत्र हेतुमारुतेति गर्भधा

(पुषिष्ठिरुवाच १)

१ उक्ताः पितामहेनेह सुवर्णस्य विधानतः विस्तरेण प्रदानस्ये गुणः श्रुतिचक्षणः १ पञ्चकारणमुत्पत्तेः सुवर्णस्य प्रकीर्तितं सकपे
तारकं प्राप्तेन धनं तद्ग्रीहिमे २ उक्ते सुदेवतानो हि अवस्थति पार्थिव कथं तस्याभवन्त्सु विस्तरेण प्रकीर्तय ३ एतदि
छाम्पदे श्रीतुल्यतः कुरुकुलोदह कात्सेन तारकवधं परं कौतुहलं हिमे ४ भीष्मः ५ विपन्नसंयुक्तं जेद्रेवताः नष्टपस्तथा
कृत्रिका चोदयामासुरित्यभारणापवे ५ नरेवतानां काचिद्विषमं योजातवेदसः एतादि शक्तास्तं गर्भसंधारयितुमोज
सा ६ परांतासांतः प्रीतः पावकौ गर्भधारणार स्विनते जैविसर्गेण वीर्येण परमेणाच ७ तास्तु यद्वृत्रिकागर्भे
पुपुषुर्जातवेदसः यद्वृत्तवर्त्मसु तेजोमेः सकलं निहितं प्रभो ८ ततस्तावर्द्धमानस्य कुमारस्य महात्मनः तेजसा
भिपरितोऽप्येन क्वचिच्छमेलेभिरे ९ ततस्तेजः परितोऽप्यः सर्वाः काल उपस्थिते समं गर्भसुषुविरेहति कास्तं नार्यभ १०
ततस्तपद्विष्टानं गर्भमेकत्वमागेतं पृथिवीप्रतिजग्राहकार्त्तस्वसमीपतः ११ ॥ ५॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

रपितुमित्यपकृष्टं ते शर्वाक्षेपि ६ शीतस्तामिर्गुरुदीहपेरातद्रेतः पीताषोटागर्भे धत्ते सतीति पेशेषः ७ वर्त्मसु गर्भागमनमार्गे पुयोनिष्ठित्यर्थः ८ एमा

रामा
१२४

१६ देवेभ्योः रथतेयेस्तानि चाप्यनु सामानि मर्त्तिमन्ति देवार्पणानि १७ ॥ ६॥ ॥ ॥ ॥ ६ ॥ ६ ६ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

सगर्भो दिव्यसंस्थानो रोहितात्पावकप्रभः दिव्यं शरवणं प्राप्य ववधे प्रियदर्शनः ददधुः कृतिकास्तुवालमर्कसमधुतिं जातस्त्रि
 हाचसौ हार्तात्पुषुः सत्यवित्तवैः १३ अभवकार्त्तिकेयुः सत्रैर्लोकोसचराचरे स्त्रुत्वात्स्त्रुदतो प्राप्नोतु ह्यवासादुहो भवत् १४
 ततो देवास्तु पश्चिंशदिशश्च सरिगी प्रहरः रुद्रो धाता च विष्णुश्च प्रमः पूषार्थमाभागाः १५ अंशो मित्रश्च साध्याश्च वामवो वसवो
 धियो नो आपो वायुर्नभश्चन्द्रो नक्षत्राणि प्रहरविः १६ एयाम्भुतानि चान्यानि पानिरेवार्पणानि वै अजामुस्तेभ्युतेभ्युः कुमा
 रं च जनात्मजं १७ ऋषयस्तु बुधैव गंधर्वाश्च जगत्तथा पराननं कुमारं तु विषडं द्विजप्रियं १८ पीतासं दारशभुजं
 पावकारि सवर्चसे शयानं शरगुल्मस्पृष्टं देवाः सहविभिः १९ लेभिरेपरमं हर्षमे निरेचासुरं ते ततो देवाः प्रियाण्यस्य स
 र्वावसमाहरन् २० कीरतः कीरतीपा निरुः पक्षिगणश्च हस्तपरां स्पृष्ट्वो यत्र मपरं चित्रवर्हिणं २१ राससाश्च ददुस्त
 म्मेव राहमदिषाबुधौ कुः कुरेचाग्निमंकाशं प्रददौ वरुणाः स्वये २२ चंद्रमाः प्रददौ मेघमादिसौरुचिं प्रभो गवोमाता च
 गां ददौ शतसहस्रशः २३ आगमग्निर्गुरोपेतमिलानुष्पकं वहु सुधचाशकरं चैव रथे चामितकूचरे २४ ॥ ६॥

॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥ ॥ ६॥

४ आदिनः अमावास्यायां यश्चात्प्रतिपदि पश्चात्तदर्थे पूर्वार्धे रश्मिः पश्चात्तत्पक्षः ५ अन्वाहार्यं कर्तव्यमपि यस्मादेवेतस्मात्प्रथमकल्पितः सामान्यविधिः अमावास्यायां
परहः ६ अद्रमसेनपश्येति तदहोरात्रं पितृपुत्रकुलरतिविशेषविधिना बाध्यात इति अन्वाहार्यत्वमपि पितृपुत्रस्य भवतीत्यर्थः ६ तिथीनां आतिथ्यस्य च

२३

वैशं पुषिष्ठिरोतो वसुक्तो भीष्मः शांतनवस्सदा रमेन्द्रा इति विष्णुत्वं वक्तुं समुपचक्रमे १ भीष्म उग्रराष्ट्रावहिजो राजन आ
इकर्मविधिं शुभं धनं पशस्य पुत्रीपे पितृपुत्रपरेतप ३ देवास्तु मनुष्याणां गंधर्वा गराससां पिशाचकिंनराणां च पूज्या वैपि
तः सदा ४ पितृनृप्यादितः पश्चाद्देवांसंतपयेति वै तस्मान्नान्सर्वपत्नेन पुरुषः पूजयेत्सदा ५ अन्वाहार्यं महाराजपिदुर्गा
अहमुच्यते तस्याद्विशेषविधिना विधिः प्रथमकल्पितः ६ सर्वेष्वहः सुप्रीयेते हते आह्वये पितामहाः प्रवेक्ष्यामि तु ते सर्वास्ति
यातिथ्यपुण्यगुणान् ७ येष्वहः सुकृतैः आर्क्षे पितृत्वं प्राप्यते न च तत्सर्वं कीर्त्तयिष्यमि पथावत्तं निबोधमे ८ पितृनृ
र्च्यं प्रतिपदि प्राणुपास्तु र्हेस्त्रिपः अभिरूपप्रजापित्यो दर्शनायावहु प्रजाः ९ स्त्रियो द्वितीयां जापेते तृतीयायां तु वाजि
नः चतुर्थ्यां सुद्रपशवो भवेति वहुवोरहे १० पंचम्यां वहवः पुत्रा जापेते कुर्वतां नृपः कुर्वीतास्तनवाः षष्ठ्यां भवेति धुति
भागिनः ११ हविर्भागी भवेच्छाकं कुर्वीताः सप्तमीनृपः अष्टम्यां तु मकुर्वीता वाणिज्ये लाभमाप्नुयात् १२ ॥ ध॥

गुणान् अगुणाश्च प्रवेक्ष्यामि ७८ सगृहे स्त्रिपः भार्याः ९ स्त्रिपः उहितः १० ११ १२ ॥ ध॥ १३ ॥ ध॥ १४ ॥ ध॥

१३ कुप्यं वस्त्राणां त्रादि १४ चतुर्दशी प्रादुर्निश्चयमिति १७ दशम्यादौ निषिद्धे १८ अध्यायः किंस्वित ४ ॥ ४॥

समां:
१२६

[illegible]

४९
 ६४ तस्मिन्मगः तदोपपत्तिर्हः सस्मगः तदोपपत्तिर्हः ८ वाध्रीणासः यध्याभस्तनसिकोमस्योस्यः पक्षिविशेषोऽनुविशेषश्चैतन्ने ९ पितृस्ये मत्ततिथीका

दोमासौतुभवेत्तन्निर्मलैः पितृगणस्य ह श्रीमासानाविकेनाह्नुतुर्मासंशशेनह ५ आजेनमासान्नीयते पंचैवपितरोनप वा
 राहेरातुषणमासान्सप्तवैशाकुनेनह ६ मासानलौपार्यतेनरोखेरातवप्रभो गवपस्यतुमासेनरभिः स्यादशमासिको
 ७ मासनिकादशघ्नोतिः पितृगामादिषेरातु गलेनदत्तेश्चादेतुसंवत्सरमिहोच्यते ८ पथागयंतथापुक्तपापसंसर्षिषा
 सह वाध्रीणासस्यमासेनरभिर्द्वादशवार्षिकी ९ आनेसायभवेदत्तेखस्मासंपितृस्ये कालशाकंचलोहंवाप्यानंसे
 छामड्यते १० गाथाश्चाप्यत्रगापंतिपितृगीतायुधिष्ठिर सनत्कुमारोभगवात्पुराण्यभभाषत ११ अपिनः सक
 लेजापाद्योनोदघात्रयोदघा मधासुसार्पिः संयुक्तपापसंदसिराण्यने १२ अजेनवापिलोहेनमघासेवपतव्रतः हस्तिछाया
 सुविधिरत्कार्यजनवर्जिते १३ एष्यवहवः एत्रापद्येकोपिगयां व्रजेत यत्रासौप्रथितोलोकेष्वस्यपकरणोवहः १४
 अणोमलेफलंमासंपत्रेवापिपितृस्ये पक्षिचिन्मधुसंमिश्रंतदानंत्यापकल्पते १५ इतिरानधमेपुत्रादकल्पे ॥ ५॥

नशाकं वृवर्तिभाषयाप्रसिद्धं तत्सदृशमेवतद्व्यदिसये लोहंकाचनद्वस्त्रजं पुष्पादिशाकं छाणोपनेतकलशतिशेषः ११ वर्जितेपायसादिकंदद्यादिति पूर्वणा
 चपः १५

रा. १२७ यमस्तप फलमाकरुष्टायमाक ११ वास्तोषाजमिषजि १२ १३ ॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥

मोषपुत्राय यमस्तपानिष्ठादनिप्रोवाचशशविंदवे तामिमेषाणुकाम्यानिनसत्रेषुपयकृष्टयक् १ आधपःकृतिकायोगेकुर्वी
 तसततनरः अग्नीनाधायसायसोयजेनविगतज्वरः २ अपसकामोरोहिरायांतेजस्वामोमगोत्रमे कूकर्मरदष्टाधमाद्रीपोमा
 नयोभवेत् ३ हविभागीभवेन्मर्षःकुर्वन्प्रादु पुनर्वसौ पुष्टिकामोयपुष्पोराध्रमाहेतमानवः ४ आधेवापोददष्टाधधीरा
 युत्राम्रजापते ज्ञातीनांतुभवेष्टे शोमघासुध्रमाधमावयन् ५ फालुनीषुददष्टाधसुभगःप्रादोभवेत् अपसभायुत्रासुहस्ते
 नपलभाभवेत् ६ चित्रापोतुददष्टाधलमेद्रपवतःसुतान् स्वतियोगेपितृनर्चयानिजमुपजीवति ७ बहुपुत्रोविशाखासु
 पित्रमीहभवेत् ८ अनुाधासुकुर्वीगोराजचक्रं प्रवर्तयेत् ॥ आधिपसंव्रजेन्मर्षी जेष्टायामचैपरपितृन् ॥ नरःकुतुकुल
 त्रेष्टश्चदमपुरासाधमलेत्तारोग्यमयेतपशो
 मे उत्तरासुतषाषाढासुवीतशोकश्चोन्महो १० आधैतमिजितेकुर्वन्विद्योश्चैवामवाधुपात् अवगोतुददष्टाध ॥ ५॥
 प्रमगधेसंगतिम् राजभागीधनिष्ठापांभवितानिर्वपन् ११ तत्तरेवाहलेकुर्वन्मिषसिद्धिमवाप्नुयात् पूर्वप्रौष्ठपदं कुर्वन्बहुरावदेदङ्गाविक
 उत्तरासुप्रकुर्वीतगोविन्दतेजोःसहस्रः १२ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥

रामाः १२७

११ अध्यापकी २ देवतार्ति अभाषा देवता एजने पुनः सा कुर्वती स र्थः विप्रान एजयेति उपेस उपस्थाप देवेभ्यो देवा नुदिष्य सर्वेभ्यो विप्रेभ्यः ४ यद्रिष्यीका

बहुकृष्णकृत्ते विन्ने विंदते रेवतीं श्रितः अश्वना घञ्चान विंदते मरणीया पुरुत्तमे १४ इमे प्राद्विधिं श्रुत्वा शशाविंदुस्तथा करोत अत्रो
 शेना जपञ्चापिमही सोनु शशसच १५ इति दानधर्मेषु आह कल्पे पुधिष्ठिर ३ कादृशो भ्यः प्रदात व्यं भवेद्युपितामहः द्विजे
 भ्यः कुरुशाईलतन्मे व्यास्यातुमर्हसि १ भोष्म उवाच ब्राह्मणान् परीक्षेत ह त्रिपोदानधर्मवित देवे कर्मणि पित्र्ये तु म्याप्य
 माहुः परीक्षतां २ देवताः पूजयेतीह देवेनैवेह तेजसा उपेसतस्मा देवेभ्यः सर्वेभ्यो दापयेन्नरः ३ आदेव च महाराज प
 रीक्षेद्ब्राह्मणान् बुधः कुलशीलवयोऽस्यैर्वि - घपभिजनेन च ४ तेषामन्येयं क्रिह्यास्तथा न्येये क्रियावताः अप्राक्षेया
 स्तिये राजन् कीर्तयिष्यामि तान् पुराण ५ कितवो भूराहाय ह्यीय युपालो निरावृत्तिः ग्रामेभ्यो वा दुष्टिको गायतः सर्ववि
 क्रपी ६ अगारहा हो गरदः कुंशशो सोमविक्रपी सामुद्रिको राजधत्तस्तैलिककूटकारकः ७ पित्रिविवदमानश्च यस्य
 चोपयतिर्दहे अभिशस्तस्तथा स्तेनः शिख्यं यश्चोपजीयति ८ ॥ ६ श्रीकाशीवीसेमस्त्रीसाहय ॥ ६ ॥

साहयः अपाक्षेपा उक्ता मारताः पञ्चनयोम्याः ५ निरावृत्तिः अध्यापनादिभ्यः वार्धुषिको दृष्ट्यर्थं धनप्रयोक्ता ६ कुंशशो भगवांसः तैलिकस्तकर्मकरः ८

२० असुरेन्द्रावलये २१ परिसृजे आरुतदेशे २२ त्रिणाचिकेतः त्रिणाचिकेताख्यमेत्राध्येता पंचगार्हपत्यादयः आवसथ्योक्ता अग्रयोपसृष्टिस्तुपर्णा चत
कपर्दीयवतिः सुपेशादतिवह्वानीमेत्रपंचात्रहमेतुमामित्यादितेतिरीपमसिद्धवा परं गानि शिहारीनि २७ ब्रह्मदेवाः ब्रह्मवेदः परविधावात

पदेष्टितशिराभुक्तेपडुंतेदक्षिणासुखः सोपानकल्पपडुंतेसर्वविद्याज्ञरासुरे २० असपताचपदनेपञ्चमृदविचर्जिते स
र्वतदसुरेन्द्रायप्रसाभागमकल्पपर २१ आनश्चपक्तिद्वयं नवेहोक्तयेचन तस्मात्परित्यजेदद्यात्त्रिणांश्चावकीरोत्
२२ तिलेर्विरहितं प्रादंरुतेक्रोधवशेनच पातुधानाः पिशाचाश्चपिप्रलुपंतितद्विः २३ अपाङ्गेपावनः पद्माभुजानान
नुपश्यन्ति तावत्कलाद्रशपिनिदातारतस्यवालिशे २४ रमेतुभरतश्चेष्टवित्तेपाः पंक्तिपावनाः येत्वतस्ताप्रवक्ष्यामिपरीव
स्वेहताद्विजान् २५ विद्यावेदव्रतस्त्रोताब्राह्मणाः सर्वएवहि सदाचारपराश्चेष्टवित्तेपाः सर्वपावनाः २६ पांक्तेपांस्तुप्रव
क्ष्यामिनेपास्तोपंक्तिपावनाः त्रिणाचिकेतः पंचाग्निः त्रिसुपर्णाः षडंगवित् २७ ब्रह्मदेवानुतानश्चोदोगोमेधुसामागः
मातापित्रोर्ध्वश्चवश्यः ओत्रियोदशपुरुषः २८ अनुकालाभिगामी च धर्मपत्नीपुयः सदा वेदविद्याव्रतस्त्रोतेविप्रः पंक्तिपु
नासुत २९ ५ ६॥

देवदेवयेषामनुसंतानः परंपरायामुसन्नः स्वपंचब्रह्मविदध्यापकोवाब्रह्मदेवानुसंतानः २८ २९ ॥ ६॥ ६॥ ॥

४०
१९९

इह अयं नित्यस्मिन्नादीनां हीनेषु पितृणां वन एवेत्याह अनन्तिति ३९ ४० ४१

अथर्वशास्त्रोद्येता ब्रह्मचारी पतञ्जलः सत्यवादी धर्मशालः स्वकर्मनिरतश्च ३९ ये च पुण्येषु तीर्थेषु अभिवेककृतश्रमाः मरिष्ये च
समन्त्रेषु भवत्सवमप्यस्तुताः ४० अक्रोधनास्वचपलाः क्रोधादोता जितेन्द्रियाः सर्वभूतहिताये च श्राद्धेद्येता निमंत्रयेत् ३९ ए
तेषु हस्तमह्यप्यमेते वै पंक्तिपावनाः इमे परमहामागा विज्ञेयाः पंक्तिपावनाः ४३ यतयो मोक्षधर्मज्ञा योगाः सुचरितव्रताः
पंचेतिहासप्रयताः श्रावपंतिविज्ञोत्तमान् ३४ ये च भाष्यविदः केचिद्ये च व्याकरणी रताः अधीयते पुराणोपेधर्मशास्त्रा
ण्यथापि च ३५ अधीत्य च यथासापेधिविधिवत्तत्प्रकारिणः उपपन्नो गुरुकुले ससवादी सहस्रहं ३६ अग्रा सर्वेषु वेदेषु स
र्वप्रवचनेषु च पावदेते प्रपश्यन्ति पंक्त्यासा च युनं युत ३७ ततो हि पावनासंत्साः पंक्तिपावन उच्यते क्रोशादहं तृतीया च
पावपेदेक एव हि ब्रह्मदेयानुसंतान इति ब्रह्मविदो विदुः ३८ अनन्तिगचपाध्यायः सचेदग्रासने व्रजेत् अतिगभिरननु
ज्ञातः पंत्साहरति दुष्टं ३९ अथ चेदद्विस्सर्वे पंक्तिदोषैर्विवर्जितः न च स्यात्पतितो राजमक्तिपावन एव सः ४० त
स्मात्सर्वप्रपन्नैर्न पतीह्यामंत्रयेद्विज्ञान स्वकर्मनिरतान्मानकुले जाता च दुःश्रुतान् ४१ ॥ ४२ ॥ १

॥ ४॥

॥ ४॥

॥ ४॥

॥ ४॥

॥

॥ ४॥

॥ ४॥

॥ ४॥

॥ ४॥

॥ ४॥

रामा
१९९

मित्रमेव प्रधानं न योग्यत्वादिकं येषु तानि मित्रे च यो गता चेत्तत्पत्तिर्गोदाव एवेति भावः ४१ आदेन मित्रे न संगतानि सख्यनिवंधनाद्यावेधनादि ४६ संभोजनीया

प्रा ३

यस्य मित्रप्रधानानि प्राधानि च हे वाचि च न ग्रीणाति पितृदेवस्य च न संगच्छति ४२ पञ्च आदि कुरुते संगतानि न देवपाने न यु
या सयाति सर्वैमुक्तं पिप्ललातवंधनाद्यान्स्वर्गलोकाश्च यते आदि मित्रः ४३ तस्मान्मित्रे आदि कुरुते तद्वामित्रेभ्यः स
ग्रहार्थं धनानि यं समते नैव शत्रुन मित्रे ते मध्यस्थ भोजये कथं कथं ४४ पयो गोवीज सुसन्नो हे न्न वा वं प्राप्नुया दीजभा
ने एवे आदि मुक्तमनर्हमा लौ न चैरुना मुत्र पले ददाति ४५ आसलो ह्यनधीयान सखाधिरिव शाम्यति तस्मै आदि न दा
तव्यं न हि भस्मनि ह्यते ४६ संभोजनीनामपि शाचदक्षिणासा नैव देवा न्न पितृनुपैति ह वै वसा भ्राम्यति हीनपुण्या
शालोत्तरे गौरिव नृवत्सा ४७ पथाग्रौ शांते घृतमाजु रोति तत्रैव देवा न्न पितृनुपैति तथा दत्ते न त्रिनेगापने च पांचा
न जे दक्षिणा मावृणोति ४८ ४९ ५० ५१ ५२

नो नं दीपमाना सापि शाचदक्षिणापि शाचदानतुल्या पथापि शाचाः स्वस्मभोजकाय भोजयेति तद्वत् ४७ पांचदक्षिणां अन्ते आचरणोति प्रपद्यति आपद्यति
सुयते ॥ ४८

नमुनक्तिनयानपति आघातिनीहंत्री ५१ अध्यायः केन भवंगिरसकेपराभगवोंगिरसश्चवंत्रतेनाये २५ ६॥ ६॥ ६॥ ७॥

उमौहिनस्तिनभुनन्निवैषायाचान्तेदक्षिणादीपतेवै आघातिनागर्हितैषापतेतीतेषांप्रेतान्यातयेत्तदेवयानात् ५९ अथी
 तांसमयेनितयैचरेतिपुधिष्टि निष्पुनासर्वधर्मज्ञास्तान्देवाब्राह्मणानविदुः ५० स्वाध्यायनिष्ठाअथपोताननिष्ठास्तथैक
 तपोनिष्ठाश्चवोद्व्याः कर्मनिष्ठाश्चभारत ५१ कथानिज्ञाननिष्ठेभ्यः प्रतिष्ठाप्यानिभारत तत्रयेब्राह्मणान्केचित्रनिदंति
 हितेनराः पेतुनिदंतिनत्येषुनतान्आदेषुभोजयेत् ५२ ब्राह्मणानिदिताएज्जह्मुस्तेपुसंकुले वैखानसानावचन
 मधीराणांअपतेत्प ५३ ह्यदेवंपरीक्षेतब्राह्मणान्चैदपारणान् धियानवायदिवादेष्ट्यास्तेषांतुआहुमावयेत् ५४ पः
 सहस्रसहस्राणांभोजयेत्त्रयात्राः एकस्तान्त्रवित्प्रीतः सूर्यनर्हतिभारत ५५ इतिदानधर्मेषुआहुकल्पे पुधिष्टि३०
 केनसंकल्पितेआहुंकस्मिन्कालेकिमात्मके भगवंगिरसकेकालेमुनिनाकतरेणावा १ कानिआहुनिवर्ज्यानिकानि
 लफलानिच धाम्यजातश्चकावर्जस्तन्मेवह्रिषितामह १॥ ५॥ ५॥ ॥ ५॥

गधा॥ धा॥ धा॥ धा॥ धा॥ धा॥ धा॥ धा॥ धा॥ ॥ धा॥ धा॥ ॥

इत्ता उपकल्प उपहासं विमिश्रक शिष्टपदं हाना दे नि विरात्रि ममात्रे = विषये असंतर्क शोके विषये मनः सं हस्य शोके सत्को सार्थः तस्य बुद्धिर्विस्तारगमिनी आ

पृष्ठ ४

मोक्ष उ- पया आहुं सं प्रवृत्ते पस्मिन्काले परात्मके येन संकल्पितं चैव तन्मे प्रवृत्तं जनाधिप ३ स्वापं भुवोत्रिः कोऽप्यपरमर्षिः
प्रतापवान् तस्य वंशे मत्तारा जदत्तात्रे परतिस्मृतः ४ दत्तात्रे पस्पुत्रो धृन्निमिर्नामतपोधनः निसेष्वाप्यभवत्पुत्रः श्री
मात्रा मश्रिपावृतः ५ पूर्णवर्षे सहस्रांते सकृत्वा डुष्टांतपः कालधर्मपरीतात्मानि धनं समुपागतः ६ निमित्त
कृत्वा शौचा निविधिदृष्टेन कर्मणा संतापमन्त्री वृणुत्र शोकपरायणः ७ अथ हस्तोपहार्याणि चतुर्दश्या महाम
तिं तमेव गताप न शोके विरात्रे प्रत्युद्यत् ८ तस्यासीत्प्रतिबुद्धस्य शोके न्ययितात्मनः मनः सहस्य विषये बुद्धिर्विस्तार
गमिनी ९ ततः संचितपापमासम्राड्कल्पं समाहितः यानितस्यैव धोम्यानि मलानि च फलानि च १० उक्तानि या
नि चात्रानि यानि चैवानितस्य ह तानि सर्वाणि मनसा विनिश्चित्य तपोधनः ११ अमावास्यां महाप्राज्ञो विप्रा
हो विना नानाप्यपूजितान् दक्षिणावर्तिकाः सर्वा वृषाः स्वयमप्याकरोत् १२ ॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥

सीतरतिसेवधः ११ दक्षिणावर्तिकाः प्रदक्षिणावर्तिताः वृषाः आसनानि १२ ॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥

एष धर्मसंकांश्चोतेपि त्रायुद्देशेनापि त्वेषणा कल्पितरहितसंकरः २० ॥ ६॥

सप्तविंशोक्ततोमोमन्त्रपुण्यसमुपानयनः अनेचलवर्णमोज्ज्वलमाकाशं ददौ प्रभुः १३ दक्षिणाग्रास्ततोदर्माविषोषनिवेशिताः
पादयोश्चैवविश्राणायैतन्मुपभुञ्जते १४ हत्वाचदक्षिणाग्राच्चैदर्मान्समपतः शुचिः प्रददौ श्रीमतः पिङ्गात्रामगीत्रमु
दाहरन् १५ तत्कृत्वा समुनिश्रेष्ठो धर्मसंकाशमात्मनः पश्चात्तायेन महान्तं यमातो यचितपत् १६ अरुते मुनिभिः प
र्वकिंमपेदमनुष्ठितं कथं नुशायेन नमोदहे पुत्रोद्धारण इति १७ ततः संचिंतयामास वंशकृत्तारमात्मनः ध्यातमात्रस्त
थाचात्रिणजगाम तपोधनः १८ अथात्रिस्तं तथा दृष्ट्वा पुत्रं शोकेन कथितं प्रशमाभ्यासपासासवाग्धिरिष्टाधिरव्य
यः १९ निमेषं कल्पितस्तेयं पितृपुत्रस्तपोधनः मातेभ्यः पूर्वदृष्टो धर्मोपेन्द्रसणास्वयं २० सोपेस्वयं भुवि हितो ध
र्मः संकल्पितस्त्वया अनेस्वयं भुवः कोमः प्राद्वेपं विधिमाहूत २१ अथास्यामि च ते पुत्रं प्राद्वेपं विधिसुतमं स्वयं भुवि
हितं पुत्रं तत्कृतस्त्वनिवोधमे २२ हत्वा त्रौकराणं एवं मंत्रं पर्वतपोधनः ततोऽप्यग्रे यमो मापकृत्वा पचनिसशः २३ ॥

॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ध्या ॥ ॥

रामाः
२०९

२७ तेमसिहाः पित्रादयः विमुच्यन्ते किञ्चिदातनाकरिहपात ३० ३४ " ५१॥ " ५२॥ " ५३॥ " ५४॥ " ५५॥ " ५६॥ " ५७॥

विष्णवे देवाय नमः पितृभ्यः सहोचतः तेषां संकल्पिता माणाः स्वयमेव स्वयंप्रभुवा २४ स्तोत्रायांच हृदयविनीतिवापस्ये रूपादिना वै
स्मवीकाण्यपीचेति तथैवेहा संवेति च २५ उदकानयने चैव स्तोत्रयो वरुणो विभुः ततोऽग्निश्चैव सोमश्च आषाढा विदितैव २६ न ३
देवास्तपितरो नाम निर्मिता ये स्वयंप्रभुवा उष्मणा ये महाभागास्तेषां भागः प्रकल्पितः २७ तेषां देवाणां माना वै विमुच्येते ह कि
त्विषात सप्तकः पितृवंशस्तत्पर्वदृष्टः स्वयंप्रभुवा २८ विष्णवे चाग्निस्तु देवाः संख्याताः पर्वमेव ते तेषां नामानि वक्ष्यामि भा
गा र्हातां महात्मनां २९ बले धृतिर्विपाषाचपुण्यलक्ष्या रनस्तथा पार्थिवे मासमहश्च दिवसानुस्तथैव च ३० विवस्वा
वीर्यवान् द्रुमान् कार्त्तिकमाच्यते एव च जितात्मा मुनिवीर्यश्च दीप्तो माभयैकः ३१ अनुकर्मा प्रतीतश्च प्रदाता योऽयुमांस्तथा
शैलाभः परमक्रोधी धीरो ह्माभयविस्तथा ३२ त्वजो वज्रीवरी चैव विष्णवे देवाः सनातनः विभुर्दुर्वाः सोमवर्चाः सर्पश्चाश्चेति ना
म तः ३३ सोमयः सूर्यसावित्रो रत्नात्मा पुरीषकः उष्मीनाभो नभो रश्मिर्विष्वायुर्दीप्तिरेव च ३४ समरुतः सुवेषश्च यो मादिशं
करो भवः ईशः कर्त्ता हृतिर्हो भुवनो दिव्यकर्मव्रत ३५ ॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ६॥ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

रा.
२०२

३७ पुस्तकाभ्यसं पूर्णं तुल्यपुतयामानि हिं गुर्येषु शाकादि संस्कारकश्येषु पलातुं लणने च शाकेषु ३८ शोभां जननादी चर्जपंति शोभां जनविषदि ग्रापशोभां सि

गलितं पंचवीर्येषु आदिसौरिषि वा स्तुति सप्तकृतो मयर्चाश्च विष्णुस्तुतिर्विवच ३६ अनुगोप्ता सुगोप्ता च न प्राप्ते च सवच
कीर्तितास्ते महाभागा कालस्य गतिगोचराः ३७ अत्रादिपानिधानानि कोद्रवाः पुस्तकास्तथा हिं गुर्येषु शाकेषु पलातु
लम्पुनंतया ३८ शोभां जनः कोविदारस्तथा गृहजनकार्यः सुस्मां रजसलां तु च सुस्मलवरा मिव च ३९ ग्राम्यवा
गरुमासंचयचैवाग्रो हितं भवेत् सुस्मां जाजीविटश्चैव शीतपाका तथैव च ४० अंकुराद्यास्तथा वर्ज्या रहं ग्राटकानि
च वर्जयेत्तु वरां सर्वतया ज्ञेयफलानि च ४१ अवसुता वरुहितं तथा प्रादिच वर्जयेत् निवापे ह्यकवे च गृहितं च म्व
दर्शने ४२ पितरश्चुदि हे वाश्च नाभि नंदंति तद्विः चोशलम्पयौ वर्ज्यो निवापे समुपस्थिते ४३ काषायवासाः कुक्षी
वापत्ति तो ग्रहा ह्यपि वा संकीर्णयो निर्विप्रश्च से वा श्रीपति तश्च पः वर्जनी पावुधौ ते निवापे समुपस्थिते ४४ इत्ये
वरुक्ता भगवान्स्ववेश जमघिं पुण पिता महसभां दिव्यां जगामा त्रिस्तपो धनः ४५ इति हान धर्मेषु आरु कल्पे ॥ ॥

मेरुति मेदिनी सुस्मलवरां गंधविडं ३९ सुस्मां जाजी सुस्मजी रं विडु विलुटे वरां शीतपाको शाक विशेषः ४० अंकुराद्याः वंशकरी तदपः ग्राटक शिपारा
इति प्रसिद्धं ४१ सुदर्शने शाक विशेषः ४५ अध्यायः ॥ ॥ ४५॥

रामा
२०९

एवं प्रादोत्पत्तिमुक्तातदंगभूतस्याग्नौ कारणासो सन्निहा हतये तादिना १० ११ ॥ ॥

मोषा ३० तस्याविधौ प्रवृत्ते तु सर्वसमहर्षयः पितृपुत्रानु कुर्वन्ति विधिदृष्टेन कर्मणा १ त्राषपो धर्मीति त्यास्तु कृत्वानिवपना
न्युत तर्पणं चाप्यकुर्वन्ती पीमाभिर्पितव्रताः २ निवाये दीयमानैश्च तद्वरेण भारत तर्पिताः पितरो देवास्तत्रान्वेज्जनयेति
वै ३ अजीर्णैस्त्वभिहृत्य ते ते देवाः पितृभिः सह सोममेवाभ्यपद्यन्त तदा ह्यन्नाभिपीडिताः ४ ते ब्रुवन् सोममासाधयितरो
जीर्णपीडिताः निवापान्नेन पीड्यामः श्रेयो नोत्र विधीयतां ५ तान् सोमः प्रत्युवाचाप्यश्रेयश्चेदीशितं सुराः स्वयं भूमा हनन्ती
तस्य वः श्रेयो मिधा सति ६ ते सोमवचना देवाः पितृभिः सह भारत मेरुष्यं गोसमासीनं पितामहमुपागमन् ७ पितर ऊचुः निवा
पान्नेन भगवन् शं पीड्यामहे वयं प्रसादं कुरु नो देव श्रेयो नः संविधीयतां ८ इति तेषां वचः श्रुत्वा स्वयं भूरिदमब्रवीत् ए
ष मे पार्श्वतो वह्निर्गुणश्च श्रेयो मिधा सति ९ अग्निरुवाच सहिता स्नातभोक्ष्यामो निवाये समुपस्थिते जरयिष्यन् चाप्यन्नं स
पासाद्वैन संशयः १० एतच्छ्रुत्वा तु पितरस्ततस्ते विज्वराभवन् एतस्मात् कारणाच्चाग्नेः प्राक्तावदीयते न्य ११ ११ ११ ॥

दा०
२०३

निवप्रेदत्तेसंप्रसारणात्तत्रार्थः श्रीणादिकस्तत्राप्येवा १४ अंगिताच्युटितानोपतिष्ठेत्तपानिवायो न दृष्टव्यः इत्यर्थः तथा अन्यवंशजापिपाकार्थे

निवप्रेचाग्निपूर्ववैनिवापेपुरुषर्षभ न ब्रह्मराक्षसास्तेवैनिवापेधर्षयंत्युत १२ रक्षांसिचापवर्तते स्थिते देवे हुताशने पूर्वं
पिंडं पितुर्दद्यात्ततो दद्यात्पितामहे प्रपितामहाय च ततः सपुत्रादिविधिः स्मृतः १३ ब्रूयाच्छादे च सावित्री पिंडं पिंडे समाहि-
तः सोमायेति च वक्तव्यं तप्यपितृमतेऽपि च १४ राजस्वलाचपानारीचंगिताकर्णीयोश्चुया निवापेनोपतिष्ठेत्तसंग्राह्या
नान्यवंशजा १५ जलं प्रतरमानाश्च कीर्त्तयेत्पितामहान् नदीमासाद्य कुर्वीत पितृणां पिंडतर्पणं १६ पूर्वस्ववंशजा
नांतु कृत्वा न्दिस्तर्पणं पुनः सुहृत्संवेधिवर्गीणां ततो दद्याज्जलांजलिं १७ कल्माषगोपुगेनापयुक्तेन ततो जले पित-
रोभिलषंते वै नावंचाप्यधिरुहन् १८ सदना विजलंतज्ज्ञाः प्रपद्यंतिसमाहिताः मासां द्विह्रस्म
पक्षस्य कुर्यान्निर्वपणानि वै १९ पुष्टिरपुस्तथा वीर्यं श्रीश्चैवं पितृभक्तिः पितामहः पुलस्त्यश्च वसिष्ठः पुलहस्तथा २०
अंगिरश्च क्रतुश्चैव कश्यपश्च महानृषिः स ते कुरुकुलप्रेष्टमहायोगेश्वराः स्मृताः २१ ॥ ॥ ॥ ॥

न संग्राह्या १७ कल्माषेति चित्रवर्णवलीवर्द्धपुष्टमाश्रित्य नदीतरतः सकाशात्तत्पुष्टेन तर्पणं पितरोभिलषंते युक्तेन शक्यते १८ मासां द्विह्रस्म
ह्रस्वपक्षस्येत्युक्तेन वशुह्वादिमीसो विवक्षितः २१

राम०
२०३

१३ श्राद्धकल्पः समाप्तः द्विजा दशाहो व्रतोपेताः ब्राह्मणाः ब्राह्मणं कामाय यजमानस्यार्थं यदि भुंजते तत्कर्षस्व स्पृशत लोपो वा गरीयान् उत ब्राह्मणाः
कामभंगो वेति प्रश्नार्थः १ वेदोक्तं यागां गम्यते व्रतेत हिताः कामकारो इष्टया हेतुना भुंजानाः भोजनं कुर्वन्तु नाम येतु व्रतोपेता भुंजते ते लुप्तव्रता भवे

एते च पितरो राजन्तेषु श्राद्धविधिः परः प्रेतास्तु पिंडसंवेधान्मुच्यंते तेन कर्मणा ११ इत्येषा पुरुषश्रेष्ठ श्राद्धोत्पत्तिर्यथाग
मं व्याख्याता पूर्वनिर्दिष्टादानं वक्ष्याम्यतः परं १३ इति दानधर्मेषु श्राद्धकल्पः समाप्तः युधिष्ठिर उवाच द्विजोतपो व्रतो
पेताह विस्ते यदि भुंजते अन्नं ब्राह्मणकामाय कथमेतत्पितामह १ भीष्म उ० अवेदोक्तव्रताश्चैव भुंजानाः कामकार
णे वेदोक्तेषु तु भुंजाना व्रतालुप्ता युधिष्ठिर १ युधिष्ठिर उवाच यदि दंतपइत्याह रूपवासंष्टयजनाः तपः स्यादेतदेवे
हतपो न ह्यपि किं भवेत् ३ भीष्म उ० मा सार्द्धमा सोपवासात्तपपो मन्यते जनः आत्मतंत्रोपधाती यो न तपस्वी न ध
र्मवित् ४ त्यागस्य चापि संपत्तिः शिष्येतेन पउत्तमं सदोपवासी च भवेद्द्विचारी तथैव च ५ मुनिश्च सा सदा विप्रो वेदंश्चैव
सदा जपेत् कुटुंबिको धर्मकामः सदा स्वप्नश्च मातवः ६

तितेषां व्रतलोपप्रापश्चित्तं व्रातपश्चित्तं व्रातपती पिरूपं कर्तव्यं भवति इतरस्यालाभे व्रतवंतोपि भुक्ता प्रापश्चित्तं कुर्वीर न तु श्राद्धं लुपेन्निति भावः १
तपस्विनः पात्राचमुक्तं तत्र तपसो रूपं पृथगिति पदिहमिति ३ आत्मतंत्रं शरीररूपं कुटुंबरूपं वातं दुपधाती ४ त्यागस्येति दानं वेदज्ञयश्च परमं तप
इति श्लोकहृत्पार्थः अस्वप्नः स्वधर्मजागरूकः ६

दा०
१०४

ए योक्तमोजनहृपयतिरेकेणमधेयोनमुद्गेससदोपवासीत्याहंतरेति ११ वृषापञ्चादिनिमित्तंविना १२

अमोसाशीसदाचस्यात्पवित्रं च सदापठेत् आतवादीसदाचस्यान्विपतश्चसदाभवेत् ७ विघसाशीसदाचस्यात्सदाचैवातिपि
प्रियः अमजाशीसदाचस्यात्पवित्रीचसदाभवेत् ८ युधिष्ठिर उ० कथं सदोपवासीत्याहृत्तचारीचपार्थिव विघसाशीकपीवस्यात्कपे
चैवातिपिप्रियः ९ भीष्म उवाच अंतगसापमाशंच ~~प्रतारणं~~ प्रातराशंचयोनः सदोपवासीभवति योनमुंक्तेतरापुनः १० भा
र्षीगच्छन्नहृत्तचारीआतौभवतिचैवहि आतवादीसदावस्याद्दानशीलस्तमानवः ११ अभक्षयन्वृषामांसंनमोसाशीभवत्पुन
दानंददत्तवित्रीणादस्वप्नश्चदिवास्वपन् १२ भत्यातिपिषुयोभुंक्तेभुक्तवत्सुनः सदा अमृतंकेवलंभुंक्तेइतिविद्वियुधि
ष्ठिर १३ अभुक्तवत्सुनाप्रातिब्राह्मणेषुतुयोनः अमोजनेनतेनास्पजितःसर्गेभवत्पुन देवेभ्यश्चपितृभ्यश्चसंश्रिते
भस्मैवच अवशिष्टानियोभुंक्तेतमाहुर्विघसाशिनम् तेषांलोकाह्यपर्यतासदनेब्रह्मणाः स्मृताः १४ उपस्थिताह्यम
रसोऽगंधर्वैश्चजनाधिप देवतातिपिभिः सार्द्धं पितृभिश्चोपभुंजतेरमंतेपुत्रपौत्रेणतेषांगतिरनुत्तमा १५ युधिष्ठिर उ० ब्राह्म
णेभ्यः प्रयच्छंतिदानानिविविधानिच दातुमितिग्रहीत्रोर्वैकोविशेषःपितामहा १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
१०४

गुणावतिदातरिप्रतिग्रहीतुरत्योदोषः १९ गंडेतिनामतः २३ उपशिक्षंतः अर्जपंतः १६ दिष्टांतमरां १८ आत्मानंशरीं परोभवः रक्षितकामाः १९

भेद

भीष्मउवाच साधोर्पप्रतिगृहीपात्रपैवासाधुतोद्विजः गुणावत्यत्योदोषः स्थानिगुरोतुनिमज्जति १६ अत्रापुदाहरंतीम
मितिहासंपुरातनं वृषादश्चसंवादंसप्रर्षीणांचभारत १० कश्यपोत्रिर्वसिष्ठश्चभरद्वाजोपगौतमः विश्वामित्रोजमदग्निः
साध्वीचैवापरुंधती ११ सर्वेषामपतेषांतुगंडाभूत्कर्मकारिका श्रद्धः पशुमारवश्चैवभर्तृचास्यावभूवह तेचसर्वेनपस्यंतः पुन
चेरुर्महीमिमां १३ समाधिनेपशिक्षंतोब्रह्मलोकंसनातनं अप्याभवदनादृष्टिर्महतीकुरुनंदन १४ कृष्णप्राणोभवपत्र १५
लोकोपवैश्वान्वितः १५ कस्मिंश्चिच्चपुण्यसेशैवेनशिविसूनुना दक्षिणार्पेपत्रात्विग्भोदत्तः पुत्रः पुणकिल १६
अस्मिन्कालेतुसोत्यापुर्दिष्टांतमगमत्प्रभुः तेतंक्षुधामिसंतप्ताः परिवर्षेपुनस्मिरे १७ याज्ञात्मजमपोदृष्ट्वागतासुमधि
सत्तमाः अपचंततदास्यात्पांक्षुधार्ताः किलभारत १८ निराद्येमर्त्यलोकेस्मिन्नात्मानंतेपरोभवः कृष्णमोपेदिरेवति
मन्त्रहेतोस्तपस्विनः १९ ॥

दा०

१०५

३० पुष्टिः पुष्टिहेतुः ३५ ब्राह्मणानक्षेत्राब्राह्मणस्वरूपस्थानं देवता समूहः यावती वैदेवतास्तः सर्वविदविदिब्राह्मणो वसंतीति श्रुत्यर्थ उक्तः ३९ अ

अरमानोपतान्मार्गेपचमानान्महीपतिः राजाशौचोदृषादर्भिभक्तिरपमानानन्ददर्शह ३० दृषादर्भिर्वाच प्रति
ग्रहस्तारपतिपुष्टिर्वैप्रतिगृह्यतां मयिपदियतेवित्तंतद्वराध्वंतयोधनाः ३१ प्रियोहिमेब्राह्मणोपाचमानोदद्यामहंवो
श्वतरीसहस्रं एकैकशः सदृषाः संप्रसूताः सर्वेषां वैशीघ्रगाः श्वेतरोमाः ३२ कुलंभगाननदुहः शतंशतान्धुर्यान्श्वेतान्मर्वशो
हंददामि पृष्टोहीनोपीवराणां चतावदग्गागृष्योधेनवः सुव्रताश्च ३३ वरानग्रामान्त्रीहिरसंयवाश्चरत्नं चातोदुर्लभं किं
ददामि माम्मिन्नभक्ष्येभावमेवंकुरुध्वंपुष्ट्यर्थवः किंप्रयच्छाम्यहंवै ३४ नाषयक्रुचुः राजन्प्रतिग्रहोराज्ञांमध्वास्वादे
विषोपमः तज्जानमानः कस्मात्त्वेकुरुषेनः प्रलोभनं ३५ क्षेत्रं हि देवतामिह ब्राह्मणान्मुमुपाश्रितं अमस्तो ह्येष तपसाप्री
तः प्रीणातिदेवताः अह्नापीहतपोजातुब्राह्मण सोपजायते तद्वावऽवनिर्दृत्वात्पातो राजप्रतिग्रहः ३७ कुशलं सहदा
नेन राजन्नुक्तमदातव अर्पिभ्यो दीयतां सर्वमित्युक्तान्नेनेतेषुः ३८ अपक्वमेव तन्मांसमभक्ष्यैषां महात्मनो अपहित्वा
ययुः सर्वे वनमाहारकां क्षिणाः ३९

नेनयथा श्रीगणेशाय

॥

ॐ

॥

॥

॥

॥

॥

॥

गम०

१०५

४१ नमस्तेनमः अस्तरोर्षस्तः ४२ प्रतीचनप्रतिगच्छन् ४५ तस्मात्तस्मात्तस्मात्तस्मात् ४७ कामस्तस्मात्तस्मात् ४८ तद्वनंतपोधनं ४९

ततः प्रचोदिता गतावनंगत्वा स्पमंत्रिणाः प्रचीयोर्द्वराणि स्मदातं जेषां प्रचक्रिरे ४० उदुं वराण्यथान्यानि हेमग
भीरावपाहन् भव्यास्तेषां ततस्तानि प्रग्राहितुमुपाद्रवन् ४१ गुरुणीतिविदित्वा यनग्राह्यापचिरब्रवीत् नम
हेमंदविज्ञानानमस्तेमंदबुद्धयः ४२ हेमानीमानि जानीमः प्रतिबुद्धाः स्मजागम इह ह्येतदुपादत्तं प्रेत्य स्पाक
टकोदयं ४३ अप्रतिग्राह्यमेवैतत्प्रेत्येह च सुखेषु ना वसिष्ठ उवाच शतेन निष्कंगणितं सहस्रेण च समि
तं तया बहु प्रतीचनैपापिष्टोपतते गतिं ४४ कण्ठपुत्र उवाच पतृपिष्वां व्रीहिपवंहिराणं पशवस्त्रियः
सर्वतन्त्रालमेकस्य तस्माद्विद्वांश्च संचोत् ४५ भारद्वाज उवाच उत्पन्नमनुरोः शृंगेर्वर्द्धमानस्य वर्द्धते प्रार्थना
पुरुषस्यैव तस्मात्तानविद्यते ४६ गौतम उ० न तल्लोके द्रव्यमस्ति यल्लोकं प्रतिप्रापेत् समुद्रकल्पः पुरुषो
न कदाचन पूर्यते ४७ विश्वामित्र उ० कामं कामयमानस्य यदा कामः सम्पद्यते अप्यैनमपरः कामस्तस्माद्विध
तिवागावत् ४८ जमदग्निरुवाच प्रतिग्रहे संप्रमो वैतयो धारयते क्रवं तद्वनं ब्राह्मणस्य हलुभ्यमानस्य विसृजे
त् ४९

२०
२०६

पक्षसंमतः पक्षिकत्वेन मतः ५१ यदिति यत्र पत्रो हेतुः विधर्म एवैव धर्मः तस्मिन् लोभादि दोषे सति परं उत्कृष्टं यदंतास्ति न लभ्यते तत्तत् धर्मः

अरुंधतुवाच ५० धर्मार्पणं संचयो यो वै द्रव्याणां पक्षसंमतः तपः संचय एव हविशिष्टो द्रव्यसंचयात् ५० गंडोवाच
उग्रादितो भयाघस्माद्विभती वमहेष्वाः वलीयां सो दुर्बलवद्विभेमहमतः ५१ पशुमाव उवाच यदैव धर्मपरं नास्ति ब्राह्म
णास्तदने विदुः विनयार्पणं विद्वान् समुपासेयं यथा तपः ५२ अथ य ऊचुः कुशलं सह दानेन तस्मै यस्मै प्रजादमाः फलान्युपधि
युक्तानि य एवंतः प्रपद्यति ५३ भीष्म उवाच इत्युक्त्वा हेमगभीरिणा हित्वा तानि फलानि वै अथ योजगुरन्यत्र सर्वं स्वधत्त
व्रताः ५४ मंत्रिणा ऊचुः उपाधिं शंकमानास्ते हित्वा तानि फलानि वै ततो न्येनैव गच्छंति विदितं ते स्तुपार्थिव ५५ इत्युक्तः
सतुभ्यै स्ते वृषा दर्मिभ्यु कोपह तेषां वै प्रतिकर्तुं च सर्वेषां मगमद्गृहं ५६ सगत्वा हवनीये गेतां तीव्रं नियममास्थितः जु
हावर्षं स्तुते र्भर्तुरैकैको माहति नृपः ५७ तस्मादग्नेः समुत्तस्यौ कृत्वा लोकभयं करी तस्यानाम वृषा दर्मिर्पातुधा
नीमपाकरोत् ५८ सा कृत्वा कालगत्री वक्तुं जलिरुपस्थिता वृषा दर्मिर्नरपतिं किं करोमीति चाब्रवीत् ५९ वृषा
दर्मिर्वाच अथीणां गच्छ सप्तानां मरुधत्पास्तथैव च दासीभर्तुश्च दासाश्च मनसानां मधारय ६० ॥ ॥ ॥ ॥

एवमेव धनं ब्राह्मणो विदुः विनयः शिक्षातर्पणं शिक्षितुमिति यावत् ५१ उपधिः कुलं ५२ नामार्पणमवधारय ६० ॥ ॥ ॥ ॥

राम०
२०६

सात्वानामानुरूपंतेषां सामर्थ्यपरीक्ष्यतां विनाशय अन्यपात्वामेव तेनाशयिष्यतीति भावः ६५ कार्ष्णिककारणानि यकर्मलोप इति विसिद्धस्य भावः ६६ क्षुद्रुखं

सात्वानामानि चैवैषां सर्वानेतां विनाशय विनष्टेषु तपास्वैरंगछयत्रैस्मितं तव ६१ सातपेति प्रतिश्रुतपातुधानी स्वरूपि
णि जगाम तद्वनं यत्र विचेरुस्ते महर्षयः ६२ भीष्म उ० अथात्रिप्रमुखा राजन्वने तस्मिन् महर्षयः अचरन्त क्षयं तो वैमूलानि च
फलानि च ६३ अथापश्यत्सुपीनां सपाणिपादमुखोदरम्परिव्रजं तं स्थूलो गं परिब्राजं शुनासह ६४ अरुंधती तु तं दृष्ट्वा सर्वा
जोपचितं शुभं भवितारो भवं तो वै नैवमित्यब्रवीदृषीन् ६५ वसिष्ठ उवाच नैतस्मे ह यथास्माकमग्निहोत्रमनिर्द्दुतम् सायं प्रातश्च
होतव्यं तेन पीवांशुना सह अग्निरुवाच नैतस्मे ह यथास्माकं क्षुधावीर्यसमाहतं कृश्राधीतं प्रनष्टं च तेन पीवांशुना सह ६६
विश्वामित्र उ० नैतस्मे ह यथास्माकं शस्त्रासुजं रुद्रवः अलसः क्षुत्परो मूर्खस्तेन पीवांशुना सह ६७ जमदग्निरुवाच
नैतस्मे ह यथास्माकं भक्तमिन्धनमेव च संचितं वार्षिकं किंचित्तेन पीवांशुना सह ६८ कश्यप उवाच नैतस्मे ह यथास्माकं च
त्वारश्च सहोदराः देहिदेहीति भिक्षंति तेन पीवांशुना सह ७० भरद्वाज उ० नैतस्मे ह यथास्माकं ब्रह्मवंधोरेव तसः शोकोभा
र्यापवादेन तेन पीवांशुना सह ७१

अधीतनाशनं चेत्तर्प्यः ६९ शास्त्रप्रतिपादितो जारुनक्षोपमारो धर्म इति विश्वामित्रस्य ६८ अन्नादिविन्तेति जमदग्नेः ६९ बहुकुटुंबितेति कश्यपस्य ७०
भार्यापवादः कृतिकास्वमिश्रापादिति भरद्वाजस्य ७१

दा०
१०७

हीनवत्त्रयंगौतमस्यवमतं त्रिकौशेयंकुशाक्षुः तयानिर्हृतकौशेयंपारितसंधानं श्रीणि कौशेयानि पस्मिन कुशीफाले कुशाक्षुः मिति मेदिनी गंकवरं कोर्मगविशेषम्

गौतमउवाच नैतस्येह पपास्माकं त्रिकौशेयं च गंकवं एकैकं वै त्रिवर्षीयं तेन पीवांघुना सह ११ मीषउ० अपट्टस्वापरिव्राट्
सतान्महर्षींघुना सह अभिगम्य पपास्यापं पाणिस्पर्शमपाचरत् १२ परिचर्यावनेतां तु क्षुत्प्रतीघातकारिको अन्योन्येन
निवेद्यापप्रतिष्ठतमेव ते १३ एकनिश्चयकार्याश्च चरंतवनानि ते आदद्यानाः समुद्रतमूलानि च फलानि च १४ क
दाचिद्विचरंतस्ते वृक्षैरधिरलैर्वृतां शुचिवारिप्रसन्नोदाददृशुः पद्मिनीशुभां १५ वालादित्यवपुः प्ररैवैः पुष्करैरुपशोभितां वैडू
र्षवर्गसदृशैः पद्मपत्रैरपावृतां नानाविधैश्च विहगैर्जलप्रकरसेविभिः एकद्वारमनादेयी सुपतीषीमकर्दमां १६ वृषादग्नि
प्रयुक्ता तु कृत्वा विहृतदर्शना यातुधानीति विख्याता पद्मिनीतामरक्षत १७ पशुसखसहायास्तु विमार्थनैर्महर्षयः पद्मिनीत
मिजग्मुस्ते सर्वे कृत्वाभिरक्षिता २० ततस्ते यातुधानीतां दृष्ट्वा विहृतदर्शनां स्थितां कमलिनीतीरे कृत्वा मूचुर्महर्षयः २१
एकातिष्ठसिकाचत्वेकसार्पेकिंप्रयोजनं पद्मिनीतीरमाश्रित्य ब्रूहि त्वं किंचिकीर्षसि २२ यातुधान्युवाच यास्मिन्मास्मानुयो
गोमेन कर्तव्यः कथंचन आरक्षिणीमां पद्मिनीं विजित्तु सर्वतपोधनाः २३ त्रययऊचुः सर्वस्य बहुधातीस्मन चान्यत्किंचिदस्ति

चर्मतदपि त्रीवर्षीयं अतिजीर्णं १३ परिचर्या करिष्यामि कुर्विति अन्योन्यं नः भवत्याः सम्मता सर्वे गल्लीयामविसानुत २४
मुक्तैः सर्पैः १४ एकस्त्वय निश्चयः कार्यं च वर्षां १५ सुपतीर्ष्य अपतरापमार्गः २४ ॥ ॥ ॥

राम०
१०७

८५ नामार्थद्वारा सामर्थ्यं ज्ञात्वाऽस्माकं वैधेयिणी मिति विज्ञापयेत्पर्यः ८६ अगत्रिरिति पदं यदिदं सर्वपापमोत्रायतयदिदं किंचिततस्मादत्र पदं तिस्रस्तौ पापम
 स्त्रातात्रिरित्यत्रिशः स्यतिर्वचनं तदेव शब्दांतरेण प्रदर्शयति पातुधानी विमोहयिष्यन् अगत्रिः अरयः कामादयः सत्यस्मिन्नित्यं पापं तस्मात्त्रायत इत्यगत्रिः अ
 रशब्दादलुप्तं पंचमीकात्परस्त्रायतेरुपरिक्लिप्तयः अरिशब्दान्तवर्षीये अर्श आद्यचिपसेतिद्वकारलोपे अरमिति सिध्यति यस्मादगत्रिस्तस्मादत्रिः अती
 तदम्पुः तस्मात्त्रायत इत्यत्रिरित्यत्रापि अवयवार्थेन पापानं मत्सुमन्ववापानीत्यादौ मत्सुशब्दस्यापापनिप्रयोगदर्शनात् धर्मगापापमपनुदतीति धर्मोपत्रिः स्मा
 त् अत आह सागत्रिपीनाधीतेत्रिर्धवा इति वैनिश्चितं अधवर्तमानकाले योत्रिः त्रिवारं नाधीते नाधिगच्छति अतीतमाहिपुत्रादेरनुमत्तौ अनागतत्वेन उत्पत्तौव

पातुधान्युवाच समयेन विसानीतो गृह्णीध्वं कामकारतः सर्वैको नाम मे प्रोक्ता ततो गृह्णीतमाचिं ८५ भीष्म उवाच विज्ञा
 पयातुधानीतां कृत्वा मधिवैधेयिणिं अत्रिः क्षुधापरीतात्मा ततो वचनमब्रवीत् ८६ अत्रिरुवाच अगत्रिरेव सागत्रिर्योना
 धीतेत्रिर्धवै अगत्रिरत्रिरित्येव नाम मे विद्विशोभने ८७

त्रिमानत्वेन नाशे अतीतत्वेन नान्वेति त्रिर्धवोऽस्ति तद्यद्वा नास्ति सर्ववर्तमानमेव भवति पत्रावस्थायां साहार्द्राकाशाख्यजगत्कारणप्राप्तिः सर्वपा
 पौ चेदिकामागः त्रिरुच्यते अत्रिह अतीतानागतं सर्वमस्तीति श्रूयते यद्यौर्येहास्ति पञ्चानास्ति सर्वतद्वगत्वा विदत इति अत्रिह सर्वकामाः समाहिता इति च
 यस्मादेवमगत्रिस्तमगत्रिस्तस्मादत्रिरेवमनाम मंत्रोपि पंचैसूर्यसर्भानुमामसविश्वदासुरः अत्रयस्तमन्वविदत्ततन्ने अशक्नुव इति सूर्य आत्मा ज
 गतैषु षष्ठेति श्रुतेः सूर्यः परब्रह्मसर्भानुः एहुरूपो मत्सुः अविध्यत्वा प्रवान् ततमसा अनात्मनि आत्मबुद्धिरूपपाश्र्विधयेति मंत्रपदानामर्थः ८७

दा०
१०८

तदेवतदत्रिसमनसापिदुर्क्षमिति मत्वा यातुधान्याह यथेति तेत्वयामपि नत्समीपे अतीतानागतयोः पिवर्त्तमानकाले एव दर्शनं कामा यनुदपञ्चेति ह्यं अत्यंतम
स्वभावयामया प्राप्नुमश्क्य इति भावः त्वामहं धर्षितुमश्नैति त्वंगच्छ अवतरपद्मिनी सारसी ८८ वसिष्ठोऽस्मीति वसिष्ठः वामुष्मत्पि वीचवापुष्मांतरिक्षं च यौष्मा
हितं चंद्रमाश्च नक्षत्राणि वेति वसवगतेषु हीदं सर्वं वसुहितमेतीहीदं सर्वं वामपते इति श्रुतिप्रसिद्धा वसवस्ते यस्य स्वाधीना भवन्ति स वसुमान् प्राप्नोतीत्येष

यातुधान्याच यथोदाहृतमेतन्नेमपि नाम महाधुते दुर्क्षमिति नत्समीपे अतीतानागतयोः पिवर्त्तमानकाले एव दर्शनं कामा यनुदपञ्चेति ह्यं अत्यंतम
स्वभावयामया प्राप्नुमश्क्य इति भावः त्वामहं धर्षितुमश्नैति त्वंगच्छ अवतरपद्मिनी सारसी ८८ वसिष्ठोऽस्मीति वसिष्ठः वामुष्मत्पि वीचवापुष्मांतरिक्षं च यौष्मा
हितं चंद्रमाश्च नक्षत्राणि वेति वसवगतेषु हीदं सर्वं वसुहितमेतीहीदं सर्वं वामपते इति श्रुतिप्रसिद्धा वसवस्ते यस्य स्वाधीना भवन्ति स वसुमान् प्राप्नोतीत्येष

यमहायोगी प्रतिशेषत उरुस्मि वसुमध्वरादिष्टनूपये परमतुल्लोपेटिलोपे च वसिष्ठ उरुशब्दोऽनिवारदेशश्च प्रियस्मिन्दि सूत्रेणोक्तं यः सर्वमदृशे
स्ति अहं तु न कस्यापि वशोऽस्मीति नाम ह्ययर्थः वामगद्गेषु वासयोग्येषु गद्गेषु अमेषु सर्वेषां सुपजीवेषु वसेव सामि अतो अहं वरुद्गणो मध्ये अतिश्रेष्ठ इति व
सिष्ठोऽस्मि वसिष्ठशब्दादिष्टनूपये च वसिष्ठः सर्वेषां माश्रयभूतत्वान्मम मादेवारक्षंतीति भावः ६० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गम०
१०८

कुलमिति कशाश्चताडनस्तुस्तामर्हतिनेकशाश्च ज्वाः अत्रचप्रकरणात् इन्द्रियाणिहयानाहुरिति श्रुत्युक्तेरिन्द्रियाणेष्वज्वाः कशाः तदाश्रय
 त्वाच्छरीरापिकशानि। कुलं कुलमिति वीक्षायां द्विर्वचनं सर्वशरीरमहमेवैकः कशपो नोमद्विजोस्मि कशानि शरीराणि पातिरक्षति पिवति भुङ्के
 पापयति शेषयति वा कश इति योगात्सर्वीशिशरीराणि प्रविश्यान्तर्मा मिरूपेण पालयामि जीव रूपेण तद्वागसुखदुःखादिकं भुङ्के ब्रह्म रूपेण तानि
 सर्वाणि स्वात्मनि प्रविलापयामीत्यर्थः एवं सर्वमध्यात्मे मत्स्वरूपमित्युक्ताधिदेवमपि मत्स्वरूपमेवेत्याह कुर्मः कुर्म इति कंकुः पृथिवीतस्पोरमिति

कशपउ० कुलं कुलं च कुपपी कुपपी कशपो द्विजः काशः काशनि काशत्वादेतन्मेनामधारय ६१ पातुधान्य
 वाच यथोत्ताहृतमेतन्नेमपि नाममहाघुते दुर्द्वार्यमेतन्मनसा गच्छेत्तरपद्मिनी ६२ ॥ ॥ ॥ ॥

वर्षतीति कुवम आदित्यः आदित्याज्ञापाते वृष्टिरिति श्रुतेः पूर्ववद्विर्वचनं सर्वेषां दित्यः अहमेव मत्पुत्रत्वात्सर्वेषां मादित्यानामित्यर्थः पाठांत
 रे कुपपी कुपातीति योगात् कुपपीः सूर्य एवापायोऽस्कशदेवेति सूत्रेण पातेरीप्रत्यये प्रकृतेर्द्वित्वे प्रत्ययस्य कित्वेव पपीरिति रूपं कुपपिरिति ह
 स्वपाठे तु आदृगमहनजनेति किप्रत्यये लिङ्मावेच कुपतिरिति सूर्य एव कुपप इत्यकारेण तपाठस्तु ग्रामादिकः पद्माकुपृथिवीपातीति कुपंत
 लंपिवतीति कुपयः सूर्य एवेति समाधेयं काशपो दीप्तिमान् तत्र हेतुः काशनि काशत्वात् बहुकालत्वेन काशपुष्पमदृशः सर्वतः पलितश्चान्त
 नंतरस्तपसा दीप्नोमीत्यर्थः ६१ ६२

दा०
१०६

प्रजावैदाजस्तारविमक्तिपदिभर्तितस्मान्द्राजइतिश्रुत्यनुसारेणस्मर्तुं भरेइति अशिष्यान्शासितुमोग्गानपिरक्षसानशत्रंश्ववशेरुत्पकरापापा
 लयामितथाअपुत्रान्दासीनानपि^{दा}नदीनान्यालयामि भार्याभार्येतिपुत्रभत्यादेरुपलक्षणां ईदृग्विधोअन्योपिवाजेवेगंशत्राणोसाहसंअन्वाभरेत
 धारयेत्सष्टपिवीवत्सर्वेसहोऽप्रदश्चमवतितस्मादहमपितयास्मीत्यर्थः द्वाजमितिछेदेतुद्वाभ्यांजातंसंकरमितिअर्थः ननुमाताभस्त्रापितुपुत्रोपेनजातःस
 एवसइतिस्मृतेश्चर्मकोशतुल्यमातेततःसर्वेपेकजरवेतिनास्तिकश्चिद्वाजःनहिद्वाभ्यांसेकाभ्यांएकोजायतइतिसंभवति सतं आहवतीपादीनामपिसंस्कारव

भरद्वाजउवाच भरेसुतान्भरेशिष्यान्भरेदेवान्भरेद्विजान् भरेभार्यामनवाजोभरद्वाजोस्मिशोभने ६३ यातुधानु
 वाच नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरं नैतद्वारयितुंशकं गच्छावतरपद्मिनी ६४ ॥ ॥ ॥ ॥

११

तांसेर्वेषांद्विविधंजन्मपोतितःसंस्कारतश्चतस्रसंकरोअन्यस्माज्जातोऽन्येनसपुत्रइतिबुधासंस्कृतइतिसएवद्वाजःद्विर्जायतइतिद्विजोन्यःद्वाभ्यांपुरुषाभ्यांजा
 पंतर्पद्वाजादपोतिपातंते ततएवद्वाअपिसंतीतिवशीवशनयसएकजत्वमितिमंत्रेनन्योःसंकल्पस्यएकजेतिविशेषां द्वाजेतुवीजसंस्कारसंकरादवश्यं
 संकल्पयोर्वीजानसोर्वीयौर्वीपर्यविरोधोभवतीतिविश्वामघातकादयोद्वाजाइतिज्ञेयं तदयंसंग्रहःकौशिकोर्ध्वतपसि राधेयेशोर्ध्वभीरुवे खलेवाकु
 चित्रवैमतेवीजसंस्कारसंकरादिति भार्यामनवाजइतिपाठेअनवाअजातायातयैवजातोस्मिलोकहितार्थनतुर्कर्मणोत्यर्थः ६३ ६४ ॥

रामः
१०६
के

गोमूत्रमिति गोपदार्थं स्वर्गभूमिचदमपतिवशीकरोतीति गोदमः दमइति दमेन इंद्रियेन इंद्रियेन मीति जितेन्द्रियत्वात् गंगायां च दमितुं शक्नोतीत्यर्थः अर्धमः निर्धमाग्नितुल्यः
 अतो एवादमः अनेन दमितुमयोग्यः तत्र हेतुः तेन पिसमदर्शनात् समस्य ब्रह्म गोदर्शनात् निर्देष्टुं हि समं ब्रह्म इति भगवद्वचनात् तस्य ह देवाश्च नाभूता इति श्रुतेः आत्मा ह्येषां
 समवतीति श्रुतेस्तस्य ब्रह्मविदेः अभूतौ अनेन चर्षीय देवाश्च न देवा अपि न ईश तेन समर्था भवन्ति किमुत निःसारं पातुधानी इति श्रुत्यर्थः अत्र दकारस्यानेतका

गौतम उवाच गोमिस्त्वमोममध्वस्तं जातमात्रस्पदेहतः विदिमां गौतमं कृते पातुधानि निबोधमो ६५ पातुधान्यु० यपोदाहृतमे
 तत्तेमपि नाम महातुने नैतद्वा दपितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनी ६६ विष्णुमित्र उ० विष्णवे देवाश्च मे मित्रं मित्रमस्मि गवां तथा
 विष्णुमित्रमिति ख्यातं पातुधानि निबोधमो ६७

६५ कृत्वा गोतम इति निपात्यते गोमिस्त्वमोममध्वस्तं जातमात्रस्पदेहत इति पाठे देह तो मातुर्देहाद् जातमात्रस्पद इति तत्पमोपिममसूर्यतुल्यस्य गोमिः शिममिः तमोऽधका
 रं ध्वस्तं अतो हं गावः अतमा तमो विरोधि नो यस्य स इति व्युत्पत्त्या गोतमो मिस्त्वयावद्भिवदुः स्पर्शो हि मित्यर्थः ६६ विष्णवे इति विष्णुशब्देन अविदेवं ब्रह्मांडस्या देवा उच्यं
 ते अथात्मे चर्षीय देवांतीन्द्रियाणि तासु न पानि मित्रभूतानि यस्य स विष्णुमित्रः विष्णुसहवै मित्रं विष्णुमित्र आसति श्रुतेः मित्रे चर्षीय इति विष्णुपदं तस्माद्दीर्घः गवां इ
 द्रियाणां ६७

दा०
११०

जाजमघइति भूयोभूयो अतिशयेन जमंति पुगपदनेकेषु मशादिषु अनेकवारं पुनः पुनर्मक्षयंति हवीषिते जाजमंतो देवाः जमभक्षणे यदुलुडिशं तस्य रूपं इदं ते दे-
वता अस्मिन्निति पजो ग्निः तेषां जान आधिभी वस्तस्मिन् जिता पिषिता तोस्मि जने र्पडं तात्स तिलुडात्मने पदे उत्तम पुरुषैकवचनं आर्षी अज भावश्च इह लोके अ-
तो मां जिता हि जानीहि अतो योगात् मां जमदग्निरिति नाम तो विदिरू जाजमदित्यत्राघपदे प्रथमाक्षरलोपे द्वितीयस्य जस्वे जमदग्निरिति सिद्धं जिजाहीत्यपि साधातो

पातुधानुवाच नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःख व्याभाषिताक्षरं नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनी ६८ जमदग्निरुवाच
जाजमघजजानेहं जिजाहीह जिजायिषि जमदग्निरिति ख्यातमतो मां विदिरू भने ६९ पातुधानुवाच यपोदाहृत
मेतत्ते मपि नाम महामुने नैतद्वारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनी १०० ॥

यदिलुडि जादेशे मध्यमैकवचनं ततो जाजमंतोऽर्षी अस्मिन्मंतीति जमदग्निरुवाच ततो मां तुल्योपेन जमदग्निरिति पदं गतेनापि स्वस्याधर्षणीयत्वं मुक्तं जाजमघजजा-
नाम मृजामाह जिजायिषीति पाठे जातमपजेभ्यो देवाभिभ्यो जाताः संपदः जाजमघजजाः ताश्च कृतकत्वात् नामनिश्चितं मज्जामादित्येति मजाः नञ्चरः इति
मामां आह उक्तवाच वेदः अतो हंताः जिजायिषि जितवानस्मि अस्मिन्क्षेत्रे अभ्यासनी द्वे कारभावाद्यर्षी जलोको हंतया जेतुमशक्य इति भावः ६९ १०० ॥

गम०
११०

धरामिति धर्गं नर्वता न धरित्री भुवं वसु न देवान धने इति व्युत्पत्त्या वसुधा दिवं च तिष्ठामि अधिनिष्ठा मितत्र हेतुः भर्तुर्वसिष्ठस्यानंतरं अयवधानेन मनो नुरुंधतीति अरुधो अ
तिकठिनान्धराहीनदधातीत्यरुंधतीति दकारलोपेन मुमागमेन च सिद्धं अनुरुंधतीत्यत्र नुकारलोपेन वेति १०१ वक्त्रेति वक्त्रगंडेति नुमसहितस्यानुकरणं मामो

अरुंधत्युवाच अग्नधरित्री वसुधां भर्तुस्तिष्ठाम्यनंतरं मनो नुरुंधती भर्तुरिति मां विध्यरुंधती १ पातुधान्यु नाम नैरुक्तमेतत्तेदुः
खव्याभाषिताक्षरं नैतद्वारपितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनी २ गंडोवाच वक्त्रैकदेशे गंडेति धातुमेतं प्रचक्षते तेनोन्नतेन गंडेति
विद्विमानलसंभवे ३ पातुधान्युवाच नाम नैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरे नैतद्वारपितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनी ४ पशुस
खदुःपशून् रक्षामि दृष्ट्वा हं पशूनां च सरवासदा गौरां पशुसखे मेव विद्विमानग्नि संभवे ५ पातुधान्युवाच नाम नैरुक्तमेतत्तेदुः
खव्याभाषिताक्षरं नैतद्वारपितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनी ६ शुनः सख उवाच समिरुक्तं यपा नामना हं वक्तुमिहोत्सहे शु
नः सख सखायं मोपातुधान्युपधारय १०७

अनलसंभवत्वमस्यावृषादभिगात्सवनमप्रतिगच्छतामघोराणां वधार्थं स्वजगमग्नौ हुत्वा ततोऽस्पाडत्तादित्वा दिति श्रेयं ४ पशून् जीवानां द्योमिरंजयामि मोमनामेत
र्थः ६ श्वाधर्मः तत्सखायो मुनयः तेषां सखातं शुनः सख सखायं १०७ ॥

भस्मभस्मतो १३ कलापशः संघशः १५ समपंशपयं अत्रशपयवाजेनतिविद्वानुच्यते ११८ ॥

पातुधान्वाच नामनैरुक्तमेतत्तेवाकांमंदिग्धपाणिश तस्मात्सकृदिदानीं त्वं ब्रूहि यन्नामते द्विज ८ शुनः सरवउवाच सकृदुक्तं
मपानामनगृहीते त्वया यदि तस्मात्त्रिदंडाभिहता गच्छ भस्मेति माचिरं ९ साव्रह्मदंडकल्पेन तेन मूर्द्धिहता तदा कृत्वा पपात मेदि
न्यां भस्मसाच्च जगाम ह १० शुनः सरवाच हत्वा तां यातुधानां महाबलां भुवि त्रिदंडं विष्टभ्यशाडवले समुपाविशत् ११ ततस्ते मुनयः
सर्वे पुष्कराणीं विमानि च यथा काममुपादाय समुत्तस्पुर्मुदन्विताः १२ अमेगाम हता कृत्वा तो विमानिकलापशः तीरे नि
क्षिप्य पप्रिन्वास्तर्पणं चक्रुर्भसा १३ अपोत्पाय जलात् तस्मात्सर्वे ते समुपागमन् नापश्यंश्चापिते तानि विमानि पुरुषर्ष
भाः १४ आपय ऊचुः केन क्षुधापरीतानां भस्माकं पापकर्मणा नृशंसेनापनीतानि विमानान्पाहारकांक्षिणां १५ तेषां क
मानास्त्वन्योन्यं पप्रघुर्द्विजसत्तमाः त ऊचुः समयं सर्वे कुर्म इत्यरिकर्शन १६ तदुक्त्वा वाटमितेव सर्वे एव तदा समं क्षुधातीः
सुपरिश्रान्ताः शपयापोपचक्रुः १७ अत्रिरुवाच सगां स्पृशतु पादेन सूर्यचप्रतिमे हतु अनध्यायेष्वधीपीतविसृजेत
करोति यः ११८ ॥

शुनः सारमेयान् परिकर्षतु क्रीडां पर्यग्यार्थे वा १६ स्वसुतो मुल्कग्रहणेन कीनाशात् कर्षकात् १७ दृष्यापागदिति मित्रं विना दृष्यात् न र्त्तकादौ १८ जप

वसिष्ठ उवाच अनध्यायपरो लोके शुनः सपरिकर्षतु परिब्राट् कामदत्तौ स्तुवि ससैन्यं करोति यः १६ शरणागतं हेतु सस्वसु
तां चोपजीवतु अर्थांश्चांक्षतु कीनाशादिससैन्यं करोति यः १७ कश्यप उवाच सर्वत्र सर्वलपतु न्यासलोपं करोतु च कूटसा
क्षित्वमभेतु वि ससैन्यं करोति यः १८ दृष्यामांसाशनश्चास्तु दृष्यादानं करोतु च यातुस्त्रिपंदिवाचैव वि ससैन्यं करोति यः
१९ भरद्वाज उवाच नृशंसस्पृक्तधर्मास्तस्त्रीषु जाता विषुगेषु च ब्राह्मणं चापि जपतां वि ससैन्यं करोति यः २० उपाध्या
यमधः कृत्वा त्रयोधेतु यज्ञेषु च जुहोतु च सकक्षाग्नौ वि ससैन्यं करोति यः २१ जमदग्निरुवाच पुरीषमुत्सृज्य तस्य हं
तुगां चैव द्रुह्यतु अन्तर्तोमैशुनं पातु वि ससैन्यं करोति यः २२ द्वेष्टो भार्याय जीवी स्याद्दूरवंधुश्च वैरवान् अन्योन्यस्मादिषि
श्चास्तु वि ससैन्यं करोति यः २३ गौतम उवाच अधीत्य वेदां स्पृज्यतु त्रीनग्नीनपविधाय विक्तीणां तु तपामोमं वि ससैन्यं क
रोति यः २४ उदयानस्य वोग्रामे ब्राह्मणेण दृषलीपतिः तस्य स्यात् लोकतां पातु वि ससैन्यं करोति यः २५ ॥ ॥ ॥

तां युदेवा देवा २६ कक्षाग्नौ तत्र हि हुतं मस्मीमावमप्राप्य होतुर्दोषकरिणा शयः २७ उदयानस्य वै एककूपैकजीवने २८ ॥ ॥ ॥ ॥

अधर्मस्तु परुक्तं न मिथ्येति संबंधः १३९ अंतर्हितानि अंतर्धानं प्रापितानि ४७ स्वधर्मनिष्ठः कुप्रतिग्रहपरास्तु स्वतन्त्रनिष्ठवर्जितः मुख्यपात्रमित्यध्याय

पा ३

श्रुतः सख उवाच त्वत्तमद्यनपश्यद्विर्यदुक्तं कृतकर्मभिः सत्यमेतन्न मिथ्येतद्विस्तृतं त्वत्कृतं मया ३९ मया अंतर्हितानीरुवि
सानीमानि पश्यत परीक्षार्थं भगवतां कृतमेवं मया नद्याः ४० स्वरूपार्थं च सर्वेषां भवतामहमागतः यावदधानीयुः किं कृतं त्वे
षावोवधैषिणी ह्येषादभिप्रयुक्तैषा निरुतीमेतयोधनाः ४१ दुष्साहिंसादिपंपां युष्मान्मत्प्रति संभवा तस्मात्सम्प्रागतौ विप्रा
वासं वेमां निबोधत ४२ अलोभादहं पालोकाः प्राप्तावै सर्वकामिकाः उन्निष्ठधर्मितः हि प्रतातवाप्नुत वैक्षिजाः श्रीष्म उवाच
ततो मरुर्षयः प्रीतास्तथेष्टकापुरंदरं सहैव त्रिदशैरेणा सर्वजगमुल्लिखिष्यं ४४ एवमेते मरुतामानो भोगैर्वरुविधैरपि रुधाप
रमया युक्ताश्च घमातामहात्मभिः नैव लोभं तदा चक्रुस्ततः सर्गप्रवाप्नुवन् ४५ तस्मात्सर्वास्ववस्थास्तनरो लोभं विवर्जयेत्
एष धर्मः परो राजंस्तस्माद्लोभं विवर्जत ४६ इदं नरः सच्चरितं समवायेषु कीर्तयन् अर्थभासी च भवति न च दुर्गापवाप्नुते
४७ प्रीयंते पितरश्चास्यन्नामयो देवतास्तथा पशोधर्मार्थभागी च भवति प्रेत्यमानवः ४८ इति न धर्मेषु विसृजेत् सत्तैत्थं नाम

तात्पर्यं १४८ इति अध्यायः ॥ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

अत्र शपथेनैव निषिद्धार्थप्रकाशतं १ पुष्करार्थे दैरास्ये संकृतं मुनिभिः शपथाः कृतान्तर्यः ७ विसमरालयोः कमलकुसुमद्वयोः

रा०
२१३

म ३

भीष्म उवाच अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनं यदुक्तं तीर्थयात्रायां शपथं प्रति तच्छराः १ पुष्करार्थे संकृतं सैव
पुराभरतसत्तमराजर्षिभिर्महाराजतथैव च द्विजर्षिभिः २ अथ यः समेताः पश्चिमे वै प्रभासे समागता मंत्रं मंत्रयेत च राम
संवाच यिवी पुरापतीर्थं तत्र कामं हंता गच्छाम सर्वे ३ शुक्रो गिराश्वेव कविश्च विद्वान् तथा धृगस्यो नारदपर्वतो च भगुर्व
हिमः कश्यपो गोतमश्च विश्वामित्रो जमदग्निश्च राजन् ४ अविस्तथा गालवो यासकश्च भरद्वाजो रुद्राक्षतीवालखिल्याः शिवि
र्दिलीपो नरुषोऽवरीश्वरा जाययातिर्धुंधुमारोथरुः ५ जगमुपुरस्कृत्य महाबुभुक्षुः शतक्रतुं वरुणं नरेन्द्र तीर्थानि स
र्वाणि परिभ्रमन्तो माघां ययुः कोशिकी पुरापतीर्थं ६ सर्वेषु तीर्थेषु वधूतपापा जगुस्ततो ब्रह्मसरः सुपुराणं देवस्य तीर्थं
जलमग्निं कल्याणं विना ह्यते भुक्तविसप्रसूताः ७ केचिद्विद्यात्पुत्रं तत्र राजतु स्ये मरालात्पुत्रं तत्र विप्राः अथाप
श्यत्सुष्करं ते ह्रियंतं ह्रदा दगास्येन समुद्धृतं तत् ८ तानाहु सर्वान् विमुखा न गस्यः केनादत्तं पुष्करं मे सुजातं पुष्पान
शंके पुष्करं दीयतां मे वै न भवन्तो रुरुमर्हति पद्मं ९

एम०
२१३

रमेदेते पक्रिपंतं ह्रियमाणं ८ आदत्तं आतं ९ ९ ९ ९ ९ ९ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ॥

विगतः समभावो यस्मान्न तस्मै न कामक्रोधादिना १९ अनिकृतिः अकृतप्रायश्चित्तः २० अतिथिर्वर्तिः गृहसंस्थः गृहवासी कामवृत्तः पर्येष चे

रा०
२१४

गोतम उवाच जीवत्वं हलुतो बुद्ध्या विषमेण समेन सः कर्षको मत्सरी चास्त्यपस्ते हरति पुष्करं १९ अंगिर उवा
च अश्रुचिर्वृत्तकूटोक्तश्चानेच परिकर्षत ब्रह्महानि हतिश्चास्त्यपस्ते हरति पुष्करं २० धुंधुमा उवाच २० अह
तं हस्तमिच्छाणां श्रूययांच प्रजायत एकः संपन्नमश्नात्यपस्ते हरति पुष्करं २१ परुरुवाच चिकित्सायां प्रचरत
भार्ययांचैव पुष्यत श्वशुरा न स्पृहन्तिः स्याद्यस्ते हरति पुष्करं २२ टीलीप उवाच उदयानलवेगामेवास्त्राणो व
षलीपतिः तस्य लोकान्सव्रजत्यपस्ते हरति पुष्करं २३ शुक्र उवाच हयामांसं सँश्नातु दिवा गच्छतु मेथुनं प्रेष्यो म
भवतु गतश्च यस्ते हरति पुष्करं २४ जमदग्नि उवाच अनध्यायेष्वधीयीत मित्रं श्राद्धे च भोजयेत् श्राद्धे नृदस्य चाश्वी
याद्यस्ते हरति पुष्करं २५ शिवि उवाच अनाहिताग्निं न्नियतां यज्ञे विघ्नं करोतु च तपस्विभिर्विस्त्रोच्य यस्ते हरति पु
ष्करं पर्याति उवाच अतनौ वती जरी चैव भार्ययांच प्रजायत निराकरोतु वेदांश्च यस्ते हरति पुष्करं २६ नरुष
उवाच अतिथिर्गृहसंस्थोक्तः कामवृत्तस्तदीहितः विद्यां प्रयच्छतु भतो यस्ते हरति पुष्करं २७ अंबरीष उवाच नृशंसस्य
कथमोक्तस्त्रीषु हानिषु गोषु च निहंतु ब्राह्मणां चापि यस्ते हरति पुष्करं २८ ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

रा०
२१४

सावान् २९ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

मृतः विनेतः क्रीतः भक्तः धान्यविक्रीतः वैशेषिकीतः सतः अवर्षाः वृष्टिनिर्घं करोतु ३६ पापिष्ठाश्च अनर्घाः अपर्याः अयंतुततोप्यप्योस्तु

४१

नारद उवाच गृह्णातीव हिः शास्त्रं पठतो विस्तरं परं गरीसो वज्रानाडयस्ते हरति पुष्करं ३० तामाग ३० अतः
तं भाषतु सदा सद्भिश्चैव विरुध्यत शुक्लेतुददत्कन्यायस्ते हरति पुष्करं ३१ कवि उवाच पद्मांसगंताडयतु स
ये च प्रतिमे हतः शरणागतं संत्यजतु यस्ते हरति पुष्करं ३२ विश्वामित्र उवाच करोतु भक्तो वर्षां रासश्चास्तु पुरोहितः
अतिगस्तु घण्टास्पयस्ते हरति पुष्करं ३३ पर्वत उवाच ग्रामे चाधिकृतः सोक्तस्वरयो तेन गच्छतु श्रुतः कर्षतु
हृत्पथे यस्ते हरति पुष्करं ३४ भरद्वाज उवाच सर्वपापसमादानं नृशंसे चान ते च पत तन्न स्यात्तु सदा पापं यस्ते हरति
पुष्करं ३५ अथ क उवाच सगजस्तु ह प्रतप्तः कामरुतिश्च पापकृत अधर्मेणाभिशास्त्रं वीर्यस्ते हरति पुष्करं ३६
गालव उवाच पापिष्योक्तसोर्घाः सतरोक्तस्वपापकृत दत्तादानं कीर्तयतु यस्ते हरति पुष्करं ३७ अ
रंधर उवाच शुश्रापवादे वरुण उवाच दुर्मनाः एकास्वाडु सम आतुयाते हरति पुष्करं ३८ ॥ ४१ ॥ ४१ ॥

४१

पतः स्वपापकृत स्वोष्ठातिषु पापकृत ३७ स्वगणनिदानादिना वधकृत ३७ शुश्रापवादमिति श्लोकः ३८ ३८ ॥ ४१ ॥

धु० बालजेन केशजेन बालजेनेति पाठे वल्लजः वगयी संज्ञकस्तथा विशेषः तर्हि तन्निर्देशकाले गवां यादवं धनी रजः तेन ४२ प्रत्यये अभि

दा०
२१५

बालखिल्याऋतुः एकपादेन हृत्यर्थग्रामद्वारे सति कृत धर्मस्त्यक्तधर्मोक्तपस्ते हरति पुष्करं ३८ श्रुतः सख उवाच
अग्निहोत्रमनादृत्य सखं स्वयत्तु द्विजः परिव्राट् कामवृत्तोक्तपस्ते हरति पुष्करं ४० सख उवाच बालु
जेन निदानेन कां संप्रभवतु दोहनं दुष्टे तपरवत्सेन पाते हरति पुष्करं ४१ श्रीम उवाच ततस्ततैः शयथैः शयमा
नैर्नाता विधैर्वरुभिः कौरवैर् सहस्राक्षो देवराट् संप्रहृष्टः समीक्ष्य तं कोपतं विप्रमुख्यं ४२ अथाब्रवीन्मघवाप्र
त्ययं स्वसमाभाष्य तमपिंजातरोषं ब्रह्मर्षिदेवर्षितपर्षिमध्ये पतन्ति बोधेरुममाघराजत ४३ शक्र उ० अ
ध्वर्यवेदुहितरदप्रदातुं दोगे वाचरितं ब्रह्मचर्ये आथर्वणं वेदमधीत्य विप्रः स्नायेत यः पुष्करमाददाति ४४
सर्वान्चेदानधीषीत पुण्यशीलोक्तधार्मिकः ब्रह्मणः सदनं पातयस्ते हरति पुष्कर ४५ अगस्त्य उवाच आशी
र्वादस्त्वया प्रोक्तः शयथो वलसूदन दीयतां पुष्करं मघ मेघधर्मः सनातनः ४६ इंद्र उवाच नमया भगवंश्चोभाद्
तं पुष्करमघवै धर्मोक्तिः श्रोतुं कामेन हतं न क्रोदुर्महसि ४७ धर्मः क्रतिसमुत्कर्षो धर्मसेतुरनामयः आवे वैशा
श्वतो नित्यमन्ययो यं प्रमा श्रुतः ४८

प्राय ४३ धर्मश्रुतीनां सम्पुत्कर्षः यत्न एव सेतुस्तारणोपायः ४८ ४८ ४८ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ ४९ ॥

एम०
२१५

एष शपथविचितीमाध्वयः यदिदं १ पुण्यकेषु स्त्रीणां व्रतोत्सर्वेषु २ ३ ४ ५ ५ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

तदिदं गृह्यतां विद्युश्चरं द्विजसन्तम अतिक्रमं मे^{५१} गतं ह्यमरुहं स्पतिरित ४९ इत्युक्तः समहं देवातपस्वीकोपनो
भशं जग्राह पुष्करं धीमान् सन्तवाभवन्मुनिः ५० प्रययुस्तेततो भूयस्तीर्थानिवनगोचराः पुण्येषु तीर्थेषु तथागा
त्राण्यप्रावयंतते ५१ आख्यातं यद्दं युक्तमये त्वर्वाणि पर्वणि नमस्त्वं जनयेत्सुत्रं न भवेच्च निराकृतिः ५२ नतमा
पत्स्योक्ताचिद्विज्वरेण जगवहः विरजाम्नेयसायुक्तः प्रेत्य स्वर्गमवाप्नुयात् ५३ यश्च शास्त्रमधीयीत न विभिः प
रिवालितं सागच्छेद्भ्रमरालोकमव्ययं चतुरोत्तम ५४ इति न धर्मेषु शपथविधिः युधिष्ठिर उवाच यदिदं श्राद्ध
कर्मेषु दीयते भरतर्षभं च त्रयोपानहो वैवर्केनैतत्संप्रवर्तितं कथंचैतत्समुत्पन्नं किमर्थं वैवर्क दीयते न केवलं
श्राद्धकर्मेषु पुण्यकेषु पि दीयते २ वरुण पि निमित्तेषु पुण्यमाश्रित्य दीयते एतद्विस्तरतो ब्रह्मं श्रोतुमिष्टमिति तत्त्वतः
३ श्रीश्रुतवाच शृणु राजन् नवहितं श्रुतं यो यान हविस्तारं यथैतत्प्रयितं लोके यथा चैतत्प्रवर्तितं ४ पथाचा
रुप्यतां प्राप्नुं पुण्यतां च यथागतं सर्वमेतदशेषेण प्रवक्ष्यामि नराधिप ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

दा०
२१६

राम०
२१६

न ज्येष्ठा मूलस्थेऽर्के हेमं तेशिरः पादद्वारुस्थानवसरात् ५ १० १० १० १० १० १० १० ॥ ६ ॥ ६ ॥ ॥

एतस्मात्कारणाद्भूतं विश्वं एतत्कृतं मया एतच्छ्रुत्वा मम विभो मातुः स्वतः यो धन १७ जमदग्निस्त्वाच अघेनं दीप्रकिरणं रेणु
 केतवदुःखं शरीरं पातयिष्यामि सूर्यं मस्त्राग्नितेजसा १८ भीष्म उ० सविस्फार्य धनुर्दिग्गं गृहीत्वा च शरान् नृहन् अतिष्ठ
 त्सूर्यमग्निं तोयतो याति ततो मुखः १९ अथातं प्रेक्ष संनद्धं सूर्यो भ्येत्य तथा ब्रवीत् द्विजस्येराको ते य किं ते सूर्यो पराध्यते २०
 आदत्ते रश्मिभिः सूर्यो दिवितिष्ठंस्ततस्ततस्ततः २१ संसतं वै वर्षां सुप्रवर्षति दिवाकरः २२ ततो न ज्ञायते विप्रमनुष्याणां सुखा व
 हं अन्नं प्राणा इति यथा वेदेषु परिपद्यते २३ अथाभ्येष्टुनि गृह्णन् रश्मिभिः परिवारितः स प्रदीपानि मान्त्रस्त्रवर्षेणाभिप्रव
 र्षति २४ ततस्तदौषधीनां च वीर्याणां पुष्पपत्रां सर्ववर्षाभितिर्वृत्तमन्नं संभवति प्रभो २५ ज्ञातकर्मणि सर्वाणि व्रतोपनय
 नातिच गोदानातिविवाहश्च तथा यज्ञसमर्प्यः २६ शास्त्राणि दानानि तथा संयोगा विन संचयाः अन्नतः संप्रवर्तते यथा
 त्वं वेत्स्य भार्गव २७ रमणीयानि यावन्ति यावदरंभिकाणि च सर्वमन्नास्य भवति विदितं कीर्त्तयामि ते २८ सर्वहिवेत्यविप्रत्वे
 पदेत कीर्त्तितं मया प्रसादयेत्वा विप्रर्षे किं ते सूर्ये विपात्य वै २९ इति दानधर्मेषु श्रोतान् होतृत्वा युधिष्ठिर उवाच
 तितदाभास्करे मुनिसत्तमः जमदग्निर्महातेजाः किं कार्यं प्रत्ययद्यत् १ भीष्म उ० स तथा याचमानस्य मुनिरग्नि
 संप्रभः जमदग्निः शमं नैव जगाम कुरुनंदन ३ ततः सूर्यो मधुरया वाचा तदिदमब्रवीत् कृतं जलि विप्रप्ररूपी
 म१

एवं प्रयाच २

रा०
२१७

छतः कथंचलं वेत्स्यसितं सदा यातं दिवाकरं ४ जमदग्निस्त्वाच स्थिरं चापि चलं चापि जानेत्वां ज्ञानचक्षुषा
अवशं वितयाधानं कार्यमघमयातव ५ मध्यान्नेवै निमेषार्धे तिष्ठसितं दिवाकरं तत्र वेत्स्यामि सूर्यत्वं न मेत्रा
स्ति विचारणा ६ सूर्य३० असंशयं मां विप्रर्षे वेत्स्यसे धन्विनां वर अपकारिणं मां विद्मि भगवन् शरणागतं ७
भीष्म३० ततः प्रहस्य भगवान् जमदग्निस्त्वाचतं नभीः सूर्यत्वया कार्या प्रणिपातगतो मसि च ब्राह्मणो धार्जवं पञ्च
स्थे यंच धरणीतले सौमतां चैव सोमस्य मां भीर्षे विरुणास्य च ८ दीप्तिमन्तेः प्रभा मे सौ प्रतो पंतपनस्य च एता न्यति क्र
मेणो वै सहस्राश्चरणागतं ९ भवेत्स गुरुतल्यान्नु ब्रह्महन्त स वै भवेत् स्रापानं सकुयच्चि यो हन्याच्छरणागतं ११
एतस्य त्वयि नीतस्य समाधिं तात चिंतय यथा सुखागमः पंथा भवेत् तद्रश्मि भावितः १२ भीष्म३० वाच एतावदुक्ता स त
दातुमीमासीद्गुरुतमः अथ सूर्यो दत्तस्मै च नोपानहमाप्नुवै १३

रा०
२१७

२२ अध्यायः गार्हस्थ्यं गार्हस्थ्ययोगं १२ ३ ३ ॥ ४ ॥ ४ ॥

च२

वे४

विप्राय ५

सूर्यउवाच महर्षेशिरसस्त्राणां चन्द्रमद्रश्मिवाराणं प्रतिगस्तीक्ष्णपद्मां च त्राणार्थं चर्मपादुके १४ अथ प्रभृतिचैवे
रुलोके संप्रैरिष्यति पुण्यकेषु च सर्वेषु परमदृश्यमेव च १५ भीष्म उ० अत्रोपातरुमेतत्सूर्येणोतत्प्रवर्तितं पुण्य
मेतदतिव्यातं त्रिषु लोकेषु भारत १६ तस्मात्प्रयच्छ विप्रेषु अत्रोपातरुमुत्तमं धर्मस्ते सुमहाभावी न मे त्रैस्त्रिविचारणा
१७ अत्र हि भारत श्रेष्ठः प्रदद्यादि जातैः शुभ्रं शतशलाकं वै स प्रेतसु खमेधते १८ स शक्रलोके वसति पूज्यमानो दिजा
निभिः असुरेभिश्च स ततैर्देवैश्च भारत वर्षम् १९ दक्षमाना पयः प्रयच्छन् उपानहौ स्नातकाय महाबाहो संशिताय दिजा
तये २० सोऽपि लोकानवाप्नोति देवतैरभिपूजितान् गोलोके समुद्रायुक्तो वसति प्रेत्य भारत २१ एतन्ने भारत श्रेष्ठम्
पाकार्त्स्न्येन कीर्तितं अत्रोपातरुदयनस्य फलं भारत सत्तम २२ इति एतन्धर्मेषु अत्रोपातरुदयनप्रशंसा सुविधि
२३ गार्हस्थ्यं धर्ममखिलं प्रवृद्धिं भारत वर्षम् अहिमाप्नोति किं कृत्वा मनुष्य इह पार्थिव १ भीष्म उ० अत्र ते
वर्त्तयिष्यामि पुरा हन्तं जनाधिप वासुदेवस्य संवाहं यथाश्चैव भास्वत् संस्तुय यथा विदेवी वासुदेवप्रतापवान्
पप्रच्छ भारत श्रेष्ठ मां त्वं यत्प्रयच्छसे धैवै ३ ३

रा०
२१८

दिवलिकर्मवैश्वदेवः ततः प्रागन्तमेधनग्राहं ७ ८ ९ १० १६ ॥ ७ ॥

वासुदेव उवाच गार्हस्थ्यधर्ममाश्रित्य मया वामद्विधेन वा किमवश्यं धरे कार्यं किं वा कृत्वा कृतं भवेत् ४ पृथि
व्युवाच ऋषयः पितरो देवा मनुष्याश्चैव माधव इत्याश्चैवार्चनायाश्च यथाचैतन्निबोध मे ५ सदा यज्ञेन देवास्वः
सदा तिष्ठेत्तमानुषाः स्मृतश्च यथा नित्यमर्हस्यं जीत नित्यशः ६ तेन धृषिगणाः प्रीता भवन्ति मधुसूदन नि
त्यमग्निं परिचरेद्भुक्त्वा वलिकर्म च ७ कुर्यान्नैव देवा वै प्रीयते मधुसूदन कुर्यादहररुः आह मन्नाद्येनो र्केन
च ८ पयो मूलफलैर्वापि पितृणां प्रीतिमा हरत सिद्धान्नाद्वैश्वदेवं वै कुर्यादग्नौ यथाविधि ९ अग्नीषोमं वै
श्वदेवं धान्वंतर्पयन्तं तं प्रजातां यतये चैव सद्यकूरो मो विधीयते १० तथैव चानुपूर्त्येता वलिकर्म प्रयोजये
त् दक्षिणायां पमायेति प्रतीच्यां वरुणाय च ११ सोमाय चाप्युदीच्यां वै वास्तु मध्ये प्रजोपतेः धन्वंतरेः प्रा
गुदीच्यां प्राच्यां शक्राय माधव १२ मनुष्येभ्य इति प्रा ऊर्वलिं हारि रुरुस्पवै मरुद्भ्यो देवतेभ्यश्च वलिं मंतर्गहरे
रेत् १३ तथैव विश्वदेवेभ्यो वलिं माकाशतो हरेत् निशाचरेभ्यो भूतेभ्यो वलिं नक्तं तथा हरेत् १४ एवं कृत्वा वलिं स
म्यग्घाद्विहो विजातये अलोभे ब्राह्मणस्याग्रावग्रमुद्धृत्य निक्षिपेत् १५ यदा श्रीं हृषितभ्यो पितृभ्यो मिष्टं तमानवः
तदा पश्चात्प्रकुर्वीत निवर्त्त आह कर्मणि १६

रा०
२१८

२२ एतत्तत् २६ अध्यायः अलोक १ २ ३ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

पितृन्संतर्पयित्वा तव चिंकुर्याद्विधातः वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्वास्त्राणावाचनं १७ ततो न्नो न विशेषेण भोजयेदतिथीनपि
अर्चापूर्वमहाराजततः प्रीणातिमानवान् १८ अतिसंहिस्थितो यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते आचार्यस्य पितृवैवसाव्युग
प्रस्य चातिथेः १९ इदमस्ति गृहे मध्यमिति नित्यं निवेदयेत् तेषु देव्युक्तकुर्यादिति धर्मो विधीयते २० गुरुस्यः पुरुषः ह
स्मशिवाशी च सदा भवेत् राजर्त्विजस्नातकं च गुरुं च श्रुत्वा मेव च अर्चयन्मधुपर्केण परिसंवत्सरोपितान् २२ स्वभ्यश्च
पचेभ्यश्च वयोभ्यश्चावयेद्भुवि वैश्वदेवं हितामैतत्सामं प्रातर्विधीयते २३ एतां स्रुधर्मानां हस्यामः कुर्यादनुस्यकः स
इह विवरात्राय प्रेत्य नाके महीयते २४ श्रीम ३० इति भूमेर्वचः श्रुत्वा वासुदेवः प्रतापवान् तथा चकार स तंतं त्वमप्येवं स
माचर २५ एतद्गुरुस्य धर्मं तच्चेष्टमानो जनाधिप इह लोको यशः प्राप्य प्रेत्य स्वर्गमवाप्स्यसि २६ इति दानधर्मेषु बलिप्रदा
नविधिः युधिष्ठिर उवाच आलोक दानं नामैतत्कीदृशं भरतर्षभ कथमेतत्समुत्पन्नं फलं तात द्रवीहि मे १ श्रीम ३
वाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं मनोः प्रजायते वादं स्वर्गस्य च भारत २ तपस्वी कश्चिदभवत्सुवर्णो
नाम भारत वरीतो हेमवर्णः स सुवर्ण इति पप्रथे ३ कुलशीलगुणोपेतः स्वाध्याये च परंगतः बहुन्सुवंशप्रभवान्सम
तीतः स्वकैर्गुरोः ४

रा०
२१६

६ स्तोत्रभवतां १५ तपःवर्णाश्रमधर्मः यमोदित्यदिः वीरुधः लताश्रीषधयः व्रीह्यादयः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

सकदाचिन्मनुविप्रोददर्शोपिसस्येच कुशलप्रश्नमन्यो न्येतोचोभौतत्रचक्रतः ततस्तोसस्यसंकल्योमेरोकाचनपर्वते रम
णीयेशिलाघषेसहितोसत्यवीरतां ६ तत्रतौकथयंतोस्ताकथानानाविधाश्रयाः ब्रह्मविदेवदैत्यानांपुराणानांमहा
त्मनां ७ सुवर्णास्त्वव्रीह्याकंमनुस्वायंभुवंप्रति हितार्थसर्वभूतानांप्रश्नमेवकुमरुसि ८ सुमनोभिर्यदिज्यंतेदेवता
निप्रजेश्वर किमेतत्कथमुत्पन्नंफलंयोगंचशंसमे ९ मनुस्वाच अत्राप्युदाहुरंतीममितिहासंपुरातनं शुक्रस्पच
वलेचैवसंवादेवैमहात्मनोः १० वलेचैरोचनस्यैरुत्रैलोकामनुशासतः समीपमाजगामाशुशुक्रोभृगुकुलो
दरुः ११ तमर्थादिभिरभ्यर्च्यभार्गवंसोऽहराधिपः निघसादुसनेपश्चाद्विधिवद्गृह्णहिणः १२ कथेयमभवत्त
त्रविपायापरिकीर्तिता सुमनोर्धूपरीपात्यांसंप्रदानेफलंति १३ ततःपप्रच्छदैत्यैःकांवीदंमममुत्तमं वलिरु
वाच सुमनोर्धूपरीपानांकिंफलंब्रह्मविन्नम प्रदानस्पक्षिजश्रेष्ठतद्रवाचकुमरुति १४ शुक्रउ० तपःपूर्वस
मुत्पन्नंधर्मस्तस्मादनंतरं एतस्मिन्नंतरेचैववीरुधोषधमेवच १६ सोमस्यात्माचवक्रुधासंभृतं पृथिवीतले
अमृतंचविषंवेद्येचात्येतत्पजातयः १७ अमृतंमनसःप्रीतिसंयुक्तविंदरातिच मनोग्लप्यतेतीव्रंतिष्ठंगंधे
नैसर्वशः १८

३१

घ१

राम०
२१६

अमृतं मंगलं विद्धि महर्षि मंगलं ३० षड्योऽमृतं सर्वविषं तेजो ग्निसंभवं ३१ मतो ह्लादयते यस्मात्स्थिरं वापि
 दधाति च तस्मात्सुमनसः प्रोक्ता नरैः सुकृतकर्मभिः १० देवताभ्यः सुमनसो यो ददाति नरः शुचिः तस्य तु व्यंति वै देवास्त
 माः पुष्टिं ददत्यपि ११ यं यमुदिश्य दीयेरन्नेवं सुमनसः प्रभो मंगलार्थं समेनास्पृशीतो भवति देत्यय २२ होयास्तु ग्राश्व
 सौम्याश्च ते जस्वित्यश्च ताः पृथक् ३० षड्यो वरुणीर्याहिकरुणास्तथैव च १३ यस्मिन् पातां च वृक्षाणां मया स्मिन् पातान्ति वो
 षमे आसुराणि च मात्यानि देवतेभ्यो हितानि च २४ रक्षसासुराणां च पक्षीणां च तथा प्रियाः मनुष्याणां पि दृशां च कां
 तायास्तानुपूर्वशः २५ वन्याग्रामाश्चेह तथा रुषो प्राः पर्वताश्च प्राः अकंठकाः कंठकिनो गंधस्तरसा चिताः २६ द्विवि
 धो हि स्मृतो गंधश्चो निश्चेषेषु जः इषु गंधानि देवानां पुष्पाणि विभावय २७ अकंठकानां वृक्षाणां चेत प्रायाश्च व
 र्णाः तेषां पुष्पाणि देवानां मिथ्यानि सततं प्रभो २८ जलजाति च मात्यानि पद्मादीनि च पानि वै गंधर्वनागा यद्देव्यस्तानि
 दद्याद्विचरुणः २९ ओषधोऽस्तु पुष्पाश्च कटुकाः कटुकान्विताः शत्रूणां मभिचारार्थं मथर्वेषु निदर्शिताः ३० ॥ ६१ ॥

दी०
२२०

राम-
२२०

काटिलिताश्च ते आसवेन तीव्रां धैतम युक्तो देवैरुप्रमत्तपः तैः पातान्तरैः फालिताः विकसिताः मल्लिकारयः तासां रसैर्मकरैः रससंयुक्तैः दीरैः सघस्त
चिकरोध इति शेषः ४२ वैहारिकाः विहारमात्रोपयुक्ताः ४५ ज्योतिः दीपादिः तेजः कांतिः प्रकाशः कीर्तिः ४६ तामिस्रं अंधकारः अंधं तमो नाम नरक रूपम्

अथ सर्जसादीनां गंधैः पथिवदारैः फालितारससंयुक्तैर्मनुष्याणां विधीयते ४२ देवदानवभूतानां सघस्त चिकरः स्म
तः येनैवैहारिकास्तत्र मनुष्याणामिति स्मृताः ४३ य एकोक्तः सुमनसं प्रदाने गुणहेतवः ४४ पिपस्तेयास्त एव प्रीतिवर्धनाः
४४ दीपदानं प्रवसापि फलयोगमनुजं पथायेन यदा चैव प्रदेयाया दशाश्नुते ४५ ज्योतिस्तेजः प्रकाशं वाष्पं ध्वजं चापि वार्य
ते प्रदानं तेजसो तस्मान्नेजो वर्धयते नृणां ४६ अंधं तमस्तमिस्रं च दह्निणाय न मेव च उन्नयणामे तस्माज्ज्योतिर्दीपप्रशस्य
ते ४७ यस्माद्ध्वगमेतलुतमसश्चैव मेघजं तस्माद्ध्वगते दीता मेवेद्रेति निश्चयः ४८ देवास्तेजसिनो यस्मात्प्रभावंतः प्रका
शकाः तामसाग्निं साश्चैव तस्मात् दीपः प्रदीयते ४९ आलोकदानाच्च रुष्माभ्यामुक्तो भवेन्नरः तान्त्वानोपहिंसेत
न ह्येन्नोपमा शयेत ५० दीप रुत्तमि वेदं धस्तमो गतिरसुप्रभः दीपप्रदः स्वर्गलोके दीप्यमाने वराजते ५१ ॥ ४॥

तथा दह्निणाय तमप्यंधं मया अतः उन्नयणोऽत्रोत्तमो नाशकं ज्योतिर्दीपो नरकनिवृत्त्यर्थः ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ॥ ४॥

रा०
२२९

करिलिताः अहविषाघतेन औषधीरसैः तिलसर्षपादिस्त्रैहैः वसामेदोस्थी निप्राणपवपवास्ते षांतिर्यासाः स्तेहाः वसादयः पथग्वानिघसित्

हविषाप्रथमः कल्पो द्वितीयश्चौषधीरसैः वसामेदोस्थीति यस्मै न कार्यं युधि मिष्टता ५२ गिरिप्रयाते गहने वै त्वस्थाने च त्र
ष्यथे दीपदाता भवेन्नित्यं यश्चेद्भूतिमात्मनः ५३ कुलोद्योतो विमुखात्मा प्रकाशत्वं चाश्नुति ज्योतिषां चैव स लोकां दीपदा
तानरः सदा ५४ बलिकर्मसंप्रवक्ष्यामि गुणान्कर्मफलोदयात् देवपद्मो रगन्तुं भूतानामथ रक्षसां ५५ येषां नाग्रभुजो वि
प्रादेव तातिथिवालकाः रक्षसानेव ताद्विधिनिर्विशंकान् मंगलान् ५६ तस्मादयं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिरुजितं शिरसा प्रय
तेश्चापि हरे इति मंत्रद्वितः ५७ गच्छति देवता नित्यमाशंसंदा गहान् वाद्याश्चांतवो येत्येव ह्यरक्षसपन्नगाः ५८ इतो द
त्तेन जीवति देवताः पितरस्तथा ते प्रीताः प्रीता येन मायुषाय शसाधनैः ५९ बलयः सहयुष्मे स्तदेवानामुपहारयेत् दधि
उग्धामयाः पुष्पाः सुगंधाः प्रियदर्शनाः ६० कायसिधिरमांसाद्यावलायो यद्हरक्षसां स्रगसवपुरस्कारास्तो ६१
पिकभूषिताः ६२ नागांतां दयितानित्यं यद्भो त्यलविमिश्रिताः तिलानुःसुसंपन्तान्भूतानामुपहारयेत् ६३ ॥

त्ये ३ तिल ४

तो २

राम०
२२९

६० लोजोऽपि कभूषिताः ३ क्षापिका उपरिलापनं ६१ ६२ ॥ ६३ ॥

६६ अध्यायः श्रुते १ लाजाभिः आर्चनीत्वं ७ ८ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

अग्निराग्नताग्नभोगीस्यादुलवर्णसिमाचितः तस्मादग्रं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपत्तिं ६३ ज्वलत्पुरुषो वेश्याश्चास्य गृहदेवताः
ताः पूज्या भूतिका मेन प्रसीदन्ती प्रदीपिता ६४ इत्येतत्सुरेन्द्राय काव्यः प्रोवाच भार्गवः सुवर्णाय मनुः प्राह सुवर्णो नारदाय च ६५
नारदोऽपि नयि प्राह गुणानेता नम्र हृद्यते त्वमप्येतद्विदित्वेह सर्वमाचर पुत्रक ६६ इति दानं धर्मेषु सुवर्णमनुसंवादः युधिष्ठि
१३० अतः मे भरत श्रेष्ठ पुष्पधूपप्रदायितां फलं वलिविधाने च तद्रूपो वक्रमूर्तिः धूपप्रदानस्य फलं प्रदीपस्य तथैव च वलय
श्च किमर्थं वैद्विष्यंते गृहमेधिभिः २ भीष्म ३० अत्राप्युत्तरं तीममिति हासं पुरातनं नरुषस्य च संवादप्रगात्पस्य भगो
स्तथा ३ नरुषो हि महाराज राजर्षिः सुमहातपाः देवाज्यमनुप्रापः सुकृतेनेह कर्मणा ४ तत्राविप्रयतो राजन् नरुष
स्त्रिदिवे वसन मानुषश्चैव दिव्याश्च कर्वाणो विविधाः क्रियाः ५ मानुष्यस्तत्र सर्वाः स्रक्क्रियास्तस्य महात्मनः प्रवृत्ता
स्त्रिदिवे राजन दिव्याश्चैव सतातनाः ६ अग्निकार्याणि समिधः कुशाः सुमनसस्तथा वलयश्चोन्नलाजाभिर्धूपनं दीपकर्म च
७ सर्वतस्माद्देवतः प्रावर्तत महात्मनः जययज्ञान् मनोयज्ञान् स्त्रिदिवेऽपि चकार सः ८ देवानभ्यर्चय चापि विधिवत्सह
रेश्वरः सर्वानेव यथा न्याये यथा पूर्वमस्मिन् ९

ए०
२२२

अथेंद्रोहमिति तात्वा अहंकारं समाविशत सर्वाश्चैव क्रियास्तस्य पर्यहीयंत भूपते १० सकृषीचा ह्यामासवरदानमद
वितः परिहीनक्रियश्चैव दुर्बलत्वमुपेयिवान् ११ तस्य बाह्यतः कालो मुनिमुख्यस्तपोधनान् अहंकारमिभूतस्य सम
हानमवर्जत १२ अथ पर्यायिणः सर्वान् बाह्यापोषचक्रमे पर्यायश्चाप्यगस्त्यस्य समपद्यत भारत १३ अथागत्य महा
तेजा भगुर्वस्मविदां वरः आगत्य प्राश्नमस्य वै समुपेत्येदमब्रवीत् १४ एवं वयमसत्कारं देवो भवतो विदितश्च १५ यो मे द
क्षिपं यंगच्छेत्स मे वश्यो वेदस्यास्य दुर्मतेः न ऊषस्य किमर्थं वै मर्षयामि हामुने १५ आगत्य उवाच कथमेवमया शक्यः शंभु
स्य महामुने वरदे न वरोदन्नो भवतो विदितश्च १६ यो मे दक्षिपं यंगच्छेत्स मे वश्यो भवेदिति इत्यनेन वरं देवायाचितो गच्छ
तादिवं १७ एवं न दग्धः समयाभवता च न संशयः अत्येनापि मुखे न न दग्धो न च पाचितः १८ अमृतं चैव पानाय दत्तमस्मै
पुरा विभो महात्मना तदर्थं च नास्माभिर्विनिपात्यते १९ मायस्य वरं देवः प्रजानां दुःखहारकं द्विजेष्वधर्मयुक्तानि सकरोति न
राधमः २० तत्र यत्प्राप्तकालेन ह्यद्रुहिवरतां वरं भवांश्चापि पथाव्याप्तत्कृत्वा स्मिन् संशयः २१ भगुर्वाच पितामहा
नियोगेन भवंतमिह मागतः प्रतिकर्तुं वलैति न ऊषे देव मोहिते २२ २३ २३ ॥ ४० ॥ ४० ॥ ४० ॥

वा

ए०
२२२

२२ अध्यायः कथं २ वसुकाः वर्षिकोत्सवाः वत्सः पुत्रादिवर्षयोरिति मेदिनी ५ ग्रहाय अतिथये ७ ॥ ७ ॥ ११ ॥ ७ ॥ ११ ॥

अघहितोत्सदुर्वृक्षीरथेपोरुतिदेवण्ड अघेतमहमुद्धनेकरिष्योऽनिंदमोजसा २३ अघेदंस्थापयिष्यामिपश्यतस्तेशत
 कतं संचाल्यपापकर्माणिमैद्रास्थानात्सदुर्मतिं २४ अघचासोकुदेवेदंस्त्वांपराधर्षपिष्यति देवोयहतचिन्तादात्म
 नाशायमंदधीः २५ युक्तांतधर्मतमहंधर्षणामर्षितोभशं अहिर्भवस्वेतिरुषाशस्येपापंक्षिजदुहं २६ ततएनेसुड
 बुद्धिधिकृष्ट्याभिहतविषं धरणांपातयिष्यामिपश्यतस्तेमहामुने नरुषंपापकर्माणिमैश्वर्यवलमोहितम यथाच
 रोचतेतुभ्यन्तथाकर्तस्मिहमुने २७ एवमुक्तस्तमपुणामैत्रावरुणिरव्ययः अगस्त्यपरमप्रीतोवभूवविगतज्वरः २८ ३
 तिदातधर्मेअगस्त्यभगुसेवादे युधिष्ठिरः ३० कथंचैसविपन्नकथंचैपातितोभुवि कथंचानिंदतांप्राप्रस्तद्रुवाचकुमरुति
 १ भीष्मः ३० एवंतयोःसंवदतोःक्रिपास्तस्यमहात्मनः सर्वतस्यसमुसर्वाएप्रवर्त्ततेयादित्यायाश्चमानुषाः २ तथैवरी
 पदानानिसर्वोपकरणानिवै वलिकर्मचयचात्पदुत्सवाश्चययविधाः ३ सर्वतस्यसमुत्पन्नादेवेदस्यमहात्मनः
 देवलोकेनचसदाचाराबुधःस्मृताः ४ तेचेद्वंतिराजेंद्राध्वंतेगरुमेधिनः धूपप्रदानेदीयेचनमस्कारैस्तथै
 वच ५ यथासिद्धस्यचान्नस्यद्विजायाग्रंप्रदीयते वलयश्चगहोदेशेअतःप्रीयंतिदेवताः ६ यथाचगहिणास्तोषोभ
 वेदेवलिकर्मणि तथाशतगुणाप्रीतिर्देवतानांप्रजायते ७

लोके ३

५५

दा०
२२३

दा०

तौ ॥ तौ ॥
एवं प्रपदानं च दीपदानं च साधवः प्रयच्छन्ति नमस्कारैर्पुनः मात्मगुणावरं च स्नानेनाद्रिभ्यः यत्कर्मक्रियैश्चिता नमस्कारप्रयुक्तेन तेन
प्रीयन्ति देवताः ५ पितरश्च महामागुः काषपश्च तपोधनाः गङ्गाश्च देवताः सर्वाः प्रीयन्ति विधितार्चिताः १० इत्येतां बुद्धिर्मस्थिपनरुषः सन
रेश्वरः सुरेन्द्रत्वं महत्प्राप्य हतवति ददुतं ११ कस्यचित्पथे कालस्य भाग्यरूप उपस्थिते सर्वमेदवसाय हतवति दमीदृशं १२
ततः सपरिहीणो भूत् सुरेन्द्रो बलिकर्मतः क्षपदीपोदकविधिं न यथावच्चकार १३ ततोऽप्यहविषयोऽस्तेभिः पश्चिध्यात् आयागस्य
मविश्रेष्ठं वाहनायात्रावाह १४ इत्येतां सती कृत्वा तस्मिन्निवमहाबलः ततो भूगुर्महातेजामेवावहणमवधीत् निमीलयस्वन
पतेजसा वावदिशामिते १५ स्थाणुभूतस्य तस्याथ जराः प्रविशदच्युत भूगुः सस्रमहातेजाः पातनाय न पश्य च १६ ततः स देवराट्
प्राप्रस्तमविवाहनाय वै ततो गत्वा सुरपतिं वासमाह विशोपते १७ योजयस्वैति मां हि प्रकंच देशं वहामिते पंचवत्स
सितत्रत्वां न विष्यामि सुराधिप १८ इत्युक्त्वा नरुषस्तेन योजयामास तं मुनिं भूगुस्तस्य जरांतस्थो यमवद्विषितो भूशं १९ न
चापि दर्शने तस्य चकार भूगुस्तदा वरदानप्रभावतो नरुषस्य महात्मनः २० २० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

ताम०
२२३

पराहनःपादेनहतवानसि २४ २५ २५ २५ २५ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥

नचुकीपतदागस्त्योप-क्तोपिनरुषेरावे तंतुरा जाप्रतोदेनचोट्यामासभारत २१ नचुकोपस रुध मतिमाततः पादेनदेवराट्
आगस्त्यस्तदाकुक्षोवामेना प्रहनश्चिरः २२ तस्मिंश्चिरस्यभिरुतेसजरांतर्गतोभगुः शशापवलेवत् कुक्षीनरुधंपापवे
तसं २३ यस्मात्पदाहतः क्रोधाश्चिरसीमंमहामुतिं तस्मादश्रुमंहीगच्छसर्पौभूत्वासुदुर्मते २४ इत्युक्तः सतदातेनसर्वो
भूत्वापपातह अद्वेनाथभगुणाभूतलेभेरतर्धभ २५ भगुं हियारिसोद्वसुतुरुषः पथिवीपते नचशक्तोभविष्यद्वेपात
नेतस्यतेजसा २६ सतुतैस्तैः प्रदानैश्चतपोभिर्नियमैस्तथा पतितोपिमहाराजभूतलेस्मृतिमानभूत २७ प्रसादया मा
सभगुंशायांतोमेभवेदिति २८ ततो गस्त्यः लपाविष्टः प्रसादयततंभगुं शापोतार्थमहाराजसचप्रादात्लपान्वितः २९
भगुहवाच राजायुधिष्ठिरोनामभविष्यत्कुलोद्धरुः सत्वांमोदयिताशापादित्युक्तंतरधीयत ३० आगस्त्योपिम
हातेजाः हत्वाकार्यंशतक्रतोः स्वमाश्रमपदंप्रायात्स्वमातोदिजातिभिः ३१ नरुषोपित्वयाराजंस्तोस्माद्यापात्सु
द्युतः जगामब्रह्मभवतंपश्यतस्तेजनाधिप ३२ तदासपातयित्वातंनरुधंभूतलेभगुः जगामब्रह्मभवतंब्रह्मणे च
नवेक्ष्यत ३३

४० अध्यायः ब्राह्मणं राजःसेवीरेणुगुणितः ३ ३ ३ ॥ ४० ॥ - ४१ ॥ ४१ ॥

रा०
२२४

ततः शक्रं समानाप्य देवाता हवितामहः वरुणात्ममस्तु एतद्रूपो राज्यमाप्नुवात् ३४ सचागस्त्येन क्रुद्धेन भंशि
तोभूतलंगतः नचशसंविताएलासुरावर्त्तपितुं घचित ३५ तस्मादयंपुनः शक्रो देवाज्येभिषिच्यतां एवं संभाषमा
णो देवाः पार्थः पितामहं एवमस्त्विति संदृष्ट्वाः प्रत्युत्तुस्तेन एषिप ३६ सोमिषि क्रोभगवता देवाज्ये च वासवः ब्राह्म
णाराजशार्दूलयथापूर्वं व्यरोचत ३७ एवमेतत्पुनरावर्त्तनं न स्वस्य व्यतिक्रमात् सचतैरेव संसिद्धेन रुषः कर्मभिः पु
नः ३८ तस्माद्दीपाः प्रदातव्याः सायं वै गरुमेधिभिः दिव्यं चक्षुरवाप्नोति प्रेतस्य दायकः ३९ पूर्णिचंद्रप्रतीका
शार्दीपराश्रुभवंत्युत यावदह्नि निमेषाणि ज्वलन्ते तावतीः समाः रूपवान्वलेवांश्चापिनरो भवति दीपदः ४० इति
रातधर्मेषु अगस्तिभगुसंवादः युधिष्ठिर उ० ब्राह्मणस्वतिये मे दाहंति भर्तृशंसकारिणो मूढाः कृते गच्छंति
मानवाः १ भीष्म उ० अत्राप्यदाहंती ममि तिहासं पुरातनं चोडालस्पचसंवादं ह्यत्र बंधोश्च भारत २
राजम् उ० वृद्धरूपे सिचांडालवालवच्च विचेष्टसे श्रावराणां राजः सेवीकस्मादुद्धिजसेगवां ३ ॥ ४१ ॥

दीप ५

राम०
२२४

तर्षभ ३

तो रजसागोपयेण यथापुष्पस्य परागोरजः कणास्तदा न्ये लने परितः प्रसर्यति एवं प्रचलेत्पाधेनोरुधसः सकाशात् प्रसरत्यः क्षीरविशुषो न
परागपर्यायेण रजःपदेनोच्यते तथा च मेदिनी रजः लीवंगुणोत्तरे आर्तवैचपरागमेव परागमेवरेण प्राप्ते च दृश्यते इति ध्वस्तं व्याप्य शरीरमिति शो

साधुभिर्गर्हितं कर्म चांडालस्य विधीयते कस्माद्गोरजसा धस्तमपाकुंडेति विंचसि ४ चांडाल उवाच ब्राह्मणस्य गवां राज
क्रियतीनां रजःपुरा सोममुधं सयामास तं सोमं ये विवक्षिज ५ दीक्षितश्च सराजापि हि प्रनरकमाविशत् सह तैर्या
जकैः सर्वैर्व्रह्मस्वमुपजीव्यत ६ ये पितत्रापि वहीरं घतं दधिचमानवाः ब्राह्मणाः सह राजन्याः सर्वे नरकमाविशत्
७ जयुस्ताः पयसा पुत्रांस्तथा यौत्रा विधुचतीः पञ्चनवेह्मणाश्च साधुरन्नेन दंपती ८ अहंतत्रावसंराजत्र ह
चारी जितेद्रियः तासां मे रजसा धस्तं भैरुमासीन्नराधिप ९ चांडालो हंत तोराम न भुक्ता तदभवं नप ब्रह्म स्वहारी च
नपः सो प्रतिष्ठां गतिं ययौ १०

पः विपुसमान्नेणापि ब्रह्मस्वेन देहिस्ति धत्वं मा भूदिति माधः ४ द्रियमाराणां रजः क्षीरविशुषुर्भार्गस्य वक्ष्मीरूपसोममुधं सयामास नाशि
तवत् ६ तत्र गोहृद्दृणां पुरे ७ ताः हता गावः विधुचतीः सुस्वामिवत्सवियोगात्पार्श्वीरं कंपयंत्यः परैः पीते न स्वयं सातेषां पुत्रपौत्रान्
दंपती च जघुः सद्योऽप्यपुष्वृकुः ८ तत्र देशो काले च ९ १०

२८ स्मृतमेव तत्प्रसूतं २९ दत्तधर्मपुराजन्मचंडालसंवादः एकेतिविधाभ्यासश्चादितारतम्यात्कर्मफलतारतम्यं स्तिउतनेति प्रश्नार्थः १ क

स्वाध्यायेस्तमहस्यायंहरंतिगहमेधितः दानैपयविधेःश्चापियथाप्रार्जुर्मेनीषिराः २७ तथापापहृतंविप्रमात्रमस्यंम
हीपते सर्वसंगवितिर्मुक्तंछंदस्सुत्तारयंत्युत २२ अहंरिपापयोमोवेप्रसूतःकृत्रियर्षभ निश्वयंताधिगच्छामिक
यंमुच्येयमित्युत जातिस्मरत्वेचममकेनचित्पूर्वकर्मणाश्रुमेनयेनमोहंवेप्राप्नुमिच्छाम्यहंनप २४ त्वमिमंसंप्रपन्ना
यसंशयंरुहियच्छते चंडालत्वात्कथमहंमुच्येयमितिसन्नम २५ राजन्यउवाचकंडालप्रतिजानीहियेनमोहमवाश्वसि
व्रास्तरणार्थंत्यजन्म्राणानातिमिच्छामवाश्वसि २६ दत्ताशरीरंक्रव्याधोरणाग्नौद्विजहेतुकं कृत्वाप्राणान्ममोहस्तेनाम
यामोहमहंसि २७ भीष्मउ० इत्युक्तं सतदातेनब्रह्मस्वार्थपरंतप कृत्वाप्राणान्मुखेप्राणानातिमिच्छामवापह २८ त
स्माद्रसंत्वयापुत्रब्रह्मसंभरतर्षभ यदिष्टसिमहोवाहोशास्वतीगतिमन्मनः २९ इतिदानधर्मपुराजन्मचंडालसंवादः
पुष्टिश्चि२३० एकलोकाःसृष्टतिनःसर्वत्वाहोपितामह उततत्रापिमिन्नास्तेतन्मेवहिवितामह १ भीष्मउ० कर्मभिः
पार्थनानात्वलोकानांयांतिमानवाः पुण्यसुण्यद्वतोयांतिपापाम्यापहताजनाः २ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

र्मभिरितिपुण्यपापयोर्विपुरायानामप्यवांतरमेरोस्तीत्यर्थः १ २ ३ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

ब्राह्मणस्य ब्राह्मणसंवेदिनाधनेमः ११ १२ १३ १४ ॥ ४॥ ॥

सप्तप

रा०
२२६

अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनं गौतमस्य मुने स्नातसंवादे वा सवस्य च ३ ब्राह्मणो गौतमः काश्चिन्मदुरा
 तो जितेन्द्रियः महावने रुक्षि शिशुं परिश्रुतममातकं ४ तं दृष्ट्वा जीवयामास सानुक्रोशो धृतव्रतः स तदीर्घेण
 कालेन वभूवातिवलोमवान् ५ तं प्रभिक्षं मरुता गं प्रस्तुतं पर्वतोपमं धृतराष्ट्रस्य रूपेण शक्रो जग्राह रुस्ति
 ने ६ हि पमारां तु तं दृष्ट्वा गौतमः संशितव्रतः अभ्यभाषत राजानं धृतराष्ट्रं मरुतपाः ७ मामेहाधीर्हस्ति
 नं पुत्रमेनं दुःखात्पुष्टं धृतराष्ट्राहृतं मे त्रैसृपदं वदंति मित्रद्वेहो नैव राजस्य शोतां ८ इधो दकप्रदातारं शू
 न्यपालं ममाश्रेमे विनीतमाचार्यकुले सुपुत्रं गुरुकर्मणि ९ सिधं दंतं हतं च प्रियं च सततं मम न मे विक्रोशतो
 राजरुर्ध्वमर्हसि कुंजरं १० धृतराष्ट्र उवाच गवांसहस्रं भवने ददा नि दासी शतं निष्कशतानि षडशतानि पंच
 अन्यच्च विभं विविधं मरुषोर्किं ब्राह्मणस्येह गजेन हृत्य म ११ गौतम उवाच ब्राह्मणानां रुग्णं वांसत वैवगावो
 हि भवंतु राजरास्यः सनिष्कं विविधं च गतं अन्यच्च विभं विविधं नरेभ्यः किं ब्राह्मणस्येह धनेन हृत्य म १२ धृत
 राष्ट्र उवाच ब्राह्मणानां रुस्तिभिर्नीस्ति हृत्य राजन्यानां नागकुलातिविप्र संवाहनेन पतीनास्त्यधर्मे नाग
 श्रेष्ठं गौतमस्मान्निवर्त १३

राम०
२२६

पातपिष्ये हस्तिनं स्त्रीयंकलं त्वतो गृहीष्ये इत्यर्थः १४ २० २१ ॥ ७ ॥ ७ ॥

गौतम उवाच यत्र प्रेतो नंदति पुण्यकर्मा यत्र प्रेतः शोचते पापकर्मा वैवस्वतस्य स दत्ते महात्मंस्तत्र त्वहं हस्तिनं पातपिष्ये १४ धृ
तराष्ट्र उवाच ये निष्क्रियानास्तिकाश्चैधानाः पापात्मानं इंद्रियार्थे निविष्टाः यमस्य ते यातनां प्राप्नुवेति परं गता धृतराष्ट्रानत
त्र १५ गौतम उ० वैवस्वती संयमनी जनानां यत्रा न ते नोच्यते यत्र सत्यं यत्रावलावलि नं पातयंति तत्र त्वाहं हस्तिनं पा
तपिष्ये १६ धृतराष्ट्र उ० ज्येष्ठांस्वसभं पितरं मातरं च यथा शत्रुं मत्प्रजाश्चरंति तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता
धृतराष्ट्रो नतत्र १७ गौतम उ० मंदाकिनी वैश्रवसास्पराहो महाभागा भोगिजनप्रवेश्या गंधर्वयक्षैरप्सरभिश्चैतुष्योतत्र
त्वाहं हस्तिनं पातपिष्ये १८ धृतराष्ट्र उ० अतिथि व्रताः सुव्रता ये जना वै प्रतिश्रयं ददति ब्राह्मणोभ्यः शिष्या शिनः संवि
भ्रज्याहं हस्तिनं पातपिष्ये १९ गौतम उ० मेरोरग्रे यद्धनं भाति रम्यं सुपुष्पितं किं नरगा
तज्जघं सुदर्शनायत्र जवृक्षालातत्र त्वाहं हस्तिनं पातपिष्ये २० धृतराष्ट्र उ० ये ब्राह्मणामदवः सत्यशीलवदुश्रु
ताः सर्वभूताभिरामाः ये धीयंते सेतिहासं पुराणं मुक्ताकृत्वा जुहति वैद्विजेभ्यः ११ ॥ ७ ॥ ७ ॥ १५७ ॥

दा०
२२७

२४ अग्निपयोनाः धृष्टशुक्लवदग्निरेवयोनयोर्निर्घषांते ३० हंतारः हृमिणः सत्रीभूताः भूतानामाष्टदनवदृष्टकाः ३१ ॥ ४९ ॥ ४॥

तथाविधानामेषलोकोमहर्षेपरंगताधतराष्ट्रो नतत्र यद्विद्युतेविदितं स्या नमस्ति तद्दृष्टित्वं त्रितोद्येषयामि २२ गौतमउ०
सुपुष्पितं किं नराजजुषं प्रियं वनं नंदननारदस्य गंधर्वाणामसंशयं शश्वत्तृत्वाहं हस्तिनं पातयिष्ये २३ धतराष्ट्रउ०
येन त्यगीते कुशलाजनास्सदा स्याचमानाः सहिताश्चरंति तथाविधानामेषलोकोमहर्षेपरंगताधतराष्ट्रो नतत्र २४ गौतमउ०
यत्रोत्तराः कुरवो भान्ति रम्पादेवैः सार्द्धं मोदमाना नरेन्द्र पत्राग्निपयोनाश्च वसंतिलोका अयोनयः पर्वतयोनयश्च २५ पत्रशक्तो
वर्षति सर्वकामानयत्र स्त्रियः कामचारं भवंति येन चेष्मणा स्निहारी नराणां तत्र त्वहं हस्तिनं पातयिष्ये २६ धतराष्ट्रउ०
ये सर्वभूतेषु निवृत्तकामा अमांसादान्यसदं जम्भरंति न हि संति स्यावरं जंगमं च भूतानां ये सर्वभूतात्मभूताः २७ निराशि
पो निर्ममावीतरागा लाभे लाभे तुल्यनिंद्यप्रशंसाः तथाविधानामेषलोकोमहर्षेपरंगताधतराष्ट्रो नतत्र २८ गौतमउ० त
तो परे भान्ति लोकाः सन्ततनाः सुपुण्यांधा विरजा वीशोकाः सोमस्पर्शः सदनं महात्मनस्तत्र त्वहं हस्तिनं पातयिष्ये
२९ धतराष्ट्रउ० येदा नशीलान प्रतिगृह्णते सदान्वाप्स्ये चाददते परेभ्यः पेधामदेयमहं तेनास्ति किंचित्सर्वतिथ्याः
सुप्रसादाजनाश्च ३० ये हंतारो नाभिजल्यनिचाग्या सत्रीभूताः सन्ततं पुण्यशीलाः तथाविधानामेषलोकोमहर्षेपरंग
ताधतराष्ट्रो नतत्र ३१

त३

राम०
२२७

धर्मवत्सलः हरः तत्र सद्युः आकाशं प्रधारयति ते सधारिणस्तेषां धर्मधुरे इत्यपि पाठः ३८ ४० ॥ ५१ ॥

गौतम उ० ततोपरे भांतिलोकाः सनातना विरजसो दिनमर्कविशोकाः आदित्यदेवस्य पदे महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्ति
नंपातपिष्ये ३३ धतराष्ट्र उ० स्वाध्यायशीला गुरुश्रुश्रुषणो रतास्तपस्विनः स्रजताः सत्यसंधाः आचार्याणामप्रति स्तुल
भाषिणो नित्योत्थिता गुरुकर्मस्वचोदयाः ३३ तथा विधानामेष लोको महर्षे विश्रुतानां भावितो वाग्पतानां सत्ये स्थितानां
वेदविदां महात्मनो परं गंगता धतराष्ट्रो नेतत्र ३४ गौतम उ० ततोपरे भांतिलोकाः सनातनाः स्रजताः गंधा विरजा विशोकाः
वरुणास्परास्तः सदाने महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनंपातपिष्ये ३५ धतराष्ट्र उ० चातुर्मास्ये र्ये यजंते जनः सदा तर्धे वीनां र
शशतं प्रमुवंति ये चानिहोत्रं नृदक्षिणश्च धानायथाप्राप्ये त्रीणि वर्षाणि विप्राः ३६ सधारिणां धर्मधुरे महात्मनां पथे
रितैव तर्धे नित्यस्थितानां धर्मात्मना मुदरुतां गतिं तां परं धतराष्ट्रो नेतत्र ३७ गौतम उ० इन्द्रस्य लोका विरजा विशो
का उरुचयाः कांहिता मानवानां तस्याहं ते भवने भरिते जसो राजन्निमं हस्तिनंपातपिष्ये ३८ धतराष्ट्र उ० शतवर्षजीवी
पञ्चश्रेणो मनुष्यो वेदाध्यायी पञ्चपुत्राः प्रकः एते सर्वे शक्रलोकं व्रजंति परं गंगता धतराष्ट्रो नेतत्र ३९ गौतम उ० प्राजा
पत्याः संतिलोका महानो नाकस्य पृथ्वी वावीतणो काः मनीषिताः मनीषिताः सर्वलोको इत्युक्तं तत्र द्यौः त्वाहं हस्तिनंपा
तपिष्ये ४०

रा०
२२८

धतराष्ट्र उवाच ये राजानो राजसूयाभिषिक्ता धर्मात्मानो रहितारः प्रजानां ये वा श्वमेधावमथैस्तुतां गास्तेषां लोका धृत
राष्ट्रो न तत्र ४१ गौतम उ० ततः परं भांतिलोकाः सनातनाः स एष गंधा विरजावीतशोकाः तस्मिन् न हंडुर्लभेत्वाप्य
ध्वेयगवां लोके हस्तिनेपातपिष्ये ४२ धतराष्ट्र उ० योगो सरस्वती शतदः समां समां गवां शती दश द्या च शक्ता त
था दशभ्यो यश्च द्वादहैकां पंचभ्यो वा दानशीलस्तथैकां ४३ ये जीर्यते ब्रह्मचर्येण विप्रावास्ती वा च परिहंति च
परिहंति चैव मनसि न स्तीर्थयात्रा पण्येण स्तेतत्र मोदंति गवां निवासे ४४ प्रभासं मानसं तीर्थं पुष्कराणि मरुत्स
रः पुरा पंचनैमिषं तीर्थं वारुदं करतो दिनी ४५ गंगा गदा शिरश्चैव विपाशां स्थूलवालुकां ह्रस्वांगं पंचनदं महा
रुद्रमथापि च ४६ गोमती कोशिकी गंगां महात्मानो धतवताः सरस्वती दृषद्वतौ यमुनां ये प्रयांति च ४७ तत्र ते
दिव्यं संस्थाना दिव्यमात्यधराः शिवाः प्रयांति पुरा गंधाद्या धतराष्ट्रो न तत्र वै ४८ गौतम उ० यत्र शीतं भयेनास्ति
तत्रोत्सभयमरावपि नरुति नरुति पासेन ग्लानिर्न दुःखं न सुखं तथा ४९ न द्रष्टव्यं न प्रियः कश्चिन्नवंधुर्न रिपु
स्तथा न जरा मरणं तत्र न पुण्यं न च पातकं ५० तस्मिन् विरजसि स्फीते प्रहासत्वे व्यवस्थिते स्वयं भुवने पुराणे हस्ति
नं मे प्रदास्यसि ५१

राम०
२२८

घतराष्ट्र ३० निर्मुक्ताः सर्वसंगैर्यहतात्मानो यतव्रताः अध्यात्मयोगसंस्था नैर्युक्ताः स्वागतिंगताः ५२ ते ब्रह्मभवन् पुराणं
 प्राप्नुवन्तीह सात्विकाः न तत्र धतराष्ट्रस्तेशको ह्यसुमहामुने ५३ गीतम ३० रथं तं पत्रं हृच्च गीयते यत्र वेदि पुराणजने ह
 ताव पत्रोपयाति हरिभिः सोमवीथीतत्र त्वारुहस्तिनं पातयिष्ये ५४ बुध्यामि त्वां ह्यत्र हरांशतक्रतुं व्यतिक्रमं तं भुव
 नातिविश्व कश्चिन्नवाचा वजिनं कदाचिदकांक्षते मनसो भिषंगत ५५ शतक्रतुह्वाच मद्यवाहं लोकपथं प्रजा
 नामन्वागमं परिवादे गजस्य तस्माद्वा त्रणातं मानुशास्तु ब्रवीषियन्नत्करवाणि सर्वं ५६ गीतम ३० श्वेतं करेण्डं म
 म पुत्रनागं यं मे हाषीर्दशवर्षाणि बालं यो मे वने वसतो भूद्वितीयस्तमे दे मे देहि सुरेंद्रनागं ५७ शतक्रतुह्वाच अपं
 हतस्ते हि जमुख्य नाग आगच्छन्ति त्वामभिवीक्ष्य प्राणाः पादौ च ते नासिकयोपजिघ्र्ते श्रेयो मर्मध्याहि नमश्च ते स्तु ५८
 गीतम ३० शिवं सदैव ह सुरेंद्र त्वं ध्यायामि पूजां च सदा प्रपुंजे ममापित्वं शक्रशिवं ददस्व त्वया दत्तं प्रतिगृह्णामि ना
 गं ५९ शतक्रतुह्वाच येषां वेदानि हिता वै गुहायां मनीषिणां सत्यवतां महात्मनां तेषां त्वयैकेन महात्मना स्मि
 बुद्धस्तस्मात्प्रीतिमांस्ते ह मय ६० हंतै हि ब्राह्मणा हि प्रंसह पुत्रेण हस्तिना त्वं हि प्राप्नुं शुभांश्चो कानि ह्येव च विरा
 पच ६१ भीष्म उवाच स गीतमं पुरस्कृत्य सह पुत्रेण हस्तिना दिवमाचक्रमेव ज्जीसहिः सह दरा संदम ६२

ब्रह्मसंवत्सलोके मतस्यापिन जीर्णतश्च ध्यायतात्पर्यं ६३ अध्यायो हस्ति कूरो नीमदानं ~~अहिंसितं अहिंसा~~ १ तपस कृष्ट

दा०
२२६

यश्च दंष्ट्राणां त्रितयः पदे द्वा जितेन्द्रियः स याति ब्रह्मणो लोकं ब्राह्मणो गोतमो यथा ६३ इति दानधर्म हस्ति कूरो नाम
युधिष्ठिर उ० यत्नं वरु विधाकारं शान्तिः स तपमहिंसितं स्वदारत्विञ्चोक्ताते फले दानस्य चैव पात १ पितामहस्य वि
हितं किमन्यतपसो वलात् तपसो यत्परं त्वघर्तमेवाख्यातमहसि २ भीष्म उ० तपः प्रचरुते यावन्नावक्षोको युधि
ष्ठिर मतं ममात्र कौतेय तयो नाना शनात्परं ३ अत्राणुदाहरंती ममिति हासं पुरातनं भगीरथस्य संवादं ब्रह्मण
श्च महत्तमनः ४ अतीत्य सूर्यलोकं च गतां लोकं च भारत अखिलोक्तं च सोमो गच्छद्भीरथ इति श्रुतिः ५ तं तदस्वावचः प्रा
ह ब्रह्मा राज भगीरथं कथं भगीरथा गीस्त्वमिमे लोकं दुरासदं ६ न हि देवानां गंधर्वा न मनुष्या भगीरथ आयात्य त
प्तपसः कथं वै त्वमिहागतः ७ भगीरथ उ० निष्काराणं वै सदं ब्राह्मणो भ्यः शतं सहस्राणि स देवदानं ब्रह्मव्रतं
नित्यमाध्याय विदित्वैवाहंतस्य फलादिहा गां दशैकरात्रा दशपंचरात्रानेकादशैकादशकाकृतं च ज्योतिषो

मातां च शतं यदिष्टवान् फलेन तेनापिन चागतो हं ८

चांद्रा पणादेर्वलादत्यत किं वलवन्नरं विदितं न किमपि तातपसस्तपसां मध्ये यत्परं २ लोको मोक्षप्रदेशः ८ एकरात्रादियः ऋतुविशेषाः ९

राम०
२२६

राविप्रोक्तः १

वारीपुरंकत्यासमरुमदं ११ चंद्रोभूषः ब्रवेताहमत्रागतइत्यनुवर्तते १२ एकैकशः ब्राह्मणपदशगाः १३ आप्नोर्पामः सोमयागः १४ कर्क
नासिहसं

पञ्चावसंज्ञानुवीतीरित्यः शतं समास्तप्यमानस्तपोहं अरं चतत्राश्वतरीसरुस्त्रं न च ते नारुमागं १० दशायु
तानिचाश्वातांगोयुतानिचविंशतिं पुष्करेषु द्विजातिभ्यः प्रादंशतसरुस्त्रशः ११ सुवर्णचंद्रोत्तमधारिणीनांक
न्योनमानामदं सरुस्त्रं षष्ठिं सरुस्त्राणि विभूषितानां जावन्तदेगभरणौर्नातेन १२ दशार्बुदात्पदंगोसर्वज्यास्त्रेकै
कशोदशगालोकनाथ समाद्य समानवत्सः पयसासुमन्विताः सुवर्णकांस्योषधुहन्तेन आप्नोर्पामेषु सततमेकै
कस्मिन्दशादं गृहीतां हीरदात्रीणां रोहिणीनां शतैर्निच १४ योग्धीणां वैगवांचाविप्रपुतानिदशैवह प्रादं
दशयुगां ब्रह्मन् च ते नारुमागतः वाजिनं वा द्विजातानामयुतात्पददश कर्कानां हेममालीनां न च ते नारुमाग
तः १६ कोरीश्वकांचनसाद्योप्रादं ब्रह्मन् दशान्वहं एकैकस्मिन् क्रतौ तेन फले नारुन्तचागतः १७ वाजिनं शण
मकर्णानां हरितानां पितामह प्रादं हेमस्त्रजां ब्रह्मन् कोरीर्दशचसप्तच १८ ईषादेतामहाकायात्काचनस्त्रविभू
षितान् पस्तिनो वै सरुस्त्राणि प्रादं दशचसप्तच १९ अलंकृतानां देवेशदिव्यैः कनकभूषणैः रथानां कांच
नांगानां सरुस्त्राण्यदं दश २०

ककोटिकेवक्तो शुक्लाश्चैर्योपुटे इति मेदिनीतः कर्काणां शुक्लाश्वातां १८ पद्मिनः पद्मचिह्नान् १९ २० २० २० २० ॥ ४॥

दहिणा रूपाः पलांगभूताः दहिणा वयवाः २१ निष्ककंठानां युद्धे जिता नां रातां सहस्रं विप्रेभ्यो विप्रवचना दहिणामहं उत्सृज्यमानः २२

रा०
२३०

सप्तचात्या विनिपुक्तानि वाजिभिः समलं हतैः दहिणा वयवाः केविद्धे र्ये संप्रकीर्तिताः वाजपेयेषु दशसु प्रादांता तप विवा
प्यहं २१ शक्रतुल्यप्रभावानामिज्या विक्रमेण सहस्रनिष्ककंठानामदं दहिणामहं २२ विजित्य भूपतीन्स
र्वानर्थैरिह्वेपितामह असम्भो राजसूयेभ्यो न च तेनाहमागतः २३ श्रोतश्च यावदङ्गायाश्च न मासीजुगत्पते द
हिणामिः प्रवृत्ताभिर्मम नागां च तहते २४ वाजिनां च सहस्रे देसु वर्णाशतभूषिते वरंग्रामशतं चाहमेकैकस्य
त्रिधा दं २५ तपस्वीनियताहारः शममास्थाय वापतः दीर्घकाले हि भवति गङ्गाया माचरतपः २६ मूर्द्धाधारं महा
देवः शिरसा यामधारयत न तेनायह मागधं फलेनेह पितामह २७ शम्पाहे पौरभजं यच्च देवा मातैः कृताम
पुनैश्चापि पतत त्रयोदश द्वादशाहं देवस्यौडरीका न च तेष्वां फलेन २८ असौ सहस्राणिककुप्रिता
महं शुक्लैर्षभाणामदं दिजेभ्यः एकैकं वैकाचनं शृंगमेभ्यः पत्नीष्वेषामदं निष्ककंठीः २९ हिरण्यपरत्ननिचया
नदं रत्नपर्वतान धनधान्यैः समर्द्धांश्च ग्रामांश्चान्ये सहस्रशः ३० ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

शम्पाय युवध्नः काष्ठदंडः सवलवनादिन प्रोयाव हरं पतित्वो वानरेशो यस्य रवदिका ये भवति स शम्पाहे पोयागः स घस्कादयो यागविशो

ता १

पाः ३०

रा०
२३०

३२ कांचनमयानां रुक्माणां चूतानां वने नानावर्णा रत्नविधाना मित्यर्थः ३५ अग्निं अग्निचयनानि ३६ गुहायां निहिते मोषितं गुह्ययदनश

महामयने २

शतं शतानां गच्छीतामदं चाप्यतं दितः दृष्ट्याने कर्महायसैर्ब्राह्मणोभ्यो न तेन च ३१ एकादशाहेरयजं सदहिरोद्धि
३२ द्वादशाहेरश्च मेधैश्च देव आर्कपणोः षोडशभिश्च ब्रह्मं स्रजेषां फलेनेह न चागतोस्मि ३२ निष्केकं कंठमदं
योजनायतंतद्विस्तीर्णं कांचनपादपानां वने रुक्मानां रत्नविभूषितानां न चैव तेषामागतो हं फलेन ३३ तदपरां
हिव्रतमप्यध्वमक्रोधनोकरवेत्रिंशतो वृदान् शतं गवामष्टशतानि चैव दिने दिने घटं ब्राह्मणोभ्यः ३४ पय
स्विनीनामथ रोहिणीनां तथैवान्यान् दुहो लोकनाथ प्रादं नित्यं ब्राह्मणोभ्यः सुरेशनेहागतस्तेन फलेन चाहं शम्भा
सेविण्यश्चितीं त्रिधा पर्यवरं यजत ३५ त्रिंशदग्नीनं हवस्तनयजं यच्च नित्यदा अष्टाभिः सर्वमेधैश्च नरमेधैश्च
सप्तभिः ३६ दशभिर्विश्वजिदिभ्यश्च तैरष्टादशोत्तरैः न चैव तेषां देवेश फलेनाहमिहागमं ३७ शरणां वा ऊदायां
च गंगायामथ नैमिषे गवां शतानामयुतमदं न च तेन वै ३८ इंद्रेण गुह्यं निहितं गुह्यं हायां यद्वर्गवस्तप
सेहाभ्यविंदत जाज्वल्यमानमुशनस्तेजसेव तत्साधयामास महं वरेण्य ३९ ततो मे ब्राह्मणास्तस्मिन्
कर्मणि साधिते सहस्रमवयवा सत्सवेतत्र समागताः ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

नंतपसा अमविंदत अहासीत उशनस्तेजसा शुक्रस्य वलेन जाज्वल्यमानं तच्च वाक्पशेषात् सर्वभोगत्यागत्सकं अनशन सर्वभोगे ब्राह्मणानां
संतर्पणं च साधयामास नित्यं ४०

४६ अध्यायः शतायुः ४ वर्तयन् अनुतिष्ठन् ५ ६ ६ ६ ॥ ६ ॥

रा०
२३१

उक्तस्तैस्मि गच्छत्स्वस्वलोका मिति प्रभो प्रीतेनोक्तः सहस्रेणाद्यास्त्रणानां महं प्रभो ४१ इमं लोकमनुप्राप्नोमाभस्तेन
विचारणा ४२ कामं यथावद्विहितं विधात्राप्येन वाच्यं तमयापथावात तयोहितान्यच्चानशानाम्मते मेन मोक्तते देव
वरप्रसीद ४३ भीष्म उ० इत्युक्तं वतं तं ब्रह्मा राजानं स भगीरथम् पूजयामास पूजार्हं विधिद्वयेन कर्मणा ४४ त
स्मादनशनेर्युक्तो विप्रान् पूजयन्ति तदा विप्राणां वचनात्सर्वपरत्रेह च सिध्यति ४५ वासो भिरत्तै गोभिश्च शुभैर्नैवे
शिकैरपि शुभैः सुरगतोऽपि स्तोष्या एव हि जास्तथा एतदेव परं युष्मलोभेन समाचर ४५ इति दानधर्मे ब्रह्म
गीरथं सवादः युधिष्ठिर उ० शतायुः कृत्तः पुरुषः शतवीर्यश्च जायते कस्मान्म्रियते पुरुषा बाला अपि पितामह
१ आयुष्मात् केन भवति स्वल्पायुर्वापि मानवः केन बालभते कीर्तिं केन बालभते श्रियं २ तपसा ब्रह्मचर्येण
जपहोमैस्तथोषधैः कर्मणामनसा वाचा तन्मे ब्रह्म पितामह भीष्म उवाच अत्र ते हं प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वमनु
यच्छसि अल्पायुर्न भवति दीर्घायुर्वापि मानव ४ येन बालभते कीर्तिं येन बालभते श्रियं यथा वर्तयत्युरुषः
श्रेयसा संप्रयुज्यते ५ आचाराश्च भते ह्यपराचाराश्च भते श्रियं आचारा कीर्तिमाप्नोति पुरुषः प्रेत्य चैव ६

रा०
२३१

अलङ्कारकुषायस्मारादिविरुद्धलङ्काराः ६ अवात अवणातजनाः साधवः १४ शंकशुकः दुर्जनः अस्थिरश्च शंकशुको स्थिरश्च १५
१६

दुराचारे हि पुरुषो नेहायुर्विरते मरुत न संति यस्माद्भूतानि तथा परिभवंति च ७ तस्मात्कुर्याद्विराचारं यदीच्छेद्भूति
मात्मनः अपि पापशरीरस्य आचारे हं त्यलङ्कारं ८ आचारलङ्कारो धर्मः संतश्चाचारलङ्काराः साधुनां च यथावत्
मेतदाचारलङ्कारं ९ अयुद्धं अवादेव पुरुषं धर्मचारिणं भूतिकर्माणि कुर्वन्तं जनाः कुर्वन्ते प्रियं १० येना
स्तिकातिष्ठियाश्च गुरुशास्त्रमिलेधिनः अधर्मज्ञा दुराचारास्ते भवंति गतायुषः ११ विशीलाभिन्नमर्यादानित्यं संकी
र्णमैश्वराः अत्यायुषो भवंतीह न रा निरयगामिनः १२ सर्वलङ्कारहीनोऽपि समुदाचारवान् १३ अर्धानो न स यश्च
शतं वर्षाणि जीवति १३ अक्रोधनः सत्यवादी भूतानामविहिंसकः अनस्युरजिस्तश्च शतं वर्षाणि जीवति १४ लो
घमदी तराश्चेदी न खलादी च यो नरः नित्योऽस्थिरः शंकशुको नेहायुर्विरते मरुत स विनाशं जन्ताश्च शुकश्चोचिरेव च
१५ ब्राह्मणेभ्यो हर्षेण बुधे तधर्माद्यै चानुचितयेत ३ त्याया च म्पतिष्ठेत् पूर्वसंध्यां हतं जलिः १६ ॥ ७ ॥ ॥

दा०
२३२

१७ उपसृष्टांरुग्रस्तं १८ १९ २० २० २० ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥

एवमेवापरं संध्यासमुपासीतवाग्यतः नेहेतादित्यमुद्यंतं नास्तं यांतं कदावन १७ नोपसृष्टं ववारिस्थं न मध्यं न भ
सो गतं अथ यो नित्यसंध्यात्वादीर्घमायुरवाप्नुवन् १८ तस्मान्निष्ठेत्सदा पूर्वपश्चिमां चैव वाग्यतः येन एवामु
पासंते हि जाः संध्यां न पश्चिमां सर्वास्तो धार्मिको राजा शूद्रकर्मणिकारयेत् २० परदारान्तगतं व्यासर्ववर्गेषु
कहिंचित् नहीदृशमना युष्मं लोके किंचन विधत्ते यादृशं पुस्तस्येह परदारोपसेवनं ~~यदि~~
~~यदि~~ २१ यावन्तोरो मरूपास्यं स्त्रीणां गात्रेषु निर्मिताः तावद्धर्षसहस्राणि नरकं प
र्युपासते २२ प्रसाधनं च केशानां मंजुनंदं तधावनं पूर्वास्त एव कार्याणि देवतानां च पूजनं पुरीषमुन्ने नो दी
हेन्नाधितिष्ठेत् कदाचन नातिकल्पनाति सायं न च मध्यं दिने स्थिते १४ न ह्यतैः सह गच्छेत्तैर्नैको न वधलैः स
ह यथा देवो ब्राह्मणाय गोभ्यो राजभ्य एव च हृदयभारतप्रायगर्भितो दुर्बलाय च २५ प्रदक्षिणां च कुर्वीत
परिताता च न स्पृशीत् चतुष्पथान् प्रकुर्वीत सर्वानेव प्रदक्षिणान् २६ मध्यं दिने निशाकालं अर्द्धरात्रे च सर्वदा
चतुःपथं न सेवेत् उभे संध्ये तथैव च २७ उपानहौ च वस्त्रं च धृतमन्यैर्न धारयेत् ब्रह्मचारी च नित्यं स्नात्वा देन ना
क्रमेत् २८ अप्रावास्यां पौर्णमास्यां च तुर्दृशां च सर्वशः अष्टम्यां पर्वकाले च ब्रह्मचारी सदा भवेत् २९ यथा
मांसं न खादेत् पशुमांसं तथैव च आक्रोशं परिवादं च यैश्च न्यंच विवर्जयेत् ३० ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥

राम०
२३२

६३

३७ नस्थितेन हिंस्यते ३८ अणिभोज्यानि अहंशुद्रोदकादि ४० ४१ ॥ ७ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

नाहंशुद्रः स्यान्न तशंसवादी नहीनतत्त्वं तमुपादहीत यथास्यवाचापरउद्धिजेत नतां वदेदुषंतीयापलोकां ३१ वाक्सा
पकावदनाग्निष्यतेति यैरुतः शोचति रात्रिहानि परस्य वामर्मसुते पतंति तान्यं डितो नावसुते तपरेषु ३२
रोहते सायके विद्धु वने परश्रुता हतं वाचा दुस्तं वीभत्सं न संरोहति वाक्कुरुते ३३ कर्णिनालीकनाराचानि
हंरंति शरीरतः वाक्कुषल्यस्तनतिर्हर्त्तुं शक्नोति रुदिशयो हि सः ३४ हीनां गानतिरिक्तो गान्निवाही नाचिगर्हिता
न रूपद्विगाहीनांश्च सवहीनांश्च नाहिपेत ३५ नास्ति कुंवेदं निरं च देवता नोचकुत्सनं देवस्तं भाभि
मानश्च तैश्च परिर्वर्जयेत् ३६ परस्य देवं नो घृष्टे क्रुद्धो नैनं निपातयेत् अन्यत्र पुत्राधिष्ठातृ शिक्षार्थं
तीडनं स्मृतं ३७ न ब्राह्मणान्परिवदेन्न ह्यत्राणि निर्दिशेत् तिथिं पक्षं नवयान्नथा स्याद्युर्नहीयते ३८
कुत्वा मन्त्रपुरीषे तु रथ्यामाक्रम्य वा पुनः पादप्रक्षालनं कुर्यात्साध्याये भोजने तथा ३९ त्रीणि देवाः पवि
त्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन् अहमद्रिनिर्गितं पञ्चवाचा प्रशस्यते ४० संयावंक्षु शंरमा संशकुली
याय संतथा आत्मार्येन प्रकर्त्तव्यं देवार्थं तु प्रकल्पयेत् ४१

नामिगच्छेत्तरेजादीन्प्रति ४८ अक्षातां अक्षमतीत्वेचकामुकीत्वेतवा ५० अंतर्धानां अत्यंतं अधकारेसंपुके इतरेणास्त्रादिना ५२ ॥ छ ॥ छ ॥

दा०
२३३

नित्यमग्निं परिचरेद्दिङ्मांदाच्चनित्यदा वाग्यतोदंतकाष्ठं च नित्यमेव समाचरेत् ४१ मंचाभ्युदितशायी स्यात्प्रायश्चित्ती
तथाभवेत् मातापितरमुत्थाय पूर्वमेवाभिवाद्येत् ४३ आचार्यमथ चाप्यन्यंतथायुर्विदिते मक्ष्ण वर्जयेदंतकाष्ठानिवर्जनी
यानि नित्यशः ४५ मन्त्रपेक्षास्त्रदद्यानि पर्वस्वपिविवर्जयेत् उदङ्मुखश्च सततं शौचं कुर्यात्समाहितः ४६ अह्नादे
वता पूजां माचरेद्दंतधावनं अह्नादेव पूजां च नाभिगच्छेत्कराचन ४७ अत्यत्र त्र्यंशं हृदं धार्मिकं वा विचरणां अ
वलोक्यो न चादर्शो मिलिनो बुद्धिमत्तरैः ४८ न चाक्षातां स्त्रियं गच्छेद्भूमिं गीवाकदाचन ४९ उदङ्मुखश्च सततं तथा
प्रत्यक्षिणश्च ४९ प्राक्षिणस्तत्त्वयेद्विद्यानद्यवा रक्षिणा शिरः न भग्नेनावदीर्घो च शयने प्रसृपीत च ५० नांतर्क्षिणेन स
पुक्तेन च निर्यक्तदाचन न चापि कुर्यात्कार्येण समयाद्यापि नास्तिकैः ५१ आसेन उपदाह्य न प्रसृजेत्तथानरः
न नग्नः कर्हि चित्नायान्न निशायां कदाचन ५२ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

राम०
२३३

प्रस्कंदयेत् अत्र शेषं किंचित्पजेत् भुक्त्वा च मनसा अग्निमुपस्य शोत् ५४ कृतं निश्रेयसमिच्छन्ति शेषः ५५ प्राणाननामादीन् र्ध्वं धि

स्नात्वा च नावमज्येत गात्राणि सुविचरुणाः नवानुलिपेदस्नात्वा स्नात्वा वा सो न विदुर्नेत ५३ न चैवाग्नीनि वासांसि
नित्यं सेवेत मानवः स्रजश्च नावल्लभ्येत न वहिर्द्धारणीत च ५४ उदकाया च संभाषां न कुर्वीत काटा च न नोत्सजेन
पुरीषं च हेत्रे ग्रामस्य चांतिके ५५ उभे मूत्रपुरीषे तु नास्य कुर्यात्किदा च न अन्नं वुभुक्षमाणस्तन्निर्मुखेन स्पृशेत्
यः ५६ भुक्त्वा चान्नं तथैव त्रिद्विपुनः परिमार्जयेत् प्राञ्जुखो नित्यमश्रीयाद्वाप्यतो न्नमकुत्सयन् ५७ प्रस्कंदये
न्न मनसा भुक्त्वा चाग्निमुपस्य शोत् आयुष्यं प्राञ्जुखो भुंक्ते यशस्यं दक्षिणमुखः धर्मं पश्चान्मुखो भुंक्ते अतं भुं
क्ते उरैः ५८ अग्निमालभ्य तोयेन सर्वान् प्राणानुपस्य शोत् गात्राणि चैव सर्वाणि पास्मिन् पाशितले तथा ६०
नाधितिके च तुरां जातकेशभस्म कया लिकाः अन्य स्य चाप्यवस्नातं हरतः परिवर्जयेत् शान्तिहोमं च कुर्वीत सावित्रा
णि च धारयेत् निषण्णाश्चापि खादेत् न तृणं कदाचन ६३ मूत्रं नोत्तिष्ठता कार्यं न भस्मति न गोव्रजे आर्द्रपा
दस्तं भुंजीत नार्द्रपादस्तं संस्पृशेत् आर्द्रपादस्तं भुंजानो वर्षाणां जीवते शते ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

मिथ्याप्रवृत्तेऽपि सम्प्रवृत्तिर्नित्यं ८६ विपर्ययं श्रौतग्राह्यं ८७ ८८ ॥ १॥

प्रत्यादित्यं प्रत्यनलं प्रतिगां च प्रतिदि जात येमेहंति च पंथानं ते भवंति गता युषः ७७ उमे मृत्रपुरीषे तदि वा कुर्यादृच्छु
खः दृष्टिणा भिमुखो एतौ तथा सा पुनरिष्यते ७८ श्रीश्रुशान्तावजानीपादीर्घमायुर्जिजीविषुः ब्राह्मणं कृत्रियं
सर्वं सर्वं द्याशी विषास्त्रयः ७९ दृष्ट्याशी विषः क्रुक्षोपावत्पश्यति चरुषा ह त्रियोपि रहेत क्रुक्षोपावत्पश्यति
तेजसा ८० ब्राह्मणस्तु कुलं हत्याघातेनावेक्षितेन च तस्मादेतत्रयं यत्ना उपसेवेत पंडितः ८१ गुरुणा चैव नि
बंधो न कर्तव्यः कदाचन अनुमान्यः प्रसाधश्च गुरुः क्रुक्षो युधिष्ठिर ८२ सम्यग्मिथ्याप्रवृत्तेऽपि वृत्तिर्नित्यं गुरावि
ह गुरुनिंदा दृष्ट्या युर्मनुष्याणां न संशयः ८३ दूरादावसथान्मूलं दूरात्पादावसेत्तनं उच्छिद्योत्सर्जनं चैव दूरे का
ये हि तै विष्णो ८४ रक्तमाल्यं न धार्यं स्पाष्टुं धार्यं तु पंडितैः वर्जयित्वा तु कमले तथा कुवले यं प्रभो ८५ रक्तं
शिरसि धार्यं तु तथा वाने यमित्यपि कांचनी माला पानसा दुष्पतिकर्हि चित् ८६ स्नातस्य वर्णकं नित्यमाद्रु दद्या
दिशो पते विपर्ययं न कुर्वीत वाससोर्वुद्धिमान्नरः ८७ तथा नान्यधत्तं धार्यं न चापदशमेव च अन्यदेव भवेद्वासः
शयनीयेन रोत्तम अन्यद्रूपासु देवानां मर्चायामन्यदेव हि ८८

चैव ३

दा०
२३५

प्रियंगुः स्त्रीरति का कणयो रपीति मेदिनी यद्यगितिसजिकपाऽनुलिपनं कृत्वा स्नात्वा चेंदना घन्यतमेनानुलिपनं कार्पमित्यर्थः तगर
स्थगरे महाराष्ट्राणां ववाणमिति प्रसिद्धं ८६ अपवासं वस्त्रचर्या ९० आलीढपारजस्त्रलयापरिहृतं संपादितं नालीढं तापरिहि

प्रियंगुचेंदनाभ्यांच विल्वेन तगरेणाच यद्यगेवानुलिपेत केसरेणाच बुद्धिमान् ८६ अपवासं च कुर्वीत स्नातः शुचि
लं कृतः पर्वकालेषु सर्वेषु वस्त्रचारी सदा भवेत् ९० समानमेकपात्रे तु भुंजेन्नात्रं जगत्स्व नालीढं तापरिहृतं
भक्ष्यीत कदाचन ९१ तथानोद्धतसारणि प्रेक्षतेनाप्रदाय च न संनिह्यतां मेधावी अश्रुचेर्न च सत्सु च ९२
प्रतिविधान् धर्मेषु भक्ष्यं जीतयत्तः पिप्पलं च वट्यैव शणशकंतथैव च ९३ उद्वंरं न खादेच्च भवार्थी पु
रुषो नमः आजगव्यं तथा मांसं मांसं चैव वर्जयेत् ९४ वर्जयेच्छुक्रमांसं च तथा पयुषितं च यत् न पातो ल
वणं विद्यात् प्राश्नीर्यान् च रात्रिषु दक्षिणं कुनभुं जीतव्या मांसं च वर्जयेत् ९५ सायं प्रातश्च भुंजीत नांतरेण लेस
माहितः बालेन तु न भुंजीत परश्चाहंतथैव च ९६ वाणतो नैक वस्त्रं च नासं विधः कदाचन भूमौ सदैव ना
श्रीयान् नानाशीलोनशब्दवत् ९७

तमिति पाठे आलीढं गवाघ्रातं अपरिहितं परिषेचतहीनं ८९ उद्धतसारणि हीरादीनि प्रेक्षते याचका यमेधावी नापुरुषः अश्रुचेः संनि
ह्यसेन भुंजीत मेधावी अश्रुचेरिति गौजः ९२ धर्मेषु आद्यादिषु प्रतिविद्यात् भक्ष्यान् यत्तः आद्याद्यभाव न भुंजीत ९५ बालेन के
शेन उपलक्षितं परश्चाहं शत्रुश्चाहं ९६ सदैव न सदा नैवेति संबंधः ९७

राम०
२३५

निरस्पानीयादीयादीनि हाय अत्येवांमहाणां शेषमन्यस्मेन देयं पानीयादेरपिशेषं पुत्रादिभ्य एव देवं। पितुः ज्येष्ठस्य भ्रातृश्चोच्छिष्टं भोज्यमिति स्मरणात् अत्येवांते द्रोतनस्य निषेधात् गोशस्तु निरस्पशेषमेतेषां न प्रदेयमिषं ठितित्यरिसंख्यापत्तेरुपेक्ष्यते १०० शंती कीर्पति न वेति अत्र

तोय एवं प्रशयान्नमति। धिभ्यो विशोपते पश्चादंजीतमेधावीनचाप्यन्यमनारः ६८ समानमेकपंक्त्यां तमोज्याम
 भ्रंनरेश्वर विषंहालाहलं भुंक्ते योऽप्रदापस्तु हजुने ६९ पानीयं पापसंसकृन्धिसर्पिर्मध्यपि विरस्पशेषमेतेषां न
 प्रदेयं तदकस्यचित् १०० भुंजानो मनुजव्याघ्रनैव शंकां समाचरेत् दधिचाप्यनुपानं वै कर्त्तव्यं च भवार्थिना १०१ आ
 चम्यचैकहस्तेन परिप्राव्यांतथोदकं अंगुष्ठं चरणस्याथ दक्षिणस्यावसेचयेत् २ पाणिं मूर्ध्निसमाधाय स्पृष्ट्वा चान्निं
 समाहितः स्नाति श्रेयसमवाप्नोति प्रयोगकुशलो नरः ३ अङ्घ्रिः प्राणान्समालभ्य नाभिपारितले तथा स्पृशंश्चैव
 प्रतिष्ठेत् तत्र चाप्यार्द्रापाणिना ४ अंगुष्ठस्यांतराले च ब्राह्मं तीर्थमुदाहृतं कनिष्ठिकायाः पश्चात्तु देवतीर्थमिहोच्यते
 ५ अंगुष्ठस्य च यन्मध्यं प्रदेशिन्याश्च भारत तेन विप्राणिकुर्वीत स्पृष्ट्वा यो न्यायतस्तथा ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

स्मरतत्वादिवान् अधिकं मानेन वप्रोक्तमिति सार्थः दधीति तक्रं तदुपानं कर्त्तव्यमेव यद्येवं भुंक्तुमाने वीस्तक्रं सलवणं पिवेति तस्य दधार्थत्वोक्तेः १
 लाक्षं क१ कुत्रपरिप्लुत दाहं अंगुष्ठमिति ३ प्राणाननासीन

दा०
२३६

एतेनै लपायिकाः नपायायन्मपुदयायेत्यर्थः पाणवतादयः सर्वेपहिविशेषाएव १८ शारणिकस्यरुणार्थिनः ११६ ॥ ४ ॥ ५ ॥

परापचाटनवृषान्नाप्रियंचकदाचन नमन्युः कश्चिदुत्पाद्यः पुरुषेण भवार्थिना ७ पतितैस्तु कथांनेष्टे दर्शितं च विवर्जयेत्
 संसर्गचनगच्छेत्तथायुर्विदतेमहत् ८ नदिवाभैथुनंगच्छेन्नकन्यांनचबंधकीं नवास्नातांस्त्रियंगच्छेत्तथायुर्विदतेमहत्
 ९ स्वेस्तेतीर्थेसमाचम्यकार्येसमुपकल्पिते त्रिपीत्वायोद्धिः प्रमज्ज्यहृतशोचोभवेन्नरः १० इन्द्रपाणि स हस्तस्मरण
 त्रिरभ्युक्ष्यचमानकः कुर्वीतपि न्येदेवंचवेददृष्टेनकर्मणा ११ ब्राह्मणार्थेचयच्छेचंतच्चमेष्टाकोरव पवित्रंचहि
 तंचैवभोजनाद्यंतयोस्तथा १२ सर्वेशोचेषुब्राह्मेणतीर्थेनसमुपस्पृशेत् निष्पीक्यतुतथाहृत्वास्पृश्यायोहिष्पु
 विर्भवैत् १३ वृद्धोजातिस्तथामित्रंदरिद्रोभवेदपि गृहेवासपितव्यास्तेधन्यतापुष्यमेवच १४ गृहेपाणव
 ताधन्याःशुकाश्चसहस्रारिकाः गृहेष्टेनमायायतथावैतैलपायिकाः १५ उद्दीपकाश्चगृध्राश्चकपोताभ्रम
 रस्तथा निविशेयुर्यदातत्रशान्तिमेवतदाचरेत् १६ अमंगल्यानिचैतानितथाक्रोशो --- मरुतमनां
 मरुतमनोतिगुह्यानिनवक्तव्यानि कर्हिचित् १७ अगम्याश्चनगच्छेत्तराहः पत्नीं सखीं तथा वैद्यानां बाल
 वृद्धानां भत्यानां वयुधिष्ठिर १८ वंधूनां ब्राह्मणानांच तथा शारणिकस्यच संबंधिनांच राजेंद्रतथायुर्विदते
 मरुत ११६

राम०
२३६

प्रसाधनं केशानां संस्कारादिकं पानीयस्य क्रियास्नानं न कं स्नापादिति गृहे रात्रौ शिरःस्नाननिषेधः २३ पातानि पातं योग्यानीत्यर्थः चावदाता
नीतिजो दुपाः स्वच्छः अर्वादीतानि निर्मलाप्य शेषाणि वर्जनीयानीत्यर्थः २३ सोहितं आतप्रभोजनं परस्मैव कर्तव्यं आत्मनश्च न समाचरेत् द्वि
जच्छेदं द्विवर्धनं कुर्वीतानर्हि पश्चिमां समेवन भोक्तव्यमिति फलितमित्याशंकारु भुक्तान च समाचरेदिति द्विजान्मुक्त्वा पितृछेदं न समाचरेत् क्रप

वास्त्राणां स्त्रपतिभ्यां च निर्मितं यन्निवेशनं तदा वसेत्सदा प्राप्तो भवार्थी मनुजेश्वर २० संध्यायां न स्वयेद्राजन्विद्यान् च स
माचरेत् न भुंजीत च मेधावी तथापुर्विदते मरुत २१ न कं न कुर्यात्पि आरिभुक्त्वा चैव प्रसाधनं पानीयस्य क्रियान कं
न कार्याभूतिमिच्छता २२ वर्जनीयाश्च वै नित्यं सक्तवो निशि भारत शेषाणि चावदातानि पानीयं चापि भोजने २३
सोहितं न च कर्तव्यं रात्रौ न च समाचरेत् द्विजच्छेदं न कुर्वीत भुक्त्वा पात्रं समाचरेत् २४ महाकुले प्रसूतां च शक्तां लक्ष्म ४
लोत्तथा वयस्यां च मरुप्राप्तकन्यामावोभुमर्हति २५ अपत्यमुत्पाद्यततः प्रतिष्ठाप्य कुलं तथा पुत्राः प्रदेयाज्ञाने
षुकुलधर्मेषु भारत २६ कन्याचोत्पाद्यता व्याकुलपुत्राय धीमते पुत्रानिवेश्याश्च कुले वृत्त्यां सत्यां च भारत २७
शिरस्नातो यः कुर्वीतैवं पित्र्यमथापि च न हन्ते न च कुर्वीत मस्मिन् जातो भवेन्नरः २८ ॥ ७ ॥ ७ ॥

क्रीतमेव मासं भस्त्रं ननु स्वयं हिंसाकार्येत्यर्थः भुक्त्वा पात्रं समाचरेदिति पाठे भोजनं तं तत्क्रजलं वापे प्रमित्यर्थः २५ स्नानेषु वदन्तावनिमित्तं
पुत्राः प्रदेयाः विदुस्तु समर्पणीयाः ३६ कुलानसकुलसंबंधे निविवेश्याः विवाहाः लभ्याः लंभनीयाः २८ आग्नेयैः कृतिकायां ॥ ७ ॥

द०
२३७

प्रत्यरिस्वतः कृत्रादिन कृत्रेमावकृणपित्वानवामिर्भागे हते पंचमी तारा प्रत्यरिः ३१ चंगिनी मूलां गी व्यगितां विरुद्धांगेन अधिकेन मुक्तां स

न प्रोष्टपदयोः कार्यं तथा गेये च भारत दारुणेषु च सर्वेषु संप्रत्यरि च विवर्जते ३२ ज्योतिषेयानि चोक्ता नितानि स
वर्षाणि भारत प्राप्नुवः श्रमश्रु कर्माणि कारयेत् समाहितः ३० उद्भूतो वा एजेंद्र तथा युर्विदते मरुत परिवारेन
च द्रयात्परेषामात्मनस्तथा परिवारो ह्यधर्माय प्रोच्यते भरतर्षभ ३१ वर्जयेच्चंगिनी नारी तथा कन्यां नरोत्तम समा
नधिपितृश्चैव मातः स्वकुलजां तथा ३२ रक्षां प्रव्रजितां चैव तथोक्ता पतिव्रतां तथानिरुषवरणं च वरणीं त्रुष्टं च वर्जयेत्
३३ अयोनिं च वियोनिं च न गच्छेद्विचरुणः दिग्गलां कुक्षिनी नारी न त्वमावो ह्यमर्हसि ३४ अपस्मारिकुले जातां
निहीनां चैव वर्जयेत् त्रिजिगां च कुले जातां त्रयाणां मनुजेश्वर ३५ लहरी रचिताया च प्रशस्ताया च लहरीः मनो
हादर्शनीया च तां भर्षावो दुमर्हति ३६ महाकुले निवेष्टव्यं सदृशे वा युधिष्ठिर अवरापतिता चैव न याद्या भूतिमिष्टता
३७ अग्नीनुत्पाद्य पले भक्रियाः सचिताश्च याः वेदेव वा स्मरौः प्रोक्तास्ताश्च सर्वाः समाचरेत् ३८ न चैर्ष्या स्त्री
षुकर्तव्या रक्षादाराश्च सर्वशः अनायुष्या भवेदीर्ष्या विवर्जयेत् १३९ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

१३२ तस्मारीर्ष्यां १

मार्वांसमप्रवरं ३३ अयोनिं असातकुलो वियोनिं निहीनकुलां १३९ ॥ छ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

एम् ०
२३७

प्रगे संध्यायां ४० नापितोष्टिषताम्रश्रुकर्मेत्तरमस्तातयं अभ्यासः अध्यासनं च ४३ दर्शकः दृष्टा ४४ परिव्रज्यं देशान्तरे गंतव्यं १५२ १५२

अनायुष्यं दिवा स्वप्नं तथा भुद्रितशपिता प्रगे निशायां च तथा नैवोष्टिषाः स्वयंति वै ४० पारदार्यमनायुष्यं ना
पिनोष्टिषता तथा यत्नतो नैव कर्तव्यमभ्यासश्चैव भारत ४१ संध्यायां न च भुंजीत न स्नायेन्न पठेत्तथा प्रयतश्च
भवेत्तस्यां न च कित्समाचरेत् ४२ ब्राह्मणामृजयेच्चापितथा स्नात्वा न राधिप देवांश्च प्रणामेत् स्नातो गुरुंश्चाप्य
भिवादेत् ४३ अनिमित्तितो न गच्छेत् पक्ष्मां गच्छेत् दर्शकः अनर्चिते घनायुष्यं गमनं तत्र भारत ४४ नैवैकेन परि
व्रज्यं न गंतव्यं तं वा यानि शि अनागतायां संध्यायां गृहे वसेत् ४५ मातुः पितुर्गुरुणां च कार्यमेवानुशासनं हितं वाप्य
हितं वापि न विचार्य न र्षभ ४६ धनुर्वेदे वेदचयलः कार्यो न राधिप हस्तिपक्षेऽश्वपक्षे च रथचर्या सुचैव ह ४७ यत्न
वान्भवराजैर्द्रपत्न्यास्तु खमेधते अप्रध्वंश्च शत्रूणां भत्यानां स्वजनस्य च ४८ प्रजापालनयुक्तश्च न हतिलभ
ते क्वचित् मुक्तिः शास्त्रं च ते हेयं शस्त्रं च भारत जैर्ध्वं शास्त्रे च कलापरिहोयान राधिप ५० पुराणमितिहासाश्च त
थाख्यानानि यानि च महात्मनां च चरितं श्रोतव्यं नित्यमेव ते ५२ पत्नी रजसलायां च नाभिगच्छेन्न चाकुर्येत् स्नातो च तदर्थं
दिवसे रात्रौ गच्छेद्विचरुणाः ५२

दा०
२३८

५४ आपुष्पाणां आयुष्कराणां कर्मणां कर्मणामुद्देशः संक्षेपः ५५ आपुष्पचारध्यापः पथा १ माचशिष्यस्य गुरोर्हृतिस्तां वर्तस्व २ तेषां गुरुणां ४

पंचमेदिवसे नारीषधेरुतिपुमान्मवेत् एतेन विधिनापत्नीमुपगच्छेत्तपंडितः ५३ हातिसंवंधिमित्राणि प्रजनीयानि सर्वशः
प्रसक्तं च यथाशक्तियैर्विविधदक्षिणैः ५४ अतः कौमराणां पंचसेवितं यं नराधिप एष ते लक्षणां देश आपुष्पाणां प्रकीर्तितः
५५ शेषे ह्येविषहर्दम्यः प्रत्याहार्ये युधिष्ठिर आचारो भूतिजनन आचारः कीर्तिवर्धनः आचाराद्वर्द्धते ग्रायुराचारो हंत्य
लक्षणां ५६ आगमानां हि सर्वेषां आचारः श्रेष्ठ उच्यते आचारप्रभवो धर्मो धर्मादायुर्विवर्द्धते ५७ एतद्यशस्य
मापुष्पं स्वर्गं स्वस्त्ययनं महत् अनुकंप्य सर्ववर्णां ब्रह्मणा समुदाहृतं ५८ इति दानधर्मेषु आपुष्पाख्याने नाम यु
धिष्ठिर उवाच यथा ज्येष्ठः कनिष्ठेषु वर्तेते भरतर्षभ कनिष्ठाश्च यथा ज्येष्ठे वर्तेरंस्तद्वीहि मे १ भीष्म उवाच ज्ये
ष्ठवन्नातवर्जस्य ज्येष्ठो हि स ततं भवान् गुरोर्गरीयसी वृत्तियच्चिष्यस्य भारत २ न गुरावल्लत प्रहेश कं शिष्येण
वर्तितुं गुरोर्हि दीर्घदर्शित्वं यत्तच्छिष्यस्य भारत ३ अंधः स्यादंधवेलायां तडः स्यादपि बाबुधः परितारेण तद्ध्या
यस्तेषां स्माद्यति क्रमः ४ प्रत्यहं भिन्नहृदया भेदपेयुः कृतं नराः श्रिया भितसा कौंतेय भेदकामास्तथा रयः ५

कृतं मित्रं अणः नराः भेदपेयुः ५ ५ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

राम०
राम०
२३८

५९
पवीप्रसंनिष्ठा ७ विडलस्पवेतसस्यविडलस्तुपुमानस्तवेतसेवेतसेवेतसेपिवेतिमेदिनी जनयितुःपितुः ८९ यौतकंदापविभागं १० जंघाश्र

श्लेष्कुलंवरुपतिविताशयतिवापुनः रुन्निर्गमपिज्येष्ठःकुलंयन्तवजापते ६ अथयोविनिकुर्वीतज्येष्ठोभ्रतापवीय
सः अज्येष्ठःस्यादभागश्चनियम्याराजमिश्रश्चसः ७ निरुक्तीहिनल्लोकात्यायानाश्रयसंशयं विडलस्पवेततपुष्यमो
घंजनयितुःस्मृतं ८ सर्वतर्कःकुलेपत्रजापतेपापएरुसः अकीर्त्तिजनमत्येवकीर्त्तिमंतरर्धातिच ९ सर्वेचापि
विकर्मस्याभागांनार्हति सोदराः नाप्रदायकनिष्ठेभ्योज्येष्ठःकुर्वीतयौजकं १० अनुपपन्नितुर्दायंजंघाश्रमफलोक्ष
गः स्वयमीहितलब्धंनुनाकामोदातमर्हति ११ भ्रातृणामविभक्त्यातामुस्यानमपिवेत्सदीपंजं नपुत्रभागेविषमं
पितादद्यात्कदाचन १२ नज्येष्ठोवाचमत्येतदुःकृतःसुकृतोपिवा यदिस्त्रीयधवरजःश्रेयश्चेत्तदाचरेत् १३ धर्मं
हि श्रेय इत्याहुरिति धर्मविदो जनाः दशाचार्यानुपाध्यायउपाध्यायान्पितादश १४ दशचैवपिहन्मातासर्कावाप्यधि
वीमेपि गौरवेणाभिभवतिनास्तिमातृसमोयुक्तः १५ मातागरीयसीयश्चतेनैतांसम्यतेजनः ॥ ४ ॥ ४ ॥

मस्यफलं धनयस्य अधुना प्रवासी ११ उक्तानामोजनोदो विभागेवा १२ यदिस्त्रीपदिकाकनिष्ठोदुक्कृतः तथापितस्य श्रेयश्चाचरेत् १३ १४ १५

दा०

२३६

१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० अध्यायः सर्वेषां १ २ ३ ४ ॥ ७ ॥ ७ ॥

ज्येष्ठो भ्राता पितृसमो मते पितरि भारत सद्येषां वृत्तिराता स्यात्सर्वेताम्रतिपालयेत् १७ कतिष्ठास्तनमंस्पोरत्सर्वेषां दातु
वृत्तिनः तमेव चोपजीवेत्स्यथैव पितरं तथा १८ शरीरमेतौ सजतः पितामाता च भारत आचार्यशास्त्राया जातिः स्पर्दि
व्यासाऽजगाम मरा १९ ज्येष्ठो भ्राता सप्राचा विभ्रतिनी भरतर्षभ भ्रातुर्भार्या च तद्वत्स्याद्यस्यावा ल्ये सनं पिवेत् २० इति
एतन्धर्मे पुज्येष्ठकनिष्ठवृत्तिः युधिष्ठिर उवाच सर्वेषामेव वरानां स्नेहानां च पितामह उपवासे मतिरियं कारणां च न
विघ्नहे १ ब्रह्मरुत्रेण नियमाश्चर्त्तव्या इति नः श्रुतं उपवासे कथं ते षां ह्येत्यमस्ति पितामह २ नियमांश्चोपवासांश्च स
र्वेषां ब्रह्मिणोऽपि व आप्रोतिको गतिं तत्र उपवासपरायणाः ३ उपवासः परंपुण्यमुपवासः परायापरां उपोष्ये ह न
रश्चेष्टकिफलं प्रतिपद्यते ४ अधर्मान्मुच्यते केन धर्ममाप्रोतिवाक्यं स्त्रापुण्यं च लेभते कथं भरत सत्तम ५ उ
पोष्याचापि किं तेन प्रदेयं स्यान्नगराधिप धर्मेण च सुखाद्यथंश्चिन्नेन ब्रवीहि तं ६ ॥ ७ ॥ ७ ॥

राम०

२३६

ब्रह्मरुत्रेतिरात्राधिकमुपोषणंनेषच्चिह्निरात्रंषड्रात्रंसर्वेषां अथआश्रमांतरेकचिन्निर्दिष्टं ११ पुष्टिःसुले १२ दिनस्येदेभक्तेतत्र

वैशंपायनउ० एवंब्रुवाणंकोतेपंधर्मसंधर्मतत्त्ववित धर्मपुत्रमिदंवाक्यंभीष्मःशोतननवोब्रवीत् ७ भीष्मउवाच
इदंस्वल्पमपाराजनश्रुतमासीत्युक्तं उपवासविधींश्रेष्ठाणामप्युक्तंभरतर्षभ ८ अविमंगिरसंपूर्वंप्रधानस्मिभारत
यथामातंतथैवाहप्राप्तं तपोधनं ९ प्रश्नमेतंप्रपादयोभावात्तन्निर्भवः उपवासविधियुक्तमाचष्टभरतर्षभ
१० अंगिराउ० ब्रह्मरुत्रेतिरात्रंविहितंकुरुतंदत्त द्विस्त्रिरात्रमथैकाहतिर्दिष्टंपुरुषर्षभ ११ वैश्याःश्रद्धांय
मोहादुपसंप्रचक्रिरे त्रिरात्रंवाहिरात्रंवातयोःपुष्टिर्नविद्यते १२ चतुर्थ्यभक्त्युपणंवैश्येऽदेविधीयते त्रिरात्रंनत
धर्महैर्विहितंधर्मदर्शिभिः १३ पंचम्यांवाविषसांचपौराणस्यांचभारत उपोष्यएकभक्तेननियतात्माजितेन्द्रियः १४
हमावाचूपसंपन्नश्रुतवांश्चैवजायते नानयत्योभवेत्प्राज्ञोदरिद्रोवाक्यचन १५ यजिष्पुःपंचमीषसिंकुलेभ्योभोजये
द्विजान् अथमीमथकोरव्यल्लभ्यपदेचतुर्दर्शा १६ उपोष्यवाधिरहितोवीर्यवानभिजायते मार्गशीर्षंतुयेमास
मेकभक्तेनसंहिपेत भोजयेच्चद्विजान्शक्तासमुच्चैर्वाधिरहितैः १७ सर्वकल्याणसंपूर्णःसर्वविधिसमन्वितः ३
पोष्यवाधिरहितोवीर्यवानभिजायते हविर्भागीवर्द्धनोवर्द्धान्यश्चजायते १८ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

चतुर्थ्यभक्त्युपणंवैश्येऽदेविधीयते १२ यजिष्पुःदेवतापूजनशीलःकुलेसएव प्रहृतनंद ताभवतीत्यर्थः १८

ज्येष्ठा मूलं ज्येष्ठा मासं ३१ सर्वेषु मासेषु सं एकैकस्मिन् पक्षे गते द्वितीय पक्षे भक्तं अश्नाति ३२ ३३ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

३३

पृ०
२४०

पौष मासं तृतीये भक्ते नैके नयः हिपेत सभगो दर्शनीयश्च यशोभागी च जायते २० माघं तृतीयतो मासमेकभक्ते नयः हि
येत श्रीमैकुले हाति मध्ये समरुत्तं प्रपद्यते २१ भाद्रपदे तृतीये भक्ते नयः रूपेत स्त्रीषु वामं भक्तं याति वशाश्चास्पभवं
तिताः २२ चैत्रं तृतीयतो मासमेकभक्ते नयः हिपेत सुवर्णमणिमुक्ताश्च कुले मरुति जायते २३ निस्तरे देकभक्ते न
वैशाखे योजिते द्विपः नरो वायदिवानारी हातीनां श्रेष्ठतां व्रजेत २४ ज्येष्ठा मूलं तृतीयो मासमेकभक्ते नयः हिपेत ऐश्वर्य
मत्तलं श्रेष्ठं पुमास्त्री वा प्रपद्यते २५ आषाढमेकभक्ते न स्थिता मासमंतर्हितः वरुधा न्यो वरुध नो वरु पुत्रश्च जाय
ते २६ श्रावणं तृतीयो मासमेकभक्ते नयः हिपेत तत्र तत्राभिषेकेण पूज्यते हाति वर्द्धतः २७ प्रौष्ठपदं तृतीयो मासमे
कारो भवेत्तरः गर्वोत्पीतमचलमैश्वर्यं प्रतिपद्यते २८ तथैवाश्वपुजं मासमेकभक्ते नयः हिपेत मृता वा चारुना
बभ्रुवः पुत्रश्च जायते २९ कार्तिकं तृतीयो मासं यः कुर्यादेकभोजनं शूरश्च वरुभार्यश्च कीर्तिमांश्चैव जायते ३० इ
ति मासान्तरव्याघ्रहपतां परिकीर्त्तिताः तीर्थानां नियमा ये तु घृणतानपि पार्थिव ३१ पक्षे पक्षे गते यस्तु भक्तमश्ना
ति भारत गवाक्षो वरु पुत्रश्च दीर्घायुश्च स जायते ३२ मासि मासि त्रिरात्राणि कृत्वा वर्षाणि द्वादश गणाधिपतं प्राप्नो
ति निःसयत्नमनाविलं ३३

पृ०
२४०

एतेन नियमाः सर्वकर्तव्याः शरदोदश द्वे चान्ये भरतश्रेष्ठप्रवृत्तिमनुवर्त्तता ३४ यस्तु प्रातस्तथासायं भुंजानो नांतरापि वेत्
 अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानो जातवेदसं ३४ षट्त्रिंशद्विंशत्येव सवर्षे नृपते सिध्यते नात्र संशयः अग्निषोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मान
 वः ३५ अधिवोसे सोमस्योदत्पगीतविनादिते रमते स्त्रीसंस्कारो सुकृती विरजानः ३७ तप्तकांचनवर्णा भविमानम
 धिरो रुति पूर्यो वर्षसहस्रं च ब्रह्मलोके महीयते ३८ ततश्च पादिह्वागाग्न्या माहात्म्यं प्रतिपद्यते यस्तु संवत्सरं पूर्य मेकाहा
 रो भवेन्नरः अतिरात्रस्य यज्ञस्यासफलं मुसौपाश्रुते ४० दशवर्षसहस्राणि स्वर्गोच्च समहीयते ततश्च पादिह्वागाग्न्या माहा
 त्म्यं प्रतिपद्यते ४१ यस्तु संवत्सरं पूर्य चतुर्थं भक्तमश्रुते अहिंसानिरतो नित्यं सत्यवामिजितेन्द्रियः ४२ वाजपेयस्य यज्ञ
 स्य सफलं मुपाश्रुते दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ४३ षष्ठे काले त्र्योतेयनरः संवत्सरं कृपेत् अश्वमेधस्य य
 ज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ४४ चक्रवाकप्रयुक्तेन विमानेन स गच्छति चत्वारिंशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ४५
 अश्वमेधेन तु भक्तेन जीवेत्संवत्सरं नृप गवामयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ४६ हंससारस [REDACTED] युक्तेन विमानेन स
 गच्छति पञ्चाशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ४७

दा०
२४१

एकस्मिन्पक्षे गते ज्येष्ठमास्येऽप्रातिवर्षे च न देवप्रभो मासाशनं भवति ५० संवत्सरमिति एकेकस्मिन्संवत्सरे एकमेकमासं जलमात्राहारेभ्यः
५१

पक्षे पक्षे गते राजन्योऽशनीयाधर्ममेव तत् षणमासान् शनंतं सभगवानंगिराज्वीत ४८ षष्ठिवर्षसहस्राणि दिवमाव
सते च सः ४९ वीणानां वक्षत्रकीनां च वेणानां च विशांपते सुधोषैर्मधुरैः शब्दैः सुप्रः सप्रतिबोध्यते ५० संवत्सरमिहैकं
तुमासिमासिपिवेदपः फलं विश्वजितस्तातप्राप्नोति नरोत्तम ५१ सिंहव्याघ्रप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति सप्रतिचसह
स्त्राणि वर्षाणां दिवि मोयते ५२ मासाध्वं नरव्याघ्रनोपवासो विधीयते विधित्वं शतस्यारुः पार्थधर्मविरोजनाः ५३
अनार्तो व्याधिरहितो गच्छेद न शनंतयः पदे पदे सफलं सप्राप्नोति न संशयः ५४ दिवं हंसप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति
शतं वर्षं सहस्राणां मोदते स दिवि प्रभुः ५५ शतं वासरसः कन्यारमयं त्यपितं नरं आर्तो व्याधितो वापि गच्छेद न श
नंतयः शतं वर्षं सहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ५६ कांचीनृपुंशवे न सुप्राप्ते वा प्रबोध्यते सहस्रहंसप्रयुक्तेन विमा
नेन गच्छति ५७ सगत्वा स्त्रीशताकीर्तिरमते भरतर्षभ ह्रीणास्याप्यायने दंष्ट्रं कृतं स्पृष्टं तरोरुणं ५८ व्याधित
स्योषधग्रामः क्रुद्धस्य च प्रसादने दुःखितस्यार्थमाणाभ्यां दुःखानां प्रतिषेधनं [REDACTED] न चैतेऽस्वर्गकामस्य रोच
ते सुखमेव सः आतः सकामसंयुक्तो विमाने हेमसन्निभे ६ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

वेदिति वाकार्यं यथा श्रुतार्थग्रहणो जीवनाशप्रसंगात् ६० स्वर्गकामस्य ह्रीणात्वाद्यवस्थां प्राप्यायनादयो न रोचन्ते अपि तज्जुदुःखं सह्यात ए
व सतमो वर्धयतीत्यर्थः ६१ शतस्य १

लम्०
२४१

वियोनिजानां यद्वादी नारुतंशये ७३ अध्यायः उपवासविधिः ॥ ५॥

रामते स्त्रीशताकीर्णपुरुषोलंकृतः शुचिः स्वस्थः सफलसंकल्पः सुखी विगतकल्मसः अनश्वरे हस्तज्जपफलं प्राप्नोति मानवः ६२ बालसूर्यप्रतीकाशे विमाने हेमवर्चसि वैदूर्यमुक्ताखचिते वीरणामुरजुनादिते ६३ पताकादीपिकाकीर्णदिव्यघंटादिनादिते स्त्रीसहस्रानुचरिते सनरं सुखमेधते ६४ यावन्ति ते मरुपाणि तस्य गात्रेषु पांडव तावत्पेव स हस्तोति वर्षाणां दिवि मोदते ६५ नास्ति वेदात्परं शास्त्रं नास्ति मातृसमो गुरुः न धर्मात्परं मोक्षमस्त्यो नानशनात्परं ६६ ब्राह्मणो भ्यः परं नास्ति पावनं दिवि चेह्य उपवासैस्तथा त्वत्पुत्रः कर्मन विधते ६७ उपोष्य विधिवेदेवास्त्रिदिवं प्रति पोटिरे अथ यश्च परं सिद्धिमुपवासो वाप्नुवन् ६८ दिव्यवर्षसहस्राणि विश्वामित्रेण धीमता ह्यंतमे केन भक्तेन तेन विप्रत्वं मागतः ६९ अवनोजमदनिश्चयसिद्धो गोतमो भगुः सर्व एव दिवं प्राप्ताः कृमावन्तो मरुर्षयः ७० इदमंगिरसा पूर्वमहर्षिभ्यः प्रदर्शितं यः प्रदर्शयते नित्यं तस्य दुःखमवाप्नुते ७१ इमं त्वं को ते ययथाक्रमं विधिं प्रवर्ति तं घंगिरसामहर्षिणा यवेच्चमो वैश्वरायस्त्वनित्यं दानं विद्यते तस्य नरस्य किञ्चिदं ७२ विमुच्यते चापि स सर्वसंकरैर्न चास्पदो धैर्यमिभूयते मनुः वियोनिजानां च विजानते रुतं ध्रुवां च कीर्त्तिलभते नरोत्तमः ७३ इति दानधर्मेषु उपवासविधिः

दा०
२४२

पिता १२३ अचगुणैर्निर्गुणैः एकात्मभिः एकाकिभिः अलं एनां संहृतैः असबाधं संरुपैः ६ कल्पं प्रातः ११ अमे सं एते द्विपन्ने वषाणि

पुष्पिष्ठिरुवाच पितामहेन विधिवद्व्याः प्रोक्ता महात्मना गुणाश्चैवाप्यथा तथ्यं प्रेत्य चेह च सर्वशः १ तेन श
क्वादिदेगाय हाः प्राप्तं पितामहं बहूपकारणाय हानानां संभारविस्तराः २ पार्थिवैराजपुत्रैश्च शक्वाः प्राप्तं पि
तामहं नार्थन्यैरवगुणैरेकात्मभिरसंरुतैः योदिरैरपि विधिः शक्वाः प्राप्तं सदा भवेत् ४ अर्थन्यैरवगुणैरे
कात्मभिरसंरुतैः तल्योपज्ञफलैरेतैस्तन्मे वृद्धिपितामह ५ भीष्म उवाच इदं गिरसा शोकमुपवासफलात्मकं
विधिं यज्ञफलैस्तल्यः तन्निबोधयुष्मिष्ठिर ६ यस्तु कल्पतथासायं भुंजानो नांतरापि वेत् अहिंसा निरतो नित्यं
जुहानो जायते वदसं ७ षड्विंशे वसवर्षे स्तुतिं ध्यातेनात्र संशयः तस्य कांचनवर्णं च विमानं लभते नरः ८ देवस्त्री
णां मधीवासेन तपगीतनिनादिते प्राजापत्ये वसेत्यध्वर्षाणां मग्निं सन्निभे ९ त्रीणि वषाणि यः प्राशेत् सत
ततं त्वेकभोजनं धर्मपत्नीरतो नित्यमग्निघोमफलं लभेत् १० यं हं वरुणसुवर्णं वा वां संच प्रतिमाचरत् सत्यवा
ग्रानशीलश्च ब्रह्मरायश्चानस्यकः सैतोदांतो जितक्रोधः सगच्छेति परंगतिं ११ पांडुराभ्रप्रतीकाशे विमाने
हंसलहरो देसमप्रेततः पद्मे सोमरोभिर्वसेत्सह १२

राम०
२४२

तिशेषः शतवोदसप्रकंपघ्नं १२ १२ १२ १२ १२ ॥ ६ ॥

निर्वर्त्तनं नियमेन वर्त्तनं २४ आवर्त्तनानि वर्षाणि चत्वारि द्वादश चेति षोडश पद्धानि तथा शरानि रिति पञ्च त्रिंशत् एवमेक पञ्चाशत् पद्धानि २६

द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्रीपादे कभोजनं सदा द्वादश मासांस्तु जुह्वी नो जातवेदसं १३ अग्निकार्यपरो नित्यं नित्यं कल्पप्र
बोधनः अग्निस्यो मस्य यत्तस्य फलं प्राप्नोति मानवः १४ हंससा रसयुक्तं च विमानं लभते नरः इन्द्रलोके च वसते वरस्त्री
भिः समासृतः १५ तृतीये दिवसे यस्तु प्राश्रीपादे कभोजनं सदा द्वादश मासांस्तु जुह्वी नो जातवेदसं १६ अग्निका
र्यपरो नित्यं नित्यं कल्पप्रबोधनः अतिरात्रस्य यत्तस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं १७ मयूरहंसयुक्तं च विमानं लभते नरः स
प्रंघीणां सदा लोके सोमरोभिर्वसेत्सरु १८ निर्वर्त्तनं च तत्रास्या श्रीणि पद्धानि वैविधुः दिवसे मश्रुत्तयेत् प्राश्रीपादे
कभोजनं १९ सदा द्वादश मासांस्तु जुह्वी नो जातवेदसं वाजपेयस्य यत्तस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं २० इन्द्रकन्याभिरुत्तं च
विमानं लभते नरः सागरस्य च पर्यंते वा सवं लोकमावसेत् २१ देवराजस्य च क्रीडं नित्यकालमवैरुते दिवसे पञ्च
मे यस्तु प्राश्रीपादे कभोजनं २२ सदा द्वादश मासांस्तु जुह्वी नो जातवेदसं अलुब्धः सत्यवादी च वस्त्राणां विहिंस २३
कः अनसूयुरायस्यो द्वादशाह फलं लभेत् २३ जाम्बूनदमयं दिवं विमानं हंसलक्षणां सूर्यमाला समाभासमारोहेत्
इराहं २४ आवर्त्तनानि चत्वारि तथा पद्धानि द्वादश शरानि परिमाणं च तत्रासौ च सते सुखं २५ दिवसे यस्तु प
ष्टै वै मुनिप्राशेत भोजनं सदा द्वादश मासांस्तु जुह्वी नो जातवेदसं २६ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

दा०
२४३

ऊर्ध्वत्सामान्यात् यत्ताकामरूपप्राप्त्यः संख्याविशेषः ३२ सुमनोवर्णकं स्त्र्यर्धदनादि ३३ ३४ ४० ॥

सदा त्रिषव एवास्त्रापी वस्त्रचार्यनस्त्यकः गवामेधस्य यत्तस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं २७ अग्निज्वालासमाभासं हंसव
हिंसासेवितं शातकुंभसमं पुक्तं साधयेधानमुत्तमं २८ तथैवासरसामं के प्रति सुप्रः प्रबोध्यते नूपुणं तानादेन मेख
लानां च निःस्वतैः २९ कोटी सस्त्रं वर्षाणि त्रीणि कोटि शतानि च पत्रान्यष्टादशतथापताकैर्देतथैव च ३० अपु
तानि च पंचाशद्द्विकृत्वमशतस्य च क्षोभं प्रमाणेन समं वस्त्रलोके महीयते ३१ दिवसे सममेयस्तु प्राप्नोतीयादेकभो
जने सदा द्वादशमासान्वैजुक्तानो जातवेदसं ३२ सरस्वती गोपयानो वस्त्रचार्यसमाचरन् सुमनोवर्णकं चैव मधु
मांसं च वर्जयेत् ३३ पुरुषो मरुतां लोकमिदं लोकं च गच्छति तत्र तत्र हि सिद्धार्थो देवकन्यामिच्छति ३४ फलं च
ऊर्ध्ववर्णस्य यत्तस्य लभते नरः संख्यामतिश्रुतां वापितेषु लोकेषु मोदते ३५ यस्तु संवत्सरं ह्येतो भुक्ते हन्यमेनरः
देवकार्यपरो नित्यं जुक्तानो जातवेदसं ३६ पौंडरीकस्य यत्तस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं पञ्चवर्णनिभं चैव विमानमधिरो
ति लक्ष्माः कनकगौर्यश्च नार्यः श्यामास्तथापराः वयो रूपविलासिन्यो लभते नात्र संशयः ३७ यस्तु संवत्स
रं भुंक्तो न वमेन वमेरुनि सदा द्वादशमासान्वैजुक्तानो जातवेदसं ३८ अश्वमेधसस्त्रस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं पं
डरीकप्रकाशं च विमानं लभते नरः ४०

राम
२४३

दीप्रसूर्याग्नितेजोभिर्दिग्गमालाभिरेव च नीयते रुद्रकन्याभिः सोतरेहं सनातनं ४१ अष्टादशसहस्राणि वर्षाणि कल्पमेव
 कोटीशतसहस्रं चतेषु लोकेषु मोदते ४२ यत्कसंवत्सरं भुक्ते दशाह वै गते गते सदा द्वादशमासा वै जुह्वानो जातवेदसं ४३
 ब्रह्मकन्या निर्वसे च सर्वभूतमनोहरे अश्वमेधसहस्रस्य पूर्णं प्राप्नोत्यनुत्तमं ४४ रूपवत्पशुतं कन्यारमयांति सनातनं
 नीलोत्पलनिभैर्वर्णैर्ऋतोत्पलनिभैस्तथा ४५ विमानं मंडलावर्तमावर्तगर्हकुलं सागरोर्मिप्रतीकाशं सलेभत्पानमु
 त्तमं विचित्रमणिमालाभिर्नादितं शंखनिःस्वनैः स्फाटिकैर्वज्रसारैश्च स्तंभैः सुकृतवैदिकं ४६ आरोहति मह्यानं हं
 ससारसनादितं कोटीशतसहस्रं सदेवलोके समोदते एकादशोतिरुदिवसे यः प्राप्ते प्राशते रुविः ४७ सदा द्वादशमासो
 क्त जुह्वानो जातवेदसं परस्त्रियं नामेलवे द्वाचायमनसापिवा ४८ अततं च न भावेत मातापित्रोः कृतेपि वा अभिग
 ष्ये न हारदेवं विमानस्यं मरुवलं ५० अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं स्वायं भुवं च पश्येत् विमानं समुपस्थितं ५१
 कुमार्यः कांचनाभासारूपवत्पानयंतितं रुद्रेणांतमधीवासं दिवि दिवं मनोहरं ५२ वर्षाणि परिमेयानि युगांता
 ग्निसमप्रभः कोटीशतसहस्रं च दशकोटिशतानि च ५३ रुद्रं नित्यं प्रणमते देवदानवसम्मतं पत्तस्मे दर्शनं प्राप्नोति
 वसे दिवसे भवेत् ५४ दिवसे द्वादशे यत्क प्रासे वै प्राशते रुविः सदा द्वादशमासा वै सर्वमेधफलं लभेत् ५५ आ
 दित्य द्वादशे तस्य विमानं संविधीयते मणिमुक्ताप्रवालैश्च महार्हैरुपशोभितं ५६ ॥ ४ ॥ ४ ॥

दा०
२४४

शैलसौगंध्यादिभिर्गुणैः ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

हंसमालापरिहृष्टं नागवीथीसमाकुलं मयूरैश्चक्रवाकैश्चकूजद्विस्पशोभितं ५७ सुरैर्महद्भिः संयुक्तं ब्रह्मलोके प्रति
ष्ठितं नित्यमावसथं राजन्नरनारीसमावृतं ५८ अविरेषमहाभागस्तंगिराः प्राध्वर्मवित त्रयोदर्शतदिवसे प्राप्ते यः प्रा
शते हविः सदा द्वादशमासान्वेदेव सत्रफलं लभेत् ६० रक्तपद्मोदयं नाम विमानं साधयेन्नरः जातरूपप्रयुक्तं चरत्तमं
चयभूषितं ६१ देवकन्याभिराकीर्णं दिव्याभरणभूषितं पुराणं तंगंधोदेयं दिव्यं वायव्यैरुपशोभितं तत्र शंकुपताके दे
युगांतं कल्पमेव च अयुतायुतं तथा पद्मं समुद्रं च तथा वसेत् ६३ गीतगंधर्वघोषैश्च भेरीपणवनिःस्वनैः सदा प्रस्तादि
तस्ताभिर्देवकन्याभिरित्यते ६४ चतुर्दशोदिवसे यः पूर्यो प्राशते हविः सदा द्वादशमासां स्तमहामेधफलं लभेत् ६५
अतिर्देश्य वयोरुपादेव कन्याः स्वलं कृताः मधुतसांगदधराचिमानैरुपयान्ति ६६ कलहंसविनिघोषैर्नृप
राणां च निःस्वनैः कांचीनां च समुत्कर्षैस्तत्र तत्र निबोधते ६७ देवकन्यानिवासे च तस्मिन् च सति मानवः जा
हूवी वालुकीर्णं पूर्यो संवत्सरं नरः ६८

का१

राम०
२४४

यस्तपहेगतेभुंक्ते एकभक्तं जितेन्द्रियः सदा द्वादशमासांस्तुष्टुज्ञानो जाते वेदसं ६९ राजसूयसहस्रस्य फलं प्राप्नोत्यनु
 तं प्रयानमारोहते दिव्यं सवर्हिणसेवितं ७० मणिसं डलकैश्चित्रं जातस्य सप्ताहते दिव्याभरणशोभाभिर्वरस्त्रीभिरलंकृतं
 ७१ एकस्तंभं चतुर्धरं सप्रभोमं सुमंगलं वैजयंतीसंस्ते शोभितं गीतनिस्वनेः ७२ दिव्यं दिव्यगुणोपेतं विमानमधिरोहति
 मणिमुक्ताप्रवालेश्च भूषितं वैद्युतप्रभं ७३ वसेयुगसहस्रं च खड्गं जखारुनः षोडशे दिवसे प्राप्तेयः कुर्यादेकभोजनं ७४
 सदा द्वादशमासान्वै सोमयज्ञफलं लभेत सोमकन्यानिवासेषु सोध्यावसति नित्यशः सौम्यगंधानुलिप्तकृमचास्तगति
 भवेत् सुदर्शनाभिर्नारीभिर्मधुराभिस्तथैव च अर्चते वै विमानस्यः कामभोगैश्च सेवते ७६ फलं पञ्चाशत्प्रख्यं महा
 कल्पं दशाधिकं आवर्त्तना निचत्वारिमागरेयात्पसौ नरः ७७ दिवसे सप्तदशमेयः प्राप्ते प्राशते रुविः सदा द्वादशमा
 सान्वै तुष्टुज्ञानो जाते वेदसं ७८ स्थानं वासुगामेंद्रं च रोदं चाप्यधिगच्छति मास्तोशनसं चैपि ब्रह्मलोकं च गच्छति ४९
 तत्र देवतकन्याभिरासनेनोपचर्यते भूर्भुवश्चापि देवविश्वरूपमवेक्ष्यते ८० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

दा०
२४५

सुधा-अमृतं अमृतं देवभोग्यं तदुपमं ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२

तत्र देवाधिदेवस्य कुमायोरिमपतितं द्वात्रिंशद्रूपधारिणो मधुगः समलंकृताः ८१ चंद्रादित्याबुधोपावज्जगते वरतः
प्रभो तावच्चरत्यसौ धीरः सुधामतरसाशनः ८२ अस्मादशो दिवसे प्राञ्चीयादेकभोजनं सदा द्वादशमासान्वै स
प्रलोकान्सपश्यति ८३ रथैः रत्नैर्द्विघोषैश्च यत्नतः सोऽनुगम्यते देवकन्याधिरूढैस्तुभ्राजमानैः स्वलंकृतैः ८४ व्या
घ्रसिंहरूपयुक्तं च मेघसतनिनादितं विमानमुत्तमं दिव्यं समुत्थीय धिरोरुति ८५ तत्र कल्पसहस्रं सकन्याभिः सह
दत्ते सुधारसंचभुंजीत अमृतोपममुत्तमं ८६ एकोनविंशतिदिने यो भुंक्ते एकभोजनं सदा द्वादशमासान्वै स प्रलो
कान्सपश्यति ८७ उत्तमं लभते स्थातमसो गणसेवितं गंधर्वैरुपगीतं च विमानैः सूर्यवर्चसं ८८ तत्रापरवरस्त्री
भिर्मोदते विगतज्वरः दिव्या वरधरः श्रीमानयुतानां शतं शतं ८९ पूर्णेश्विंशे दिवसे यो भुंक्ते त्वं कभोजनं सदा द्वाद
शमासांस्तु सत्यवादी धतव्रतः ९० अमांसाशीव्रस्मचारी सर्वभूतहिते रतः सलोकान् विपुलावस्थानादित्यानामुपाश्रु
ते ९१ गंधर्वैरसुरभिश्च दिव्यमानुलेपनैः विमानैः कांचनैर्हृद्यैश्चैतद्वानुगम्यते ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

सप्त०
२४५

लोकमोशनसंदिग्धं शक्रलोकं च गच्छति अश्विनोर्मरुतां चैव सखेष्मभिरतः सदा ६४ अनभिज्ञश्च दुःखातां विमानवर
 मास्थितः सेव्यमानो वरस्त्रीभिः क्रीडत्यमरवत्प्रभुः ६५ द्वाविंशदिवसे प्राप्ते यो भुंक्ते धेकभोजनं सदा द्वादशमासान्नैर्जुहोत
 जातवेदसं ६६ अहिंसातिरतो धीमान् सत्यवागनस्य कः लोकान् वसूनामाप्नोति दिवाकरसमप्रभः ६७ कामचारी
 सुधारो विमानवरमास्थितः रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरणभूषितः ६८ त्रयोविंशदिवसे प्राशेद्यस्त्वेकभोजनं सदा
 द्वादशमासां स्तुतिहारो जितेन्द्रियः ६९ वायो रुशनसश्चैव सद्रुलोकं च गच्छति कामचारी कामगमः पूज्यमानो सरोग
 रौः १०० अनेकगुणपर्यंतं विमानवरमास्थितः रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरणभूषितः १ चतुर्विंशदिवसे यः प्राप्ते प्रा
 शते रुविः सदा द्वादशमासोश्च जुहोत जातवेदसं २ आदित्यानामधीवासे मोदमानो वसेच्चिरं दिव्यमाख्यां वरधरो दि
 व्यगंधानुलेपनः ३ विमानेकां चनेद्व्येहं स युक्ते मनोरमे रमते देवकन्यानां सहस्रैर्युतैस्तथा ४ पंचविंशदिवसे यः
 प्राशेदेकभोजनं सदा द्वादशमासं स्तुतपुष्कलं यानमाहरेत् ५ सिंहव्याघ्रप्रयुक्तैस्तमेव निःस्वननादितैः सरथैर्नदिघोषै
 श्च पृथतो घुनुगम्यते ६ देवकन्यासमाहूतैः कांचनैर्विमलैः शुभैः विमानमुत्तमं दिव्यमास्थाय स मनुहरे १७ तत्र क
 ल्यसहस्रं चैव सते स्त्रीशताहते सुधारसंचोपजीवन्तमनोपममुत्तमं ८ षड्विंशदिवसे यस्तु प्राप्नोति देकभोजनं स

स ३ द्वादशमासां स्तुतियतो नियताशनः ९

दा०
२४६

जितेंद्रियोवीतरामोत्तुक्तानोजातवेदसं संप्राप्नोतिमहाभागः पूज्यमानोऽसुरोगणोः १० सप्तानांमहतांलोकांचसूनां
पिसोऽश्रुते विमानैः स्फाटिकैर्दिव्यैः सर्वरत्नैरलेखितैः ११ गंधर्वैरसुरभिश्च पूज्यमानः प्रमोदते देयुगानांसहस्रेतदिव्येदि
व्येनतेजसा १२ सप्तविंशोऽदिवसेयः प्राशेदेकभोजनं सदाद्वादशमासांस्तुक्तानोजातवेदसं १३ फलंप्राप्नोतिविपु
लंदेवल्लोकेचपूज्यते अमृताशीवसंस्तत्रसवितस्मः प्रमोदते १४ देवर्षिचरितं राजन्नाजर्षिभिर्भुजितं अध्यावसतिदिव्या
त्माविमानवरमास्थितः १५ स्त्रीभिर्मनोभिरामाभीरममाणोऽमदोक्तः युगकल्पसहस्राणित्रीणावसतिवैष्टुखं १६
योऽष्टाविंशोऽदिवसेप्राश्नीयादेकभोजनं सदाद्वादशमासांस्तुजितात्माविजितेंद्रियः १७ फलंदेवर्षिचरितं विपुलं समुया
श्रुते भोगवांस्तेजसाभातिसहस्रांश्चुरिवामलः १८ सुकुमार्यश्चनार्यस्तंरममाणाः सुवर्चसः पीनस्तनोरुजघनादिव्याभ
रणभूषिताः १९ रमयंति मनःकांते विमाने सूर्यसन्निभे सर्वकामगमेदिव्येकल्याणतशतंसमाः २० एकोनोदिवसे त्रिं
शेयः प्राशेदेकभोजनं सदाद्वादशमासान्नैसत्पव्रतपरायणाः २१ तस्यलोकाः शुभादिव्यादेवराजर्षिर्पर्वज विमानं सूर्य
चंद्राभंदिव्यं समधिगच्छेति २२ जातरूपमयं युक्तं सर्वरत्नविभूषितं असुरोगणसंपूर्णगंधर्वैरभिनादितं २३ तत्रचै
तं शुभानार्योदिव्याभरणभूषिताः मनोभिरामामधुरमयंतिमहादोक्तः २४ भोगवांस्तेजसायुक्तो वैश्वानरसमप्रभः

राम०
२४६

दिव्योदयेन वपुषा भ्राजमान इवामरः २५ वस्त्रांमरुतां चैव साध्यानामश्विनोस्तथा रूपाणां च तथालोकं वस्त्रलोकं च गच्छति
 २६ यस्तस्मात्सोमं तेभुं क्रे एकभक्तं शमात्मकः सदा द्वादशमासा चैव वस्त्रलोकं प्रवाप्नुयात् २७ सुधारसकृताहारः श्रीमान्सर्व
 मतो हरः तेजसा वपुषालक्ष्मा भ्राजते रश्मिवानिव २८ दिव्यमाभ्यां वरधरो दिव्यां धानुलेपनः मुखे च भिरतो योगी दुःखानाम
 विजानकः स्वयंप्रभाभिर्नारीभिर्विमानस्योमहीयते रुद्रहेवर्षिकम्याभिः सततं चाभिपूज्यते ३० नानारमणारूपाभिर्नानार
 माभिरेव च नानामधुरभाषाभिर्नानारतिभिरेव च ३१ विमाने गगनाकारे स्वर्यदूर्यसन्निभे यद्यतः सोमसंकाशोऽर्के चाभ्यसन्नि
 भे ३२ दक्षिणायां तदुक्ताभे अधस्तात्नीलमंडले ऊर्ध्वं विविन्नसंकाशो नैको वसति पूजितः ३३ यावद्वर्षसहस्रं वै जं दृष्टीये प्र
 वर्षति तावत्संवत्सराः प्रोक्ता वस्त्रलोकस्य धीमतः ३४ ३४ ३४ ३४ ३४ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

वे २

दा०
२४७

अन्नमेवैतस्यावकाशं तच्छीलो निर्मलः १४३ उपवासाध्यायः यद्दरमिति स्पष्टार्थो ध्यायः ३ ३ ३ ३ ॥ ४४ ॥ ४४ ॥ ४४ ॥

५४

विपुषश्चैव पावं तो नियतं तितमस्तलात् वर्षासु वर्षतस्तान्निवसत्यमरप्रभः ३५ मौसोयवासीवर्षेस्तदशभिः स्वर्गमुत्तमं
मरुर्धित्वमथासाधसशरीरातिर्भवेत् ३६ मुनिर्देतो जितक्रोधो जितशिरोदरः सरा जुह्वन्ग्रीष्मे नियतः संध्योपास
नसेवितः ३७ वरुभिर्नियमैरेवं शुचिरश्रोतियो नरः अभावकाशशीलश्च तस्य भानोरिव तिष्ठः ३८ दिवं गत्वा शरीरेण
स्वेन राजन्यथामरः स्वर्गं पुण्यं यथा काममुभुं क्तैतथा विधः ३९ एष ते भरत श्रेष्ठ यस्तानां विधिरुत्तमः व्याख्यातो ह्यनुप
र्येण उपवासफलात्मकः ४० दरिद्रैर्मनुजैः पार्थ प्राप्ते यत्फलं यथा उपवासानिमान् कृत्वा गच्छेच्च परमां गतिं ४१ दे
वद्विजातिपूजायोरतो भरत सत्तम उपवासविधिस्त्वेव विस्तरेण प्रकीर्तितः ४२ नियतेष्वप्रमत्तेषु शोचतस्तमहात्मसु दे
भद्रो ह निवृत्तेषु ह तवुद्धिषु भारत अचलेष्वप्रमत्तेषु मातेभ्यः दत्तसंशयः १४३ इति दानधर्मेषु उपवासविधिः युधिष्ठिर उ
वाच यद्दरं सर्वतीर्थानां तन्मे ब्रूहि पितामह यत्र चैव परं शोचं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ भीष्म उ० सर्वाणि खलु ती
र्थानि गुरावंति मनीषिणः यत्तु तीर्थं च शोचं च तन्मे शृणु समाहितः २ अगधिविमलेऽशुद्धे सत्यतो ये धतिरूढे स्नात
यमान्मे तीर्थे सत्त्वमालं व्यशश्चतं ३

राम०
२४७

तीर्थशौचमनर्थितमार्जवंसत्यमार्दवं अहिंसासर्वभूतानामानशंस्यंदमःशमः ४ निर्ममानिरुंकारनिर्द्वानिष्परिग्रहाः
 शुचयस्तीर्थभूतान्तेयेभैरुमुपभुंजते ५ तत्त्ववित्तुमहदबुद्धिस्तोर्थप्रवरमुच्यते शौचलक्षणांमेतत्तैसर्वत्रैवान्ववेहृतां द
 रजस्तमःसत्वमथोपेष्वांनिर्द्वैतिमात्मनः शौचाशौचेसमासक्ताःस्वकार्यपरिमार्जिताः सर्वत्यागेधमिरताःसर्वज्ञाःसर्व
 दर्शिनः शौचेतत्तत्तशौचार्यास्तेतीर्थाःशुचयश्चते ८ नोदकालिन्नगान्नस्तस्नानइत्यभिधीयते सस्नातोपोदमस्ना
 तःसवाद्याभ्यंतरःशुचिः ९ अतीतेष्वतपेहायेप्राप्तेष्वर्थेषुनिर्ममाः शौचमेवधारैतेषांयोषांनोत्पद्यतेस्पृहा १०
 प्रज्ञानंशौचमेवेहशरीरस्यविशेषतः तथानिधिंचनत्वेचमनसश्चप्रसन्नता ११ वृत्तशौचंमनःशौचंतीर्थशौचमन
 :परं ज्ञानोपन्नेचयश्चौचंतश्चौचंपरमंमनं १२ मानसाचप्रदीपेनब्रह्मज्ञानजलेनच स्नातियोमानसेतीर्थेतस्नानंतत्त्व
 दर्शितां १३ समारोपितशौचस्तमित्यंभावसमाहितः केवलंगुणसंपन्नःशुचिरेवतरःसदा १४ शरीरस्यानिती
 र्यानिप्रोक्तान्येनानिभारत पृथिव्यानितीर्थानिपुण्यानिशृणुतात्यपि १५ शरीरस्ययथोद्देशाःशुचैपरिकीर्तितः त
 थायथिव्याभागाश्चपुण्यानिसलिलानिच १६ कीर्तनाच्चेवतीर्थस्यस्नानाच्चपित्ततर्पणात् धुनंतिपापंतीर्थेषुतेप्रया
 तिसुखंदिवं १७

यः २

सं०
२४८

२१ अध्यायः सर्वेषामिति २ अर्च्यः अर्च्यः १५ ४५ ५० ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

परिग्रहस्य साधनां यथिव्याध्वैव तेजसा अतीवपुण्यभागास्ते सलिलस्य च तेजसा १८ मनसश्च यथिव्याध्वपुण्या
स्तीर्थस्थितापरे उभयोरेव यः स्नायात्स सिद्धिं शीघ्रमाप्नुयात् १९ यथावलक्रियाहीनं क्रियावावलवर्जितो नेरुमा
धयते कार्यं समायुक्तात् सिध्यति २० एवं शरीरशोचेन वान्वितः शुचिः सिद्धिं वाप्नोति द्विविधं शोचमुत्तमं २१ इति
दानधर्मेषु शोचानुग्रहा युष्टिरुवाच सर्वेषामुपवासानां यथेयः सुमहत्फलं यच्चाप्यसंशयं लोके तन्मे त्वं वक्तुम
हसि १ श्रीभूत उवाच अणुज न्यागी ते स्वमयेव स्वयं भुवा यत्कृतानिर्वृत्तो भूयात्पुरुषो नात्र संशयः २ द्वादश्यां
मार्गशीर्षे ऋतुरात्रे राकेशवं अचक्षिमेधं प्राप्नोति दुष्कृतं चास्य नश्यति ३ तथैव पौषमासे सुतपस्य नारायणोति च
वाजपेयमाप्नोति सिद्धिं च परमां व्रजेत ४ अहोरात्रे द्वादश्यां माघमासे तमाधवं राजसूयमाप्नोति कुलं चैव स
मुद्धरेत् ५ तथैवाफाल्गुने मासि गोविंदेति च पूजयत् अतिरात्रमाप्नोति सोमलोके च गच्छति ६ अहोरात्रे द्वाद
श्यां चैत्रे विष्णुर्दत्तस्मदत्त पौंडरीकमाप्नोति देवलोके च गच्छति ७ वैशाखमासे द्वादश्यां पूजयन् मधुसूदनं अ
ग्निहोत्रमाप्नोति सोमलोके च गच्छति ८ अहोरात्रे द्वादश्यां जोषे मासि त्रिविक्रमं मवाप्नोति असुरो
भिन्व मोदते ९ आषाढे सावित्रे द्वादश्यां वामनेति च पूजयन् नरमेधमाप्नोति पुण्यं च लभते महत् १० ॥ ७ ॥

सं०
२४८

उपेन्द्रतद्वाचं उपेन्द्रतादात्म्यकीर्तनं गवप्रानेन गच्छति ११ अध्यायः शर १२ पञ्चकामसिद्ध्यर्थं चांद्रव्रतमाहमार्गेति मार्गशीर्षशुक्लप्रतिपदि मूलनक्षत्रे

अहोरात्रेण द्वादश्यां श्रावणमासि श्रीधरं पंचप्रहानवाप्नोति विमानस्थश्च मोदते ११ तथा भाद्रपदे मासि तृषी केशेति
 पूजयन् सौत्रामण्यमवाप्नोति पूतात्मा भवते वहिः १२ द्वादश्यां मासि नेमासि पञ्चनाभेति चार्चयन् गोसहस्रफलं पुराणं प्राप्नु
 यान्नात्र संशयः १३ द्वादश्यां कार्ति के मासि पूज्यदा मोदते च गवां यज्ञमवाप्नोति पुमान् स्त्रीवानसंशयः १४ अर्चयेत्सं
 डरीकाहमेवंमेव सारंतुयः जातिस्मारत्वं प्राप्नोति विंघातं हंसवर्णकं १५ अरुन्धतितद्वावमुपेन्द्रं योषि गच्छति समा
 से भोजयेद्विप्रा नथ वाद्यपयेत्तद्यतं १६ अतः परं नोपवासो भवतीति विनिश्चयः उवाच भगवान् विष्णुः स्वयमेव पुरातनं
 १७ इति दानधर्मेषु विस्मोर्द्दीदशकं समाप्तं वैशंपायन उवाच शरत्मासं गतं भीष्मं हृदं कुरुपि वामहं उपराश्रमहाप्रातः पर्व
 मृष्टयुधिष्ठिरः १ युधिष्ठिर उवाच अनानोरुपसोभाप्यं प्रियत्वं च कथं भवेत्तत्र मार्यकामसंयुक्तं सुखभागी कथं भ
 वेत् २ भीष्म उ० मार्गशीर्षस्य मासस्य चंद्रमूलेन संयुते पादौ मूलेन राजेन्द्रं जंघायामध्वरो हि राती ३ ॥ ६७ ॥ ॥

अथ का ३
 त्रयोमोसतीदं चांद्रव्रतमाहमेतत्तत्र चंद्रापवेषु नक्षत्राणि च मेत पादौ मूलेनेत्यादिना स्वदेवतासहितेन चंद्रस्यायादौ कल्पयेदित्यर्थः एवं शौहिण्यादितिः सदे
 वताभिर्जेषादयः कल्पनायाः सर्वत्र भक्तिपत्यप्यार्थः ३

दा०
२४६

आवाठयोरिति आवाठयं फालुनी द्युपभाद्रपदादयचतेपं ८ अत्रापंप्रयोगः पुण्याहवाचनादि सर्वकंदूषकार्थं तत्स्वीकृत्य चंद्रात्मानं च
चंद्रमित्रं ध्यात्वा ततस्त्वयवेष्टुतद्वेदता सहितानि नक्षत्राणि विन्यस्य तत्तमंत्रैस्तैर्वा मासधनं जयहोमादिना प्रत्यहं कर्त्तव्यं एवं पौर्णमासी पर्यंतं च

अश्विन्यां संविद्यनी चैव रुचा वाठपोस्तथाया गुह्यं तु फालुनी विंध्यात् लुतिका करिकास्तथा ४ नाभिं भाद्रपदे विंध्यादेव
त्यामहिमंडले यस्य मेव धनिष्ठासु अत्र राधोत्तरातथो ५ वारुण्यां तु विशाखा सुहस्तो रुक्ते न विंशते पुनर्वसु गुलीरा
जन्मशेषासु नखास्तथा ६ ग्रीवां ज्येष्ठा चराजेंद्रश्रवणेन तु करण्योः मुखं पुष्येणानेन दंतौ स्त्री स्वातिरुच्यते ७ हस्ते
तांशतमिष्ठा नमघां चैवाघनावां नेत्रे मगशिरो विधाश्च लारे मित्रे मेव तु ८ मरणं तु शिरो विधा केशो नार्द्रा न राधिप समा
प्रेतघतं दद्याद्वा स्त्रो वेदपाशगे ९ सुभगो दर्शनीयश्च ज्ञानभाग्य यजापते जायते परिपूर्णांगिः पौर्णमास्ये वचंद्रमाः १०
इति दानधर्मेषु अंगविधिर्नाम युधिष्ठिर उवाच पितामहमहाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद श्रोतुमिच्छामि मन्त्रानां संज्ञा
रविधिमुत्तमं केन ह नैतज्जेंद्रवर्त्तमानानराधुवि प्राप्नुवंत्युत्तमस्वर्गं-- कथंचन स्कंदप २ मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठ
लोच संमंतनाः प्रयांत्यमुलोकमितः को वै ताननुगच्छति ३

त्वा समाप्रेचते हो प्रशेषं सपाद्यतं आयपि निवेद समाप्रेतघतं रुपादित्यनेन घतमेव होमद्वयं तावते ९ एवं कुर्वन् विकलोगोऽपि पौर्णमास्यं सक
लोगो भवतीत्येतत्सदृष्टान्तमाह परिपूर्णांग इति अंगविधिर्नाम ध्यायाः पितामह ३ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

राम०
२४६

भीष्म उवाच अपमायाति भागवान् हस्यति हृदयार्थीः पश्येत् स महाभाग मेतद्गुणं सनातनं ४ नैतदस्येन शको हि वक्तुं केन चिदघवे व
 क्ता व हस्यति समौ न घ्नो विद्यते कचित् ५ वैशं० तयो संवदतो र्वपार्थगोपेयो स तथा आजगाम विश्रुत्वा त्माना कण्ठो हस्य
 तिः ६ ततो राजा समुत्थाय धतराष्ट्रपुरोगमः पूजामनुपमां चक्रे सर्वे ते च समासदः ७ ततो धर्मस्तो राजा भगवंतं हस्यति ३
 पागम्य यथा न्यायं प्रश्नं य प्रष्टुं ततः ८ युधिष्ठिर उ० भगवत्सर्वधर्मस्तसर्वशास्त्रविशारद मर्त्यस्य कः सहायो वै पिता माता
 सुतो गुरुः ज्ञाति संबंधिर्वाश्च मित्रवर्गस्तथैव च ९ मत्तं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्ठसमंजनाः गच्छं त्यमुं च लोकं वै कएन मनु
 गच्छति १० हस्यति हवाच एकः प्रसूयते राजन्नेक एव विनश्यति एकस्तस्मिन् दुर्गाणि गच्छत्येकस्तद्गतिं ११ अस
 हायः पिता माता तथा भ्राता सुतो गुरुः ज्ञाति संबंधिर्वाश्च मित्रवर्गस्तथैव च १२ मत्तं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्ठसमंजनाः
 मुहूर्त्तमिव रोदित्वा ततो यांति परां शुखाः १३ तैस्तं शरीरमुत्सृज्य धर्म एको नु गच्छति तस्माद् धर्मः सहायश्च सेवितव्यः स
 दाताभिः १४ प्राणी धर्मसमायुक्तो गच्छेत् स्वर्गगतिं परां तथैवा धर्मसंयुक्तो नरकं चोपपद्यते १५ ॥ ७ ॥ ७॥

३
 ३

दा०
२५०

शरीरस्य निचयं संचयं अवस्थितिमिति यावत् २० असंगो यमः अंतार्थगच्छतीति योगात् आत्मा साक्षी २१ निशेति दिवसस्याप्युपलक्ष

लो२

तस्मान्मायागतैरेधर्मसेवेतपंडितः धर्मएको मनुष्याणां सहायः पारलौकिकः १६ लोभान्मोहादनुक्रोशादुपाद्यप्यव
रुश्रुतः नरकरोत्यकार्याणि परार्थममोहितः १७ धर्मश्चार्थश्च कामश्च नित्यं जीविते फलं एतन्नयमवाप्तव्यमधर्मप
रिवर्जितं १८ युधिष्ठिर उवाच अंतं भगवतो वाक्यं धर्मयुक्तं परं हितं शरीरनिचयं तातं बुद्धिस्तममजायते १९ मृतं श
रीरं हि नृणां सूक्ष्मव्यमक्ततांगतं अचक्षुर्विषयं प्राप्नोति कथं धर्मोऽनुगच्छति २० हरस्पतिस्तु धिर्वीवायुराकाशमापोऽप्योति
र्मनोऽतकः बुद्धिः आत्मा च सहिता धर्मपश्यंति नितरा २१ प्राणिनामिह सर्वेषां साक्षिभूता दिवा निशं एतैश्च सह धर्मोऽपि
तं जीवमनुगच्छति २२ त्वगस्थिमांसं च शृङ्गं च शोणितं च मलमसृजामते शरीरं वर्जयंते ते जीविते न विवर्जितं २३
तेतो धर्मसमायुक्तः प्राप्नुते जीव एव हि ततोऽप्यकर्मपश्यंति शुभं वायुर्दिवा शुभं २४ देवताः पंचभूतस्याः किं भूयः औ
त्तमिष्येसि ततो धर्मसमायुक्तः स जीवः सुखमेधते इह लोके परे चैव किं भूयः कायपामिते २५ ॥ ६ ॥

एप्र०
२५०

तां एतैः सह धर्मोऽपि ततो जीवमनुगच्छति २२ २३ २४ २५ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

ननु भूतस्य व्रतफलस्य आवस्यारूपमर्चजीवमनुगच्छते तत्तु मूल एव कथमेतमावरोतीत्याशंकते इति २६ सजीवोः स्वेण भूतैश्च विमितिश्चि
तो वायुद्वारा वदित्वं प्राप्यान्नरूपणपरिणामे तोरूपी भवतीत्याह अत्रमिति १९ कथं सत्त्वतमस्य पुरुषस्य लतरेणारेतसातादात्म्यं सत्यपि सं

युधिष्ठिर उ० तदर्शितं भगवता यथा धर्मोऽनुगच्छति एतच्छ्रुत्वा तु मिथ्यामि कथं रेतः प्रवर्तते २६ बृहस्पतिरुवाच अ
न्नमश्रुतिये देवाः शरीरस्यानरेश्वर यथिवी वायुकाशमायोज्योतिर्मनस्तथा २७ ततस्तमेतज्जैदेतेषु भूतेषु पं
चसु मनःषष्ठेषु शुद्धात्मनेतः संपद्यते महत २८ ततो गर्भः संभवति श्लेषात्स्त्री पुंस्योर्नप एतन्ने सर्वमाख्यातं भूयः
किं श्रोतुमिच्छसि २९ युधिष्ठिर उ० आख्यातं मे भगवता गर्भः संजायते यथा यथा जातस्तत्पुरुषः प्रययति तदुच्यतां
३० बृहस्पतिरुवाच आसन्नमात्रः पुरुषस्ते भूतैः अभिभूयते विप्रयुक्तश्च तैर्भूतैः पुनर्यात्यपरां गतिं ३१ सर्वभूतसमा
युक्तः प्राप्नुते जीव एव हि ततोऽस्य कर्म पश्यंति शुभं वा यदि वा शुभं देवताः पंचभूतस्थाः किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ३२ ॥

संसर्गोऽभिभवाद्यो विभवतीत्याशंकते आख्यातमिति ३० भूतावेशन्यायेन पुरुषः तैस्तेरेतोद्वारा शरीराकारत्वं प्राप्नोति सह संगमात्रेण अभिभूय
तेतादात्म्येन वध्यते संगमावेतुन सुप्ति समाध्यादा चित्प्राहासन्नेति ३१ ततस्तादात्म्याभिमानरूपादभिभवादप्यं कर्तृत्वादिमा भवति तदा सत्क
र्मादिकं देवाः पश्यंति ३२

रा०
२५१

स्य लदेहसंगघृजतामस्य कर्तृत्वं दाहे तु कथमस्य सखादिसंग इत्याशंकते त्वमिति ३३ स्य लदेहनाशरूपा एव सेरेतत्त्वं न क्रमेण स स्तशरीरभाव

युधिष्ठिर उवाच त्वगस्थिमांसमुत्सृज्यते च भूतैर्विवर्जितं जीवः समगवन्कस्थः सुखदुःखे समश्नुते ३३ ब्रह्मस्य तिरुजीवः कर्मस
मायुक्तः शीघ्रं सेतस्त्वमागतः स्त्रीणां पुष्पं समासाद्य सूते कालेन भवति ३४ यमस्य पुरुषैः केशैर्यमस्य पुरुषैर्वधं - ३५ खं सं
सारचक्रं च नरः केशं स विंदति ३५ इह लोके च स प्राणी जन्म प्रभृति पार्थिव सुकृतं कर्म वैभुक्ते धर्मस्य फलमाश्रितः ३६ य
दि धर्मं यथा शक्तिजन्म प्रभृति सेवते ततः स पुरुषो भूत्वा सेवते नित्यं सुखं ३७ अथात एतद्धर्मस्याप्यधर्ममुपसेवते स
खस्यानंतरं दुःखे स जीवोऽप्यधिगच्छति ३८ अधर्मेण समायुक्तो यमस्य विषयं गतः महंतदुःखं समासाद्य तिर्यग्योनौ प्रजाय
ते ३९ कर्मणा ये न ये ते ह्यस्यां योनौ प्रजायते जीवो मोहसमायुक्तस्तन्मे निगदतः शृणु ४० पदेत दुच्यते शास्त्रे सेतिहा
से च छेदसि यमस्य विषयं घोरं मर्त्यो लोकः प्रपद्यते ४१ इह स्थानानि पुण्यानि देवतुल्यानि भूयते तिर्यग्योऽप्यतिरिक्तानि ग
तिमंति च सर्वशः ४२

मेतिततः स्त्रीणां पुष्पं समासाद्येत्यादि स्य घातघातगुणतुलोपका न्यमा क्रम्य क्रम्य सर्वं जहति एवं सेत इति हेतुं ३४ यमस्येति गर्भत्वमप्राप्तः स
स्तशरीरवच्छिन्नस्तीव्रपापयोगाघातनालभत इत्यर्थः ४२

रा०
२५१

यमस्य भवते दिव्ये ब्रह्मलोकसमेगुणोः कर्मभिर्नियतैर्वह्नीर्जतुर्दुःखात्पुण्यश्रुते ४६ येन येन तु भावेन कर्मणा पुण्ययोगातिं प्रयाति पुन
 षो ह्यो गतने वस्त्रा मृतः परं ४४ अधीत्य चतुरो वेदा न्निजो मोहसमन्वितः पतितान्प्रतिगृह्याय खरयो नो प्रजायते ४५ खरो तीवति वर्षाणि
 दशपंचचभारत खरो मृतो वलीवर्द्धः सप्तवर्षाणि जीवति ४६ वलीवर्द्धो मृतश्चापि जायते ब्रह्मराहस्यः ब्रह्मराहस्यमासां स्त्रीस्ततो जाय
 ति ब्राह्मणाः ४७ पतितं पात्रपित्वा तु ह्यमियो नो प्रजायते तत्र जीवति वर्षाणि दशपंचचभारत ४८ विह्वलिभावादिमुक्तस्ततो जाय
 ति गर्भः गर्भः पंचवर्षाणि --- पंचवर्षाणि स करः ४९ कुक्षुः पंचवर्षाणि पंचवर्षाणि जंघुकः --- श्वावर्षमेकं भवति ततो
 जायति मानवः ५० उपाध्यायस्य यः पापं शिष्यः कुर्याद्वुद्धिमान् स जीवति सहसं सारां स्त्री नो प्रोति न संशयः ५१ प्राक्श्वा भवति गर्जे दूत
 तः क्रव्यात्ततः खरः ततः प्रेतः परिलिप्तः पञ्चाजायति ब्राह्मणः ५२ मनसा पिगुरोर्भायां यः शिष्यो याति यायकृत स उग्रान्त्रेति संसा
 रान्धर्मेणो ह्येव तसा ५३ श्वयो नो तु संसभत स्त्रीणां जीवति तत्रापि निधनं प्राप्नोति मिथो नो प्रजायते ५४ त्रिभिभावमनु प्रा
 णो वर्षमेकं तु जीवति ततस्तन्निधनं प्राप्य ब्रह्ममो नो प्रजायते ५५ ५५ ५५ ५५ ॥ ५५ ॥

४२

वर्षाणि ३

दा०
२५२

कुंभीरः शतपदीत्युजंतुविशेषः ५८ ६० ६१ ६४ ६५ ॥ ॥ ७॥

पादिपुत्रसंमंशिष्यंगुह्यादकारणो आत्मनः कामकारेण सोपि हंसः प्रजायते ५६ पितरं भ्रातरं चैव यस्तु पुत्रो व
मन्यते सोपि राजन्मृतो जंतुः पर्वजायेत गर्दभः ५७ गर्दभत्वं तु संप्राप्य दशवर्षाणि जीवाति संवत्सरं तु कुंभीरस्ततो जा
येत मानवः ५८ पुत्रस्य मातापितरौ यस्य सखा उभावपि गुर्वपध्याततः सोपि मृतो जायति गर्दभः ५९ स्वरो जीवाति मा
सांस्तदा शखाच चतुर्दश विजालः संप्रमासांस्ततो जायति मानवः ६० मातापितरवा कुशपसारिकः संप्रजायते ताडपि
त्वात्तावेव जायते कश्चपो नप ६१ कश्चपो दशवर्षाणि त्रीणि वर्षाणि शल्यकः व्यालो भृत्वा च षण्मासांस्ततो जायति
मानुषः ६२ भर्तृपिंडमुपाश्रन्यो राजद्विष्णुतिसेवते सोपि मोहसमायन्नो मृतो जायति वाचरः ६३ वानरो दशवर्षाणि पं
चवर्षाणि मूषकः श्वाथ भृत्वा तु षण्मासांस्ततो जायति मानुषः ६४ व्यासाय हर्त्ते तु नरो यस्य विषपंगतः संसारं तां
शतंगत्वा क्रिमियो नो प्रजायते ६५ तच्च जीवति वर्षाणि दशपंचचभारत उह्मतस्य रूपं हत्वा ततो जायति मानुषः
६६ अस्य को नरश्चापि मृतो जायति शार्ङ्गकः विश्वासहर्त्ता तु नरो मीनो जायति दुर्मतिः ६७ भृत्वा मीनो षवर्षाणि
मृतो जायति भारत मृगस्तु चतुरो मासांस्ततः शृणाः प्रजायते ६८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

एम०
२५२

छागस्ततिधनंप्राप्य पूर्णसंवत्सरे ततः कीटः संजायते जंतुस्ततो जायति मानुषः ६९ धान्यान्पवा। स्त्रिलान्माषाकुलस्था
 सर्षपांश्चरणान् कलायानथमुद्गंश्च गोधूमानतसीस्तथा ७० सस्यस्यान्यस्यहर्ता च मोहजंतुश्चेतनः सजायैमहाजम्
 विको निरपन्नयः ७१ ततः प्रेत्यमहाजम् ततो जायति सूकरः सूकरो जातमात्रसूकरो गौरा म्रियते नृप ७२ श्वाततो जाय
 ते मूठः कर्मणा तेन पार्थिव भूत्वा श्वापंचवर्षाणि ततो जायति मानवः ७३ परदारमिमं र्षतुल्यत्वा जायति वैवकः स गाल
 न्तु तो गध्रो व्यालः कंको वकस्तथा ७४ भ्रातृभार्योऽयया यात्मा पोषयति मोहितः पुंस्को किल त्वमाप्नोति सोऽपि संवत्सं
 रं नृप ७५ सखि भार्यो गुते भार्यो राजभाष्यं तथैव च प्रधर्षयित्वा कामायम तो जायति सूकरः ७६ सूकरः पंचवर्षाणि श
 वर्षाणि श्वाविधः पिपीलिकस्तमासाह्वीन्कीटः स्यान्मासमेव ७७ एतानां घसं सारा क्रिमियो नो प्रजापते तत्र जीवति
 मासास्त क्रिमियो नो च तद्दश ७८ ततो धर्मरूपं कृत्वा पुनर्जायति मानवः उपस्थिते विवाहे तु यत्ने दाने पि वा विभो
 मोहाकरोति यो विघ्नं सम तो जायते क्रिमिः ७९ क्रिमि जीवति त्रिवर्षाणि दशपंचच भारत अधर्मस्य रूपं कृत्वा ततो
 जायति मानवः ८० पूर्वदेत्वा तयः कन्यां द्वितीये रातु मिश्रति सोऽपि राजन्मतो जंतुः क्रिमियो नो प्रजापते ८१ तत्र जीव
 ति वर्षाणि त्रयोदश युधिष्ठिर

त ५

६६

रा०
२५३

१ अधर्मसंज्ञयेयुक्तस्ततो जायेत मानुषः २२ देवकार्यमलुत्वाऽपितृकार्यमथापि वा अनिर्वाप्य समश्नतयै मृतो जायति
वापसः २३ वापसः शतवर्षाणि ततो जायति कुक्कुटः जायते बालकश्चापि मासं तस्मात् मानुषः २४ ज्येष्ठपितृसंभवापि
भ्रातरं यो वसत्यते सोऽपि मृतमुपागम्य क्रौंचयो नो प्रजायते २५ क्रौंचो जीवति वर्षं ततो जायति चीरकः ततो निधनमाप
नो मानुषत्वमुयाच्यते २६ वृषलो ब्राह्मणी गत्वा क्षिमियो नो प्रजायते ततः संप्राप्य निधनं जायते सुकरः पुनः २७
सुकरो जातमात्रस्तुरोगोऽस्त्रियते न पश्चात् ततो जायते मूढः कर्मणा तैर्भूत्वा हतकर्मसो जायते मानुषः
ज्ञाया तन्नापत्यं समुत्पाद्य मृतो जायेत मूषकः २८ हतघ्नस्तु मृतो राजन्ममस्य विषयंगतः यमस्य पुरुषैः कुर्ध्वधं प्रा
प्नोति दारुणं २९ देवकं मरुदं शूलमग्निं कुंभं च दारुणं आसिपत्रवनं घोरां बालुकं कुरुशशमली ३० एताश्चान्याश्च व
ह्नीश्च यमस्य विषयंगतः यातनाः प्राप्य तन्नो ग्रास्ततो वध्यति भारत ३१ ततो हतः हतघ्नः स तन्नो गैर्भैरतर्षभ संसार
चक्रमासाद्य क्रिमियो नो प्रजायते ३२ क्रिमिर्भवति वर्षाणि दशपंचच भारत ततो गंभिसमासाद्य तत्रैव न्नियते शि
शुः ३४

न पार्थिव श्वा ५

रा०
२५३

निष्ठावंराजमायः हलगोलकर्यगुणगोलरूपीकीटविशेषः ६४ कुंभोलकः उलकजातिभेदः ६६ हारीतः पक्षिविशेषः १ पत्रोर्णधौतको

यसेजा ४

ततो गर्भशतैर्जतवर्षभिसंप्रपते संसारं च वह्नात्वा ततस्तिर्यङ्गजायते ६५ ततो दुःखमनुप्राप्य वरुवर्षगणानि ह अपुनर्मव
संयुक्तस्ततः कर्मः प्रजायते ६६ दधिहृत्वा वकश्चापि प्रबोमत्स्यात्संस्तुतान चोरयित्वा तु दुर्बुद्धिर्मधुदेशः प्रजायते ६७
फलं वामूलकं हत्वा अपूपं वापि पीलिकाः चोरयित्वा च निष्ठावं जायते हलगोलकः ६८ पापसंचोरयित्वा तु तिर्यगिति म
वायते हत्वा पियमपंप्रयं कुंभोलकः प्रजायते ६९ अयो हत्वा तु दुर्बुद्धिर्वीर्यते नरः कास्यं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्हीनो जायते न
रः १०० राजतं भाजनं हत्वा कपोतः संप्रजायते हत्वा तु कंचनं भांडं क्रिमियो नो प्रजायते १ पत्रोर्णधौ चोरयित्वा तु ककर
त्वेनियच्छति कोशिकं तु ततो हत्वा नरो जायति वर्त्तकः २ अंशुकं चोरयित्वा तु शुको जायति मानवः चोरयित्वा तु कूलं
तु मतो हंसः प्रजायते ३ क्रौंचः कार्यासिकं हत्वा मतो जायति मानवः चोरयित्वा नरः पटं हत्वा दिकं चैव भारत ४ ह्योमं वस्त्रं
समादाय शशोजंतुः प्रजायते वर्णा हत्वा तु पुरुषो मतो जायति वहिराः १०५ हत्वा रक्ता निवस्त्राणि जायते जीवजीवकः
-वर्णाकां दीप्ति यार्गा धां चोरयित्वा हमानवः शुशुंरित्वमाप्नोति राजनलोभयण्यणः ६ तत्र जीवति वर्षाणि ततो दशचपंचव
अधर्मस्य ह्येहत्वा ततो जायति मानुषः ७

शेषं १०४ वर्णानि हरितालादीन् १०५ १०६ १०७ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥